

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/10 • 13 Mart 2009 • 1 TL

**Newroz isyandır!
Newroz piroz be!**

**Kürt halkına
özgürlük, eşitlik,
gönüllü birlik!**

İÇİNDEKİLER

2009 Newroz'u'na giderken.....	3
TÜSİAD yeni yıkım anlaşmasının bir an önce imzalanmasını talep ediyor.....	4
ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın Ankara ziyareti.....	5
DİSK ve KESK yerel seçimlerde emekçilere düzeni ve boş hayalleri umut olarak sunmaya devam ediyor.....	6-7
Rıdvan Budak "çete"sini toplamaya çalışıyor.....	8
BDSP'nin seçim çalışmalarından.....	9-11
MEHA Tekstil işçileri hakları için direniyor!.....	12
Makyal-Erka işçileri 8. günde gözaltında.....	13
Hüseyin Temiz yoldaşı kaybettik.....	14
Hüseyin Temiz yoldaşın DESA Direnişiyle Dayanışma Platformu adına Desa Gecesi'nde yaptığı açılış konuşması.....	15
8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü alanlarda kutlandı.....	16-20
8 Mart etkinliklerinden.....	21
İşçi ve emekçi hareketinden.....	22-23
Yurtdışında 8 Mart kutlamalarından.....	24
Gençlik hareketinden.....	25
"Sudan ucuz" insanlık...	
Kapitalizm ve su sorunu.....	26-27
Sudan devlet başkanına tutuklama kararı.....	28
<i>Uluslararası Gazze'ye Yardım Konferansı.....</i>	29
Neler oluyor? - M. Can Yüce.....	30
Mücadele postası.....	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/10 ● 13 Mart 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul

Tel: 0 (212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Yayına hazırlandığımız saatlerde acı bir haber ile sarsıldık. Bir yoldaşımızı yitirmiştik. Hüseyin Temiz yoldaşımızı... Bir süredir kanser tedavisi gören yoldaşımız 11 Mart akşam saatlerinde yaşamını yitirdi..

Kısa bir yaşamdı O'nunkisi... Ama bu yaşama çok şey sığdıran bir yürek ve bilinçti Hüseyin yoldaş. O davasına ölümüne bağlı ve her türlü bedeli göze alan bir yiğit devrimciydi. Uzun soluklu, direngen, inatçı ve sabırlı bir mücadelenin neferi idi. Ve Partisi'ne ve devrim davasına bağlıydı. Bu bağlılığını yaşamın her anında tereddütsüzce ortaya koymuştu. Devrim davasının bu topraklarda ete-kemiğe bürünmesi için büyük bir coşku, heyecan ve enerji ile yıllarca çalıştı bir sıra neferi olarak... Hüseyin yoldaş, her şeyden önce bu topraklarda sınıf devrimciliğinin bilincini ve ruhunu taşıyordu. Duruşuyla, pratiğiyle ve eylemli tutumu ile hep bu çizginin temsilcisi ve taşıyıcısı oldu. Bu çizginin sınıf ve emekçi kitleler içinde hayat bulması için sabırla, inatla, dirençle çalıştı. Uğruna büyük bedeller ödeyerek ve nice fedakarlıkları göze alarak büyümeye çalıştığı devrim davasının bu topraklarda zafere ulaşması en büyük arzusu idi.

O'nun bu arzusunu, geride bıraktığı yoldaşları, dünya proletaryası mutlaka tamamlayacaktır. Buradan yoldaşımıza tüm devrimci duygularımızla son kez "Hoşçakal" diyoruz... "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!"

2009 Newroz'u'na Kürt halkına yönelik bir dizi sinsi planın yürürlüğe konulmaya çalışıldığı günlerde giriyoruz. Düzen güçleri bir yandan TRT-Şeş gibi sözde açılımlarla Kürt halkını yanına çekmeye çalışırken diğer yandan Kürt çocuklarını polise taşıdığı gerekçesiyle onlarca yıllık hapis cezalarına çarptırıyor. Yerel seçimlerde Kürt halkı AKP saflarına çekilmeye çalışılarak Kürt özgürlük mücadelesi dizginlenmek ve düzen içi kanallara hapsedilmek isteniyor.

Tüm bu koşullar önümüzdeki Newroz'a ayrı bir önem biçiyor. 2009 Newroz'u düzen cephesinin tüm bu saldırılarına ve sinsi planlarına Kürt halkı cephesinden verilmiş bir yanıt olacak. Eğer Kürt halkı özgürlük

talebi için alanları doldurur ve mücadele enerjisini açığa çıkartırsa bu düzen cephesi açısından seçim öncesi alınmış bir yenilgi olacaktır.

Yaklaşan Newroz ile birlikte sınıf devrimcilerine de önemli görevler düşmektedir. Sınıf devrimcileri Kürt halkının isyan ve özgürlük çılgılığı olan Newrozlar'a katılmalı,

"Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!" şiarını Newroz alanlarında haykırmalıdır.

Düzenin seçim oyunu tüm hızıyla sürerken sınıf devrimcileri de düzenin seçim oyununu bozmak ve tek kurtuluşun devrimde olduğunu haykırmak için tüm güçlerini seferber etmiş durumdadır. Örülen çalışmayla hem yalancı düzen partileri hem de sahte umutlar yayan liberal-reformist güçler teşhir ediliyor.

Seçim gündemli çalışmalarımız düzen güçlerini rahatsız etmiş olacak ki kurumlarımıza ve yoldaşlarımıza yönelik devlet terörü de artıyor. Seçim faaliyetimizi bu saldırıların teşhirini de içerecek şekilde sürdürmeli ve saldırıya uğrayan kurumlarla dayanışmayı yükseltmeliyiz.

İvmelenen seçim faaliyetimizi gerek günlük site, gerekse haftalık yayın üzerinden yansıtmak da bu süreçte büyük bir önem taşıyor. Bu konuda tüm yoldaşlarımızın gerekli sorumluluğu yerine getireceklerini biliyoruz.

Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi **Ekim Gençliği**'nin 15 Mart-15 Nisan tarihli 115. sayısı çıktı. Derginin yeni sayısı Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edilebilir.

H. Fırat

Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat

Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

2009 Newroz'u'na giderken...

Kürt emekçileri bir yol kavşağında!

Newroz yaklaşıyor. Bu yılın Newroz'una kuşkusuz yerel seçimler damgasını vuracak. Zira düzen cephesi, Kürt illerinde AKP üzerinden elde edilecek bir seçim başarısıyla Kürt halkını siyasal ve moral bakımdan zayıflatma hedefi çerçevesinde, tam bir mutabakat içerisinde. Bundan dolayı da bir bütün olarak AKP'nin arkasında saf tutmuş bulunuyor. Devletin imkanları AKP'nin hizmetine koşuldu. Yerel idarecileri AKP'ye çalışıyor. Halkın yoksulluğu kullanılarak oy avcılığı yapılıyor. Ancak devletin seferberliği bununla da sınırlı değil. Ergenekon davası üzerinden kirli savaşın suçlarına göstermelik de olsa dokunma ihtiyacı duyuluyor. Ayrıca TRT-Şeş kanalının açılmasında olduğu gibi Kürt sorununu çözmek iddiasıyla bir takım "açılımlar" yapılıyor. Daha önce bu tür açılımların sözünün edilmesine dahi yasak koyan ordu, bu kez tersine bu açılımları destekliyor.

Newroz seçimler öncesinde bu politikanın ne denli tuttuğuna dair bir sınav olacak. Seçimlerden bağımsız olarak Kürt halkının ulusal enerjisi ve mücadele isteğinin düzeyini ortaya koyacak. Eğer Newroz alanları Kürt halkı tarafından büyük bir mücadele gücü ve enerjisiyle doldurulursa, bu, bugünkü koşullarda AKP ve onun temsil ettiği düzen cephesi açısından seçimlerin öngünlerinde bir politik ve moral yenilgi anlamına gelecek. Seçimlerin sonucu ne olursa olsun Newroz'un etkisi kendisinden sonraki günleri belirleyecektir. Newroz alanları devlet terörüne sahne olursa, bu ayrıca Kürt halkının düzen karşısında cepheleşmesini kolaylaştıracaktır.

Kuşkusuz büyük anlamlar yüklenen seçimlerin Newroz'un hemen ardından gerçekleşmesi düzen için büyük bir handikap. Çünkü Newroz isyan ruhudur. Kürt halkı Newroz alanlarında isyan ruhunu harlıyor, özgüven kazanıyor, bir halk olarak kimliğini buluyor.

Fakat Kürt halkının en önemli sorunu hareketin burjuva reformcu bir siyasal çerçevenin içerisine hapsedilmesidir. Bundan dolayı Newrozlar'da ortaya çıkacak tablo ne kadar olumlu olursa olsun esasında Kürt halkının ulusal mücadelesinin yaşadığı tikanıklığı aşmaya yetmemektedir/yetmeyecektir. Dahası Newroz'un ardından gerçekleşecek seçimlerden DTP'nin amacına ulaşarak çıkması durumunda bu tikanıklık tüm ağırlığıyla ayrıca açığa çıkacaktır. Çünkü ne kazanılmış parlamenter mevziler, ne de belediyeler Kürt halkının mücadelesini ileriye taşımaya yetmemektedir. Sorun bu tür mevzilerin kazanılmasından/kullanılmasından ötedir. Sorun Kürt halkının uğrunda mücadelesini seferber edeceği temel siyasal hedefler sorunudur.

Sorun Kürt işçi ve emekçilerinin devrimci bir temelde kendi yolunu çizememesi, bağımsız bir siyasal hatta ilerleyerek harekette devrimci bir ağırlık merkezi olarak ortaya çıkamamasıdır. Harekete egemen burjuva liberal çizgi, Kürt halkının mücadele gücü ve enerjisinin gerçek kapsamıyla ortaya çıkmasını zora sokmaktadır. Çünkü hem Kürt işçi ve emekçileri sınıfsal kimlikten ve bu kimliğe dayalı bağımsız bir tutum alma iradesinden yoksundur, hem de genel olarak işçi sınıfı hareketi politik bakımdan oldukça geri bir noktada seyretmektedir.

Bunun böyle olması bugün düzen cephesinden yapılan manevraların etkili olmasına yolaçmaktadır. Zira düzenin yıllarca katı bir biçimde uyguladığı inkar ve imhaya dayalı politikasını esnettiği koşullarda, mevcut Kürt hareketi buna güçlü bir yanıt

vermekte zorlanmaktadır. Bugün için düzenli manevralarının basıncının göğüslenmesine yardımcı olan çıkış Ahmet Türk'ün meclis konuşması olmuştur. Daha çok burjuvazinin tutarsızlığı, samimiyetsizliği ve gerçek niyetleri konusunda çarpıcı bir teşhir imkanı sağlayan bu konuşma kuşkusuz olumlu bir çıkışın ifadesidir. Fakat Kürt emekçilerinin mücadele enerjisine yanıt verecek bir siyasal ufuk ortaya konulamamaktadır. DTP'de temsil edilen Kürt orta burjuvazisi, sınıfsal doğası gereği, hatları net olarak çizilmiş ve Kürt emekçilerinin uğruna baş koyacağı bir programla ortaya çıkamamaktadır.

Kürt büyük burjuvazisinin ise bugün ağırlıklı olarak AKP'de örgütlü olduğu düşünülürse, AKP'nin Kürt açılımlarının düzenle bütünleşmiş olan Kürt burjuvazisi için bir siyasal kanal açmak anlamına geldiği açıktır. Kürt büyük burjuvazisine açılan bu olanak sadece Kürt hareketini tasfiye etmek amacına bağlı değildir. Esas olarak ABD emperyalizmi güdümünde Türk ve Kürt büyük burjuvazisinin tam bir bütünleşme içerisinde ve bölgesel düzeyde ortak bir çizgide hareket etmeleri anlamına gelmektedir. PKK'nin tasfiye edilmesiyle, Türk sermaye devletinin Güney Kürdistan yönetimiyle işbirliğinin yolu açılacaktır. Anlaşıldığı kadarıyla ABD emperyalizmi Türk sermaye devletine bölgede, Irak ve çevresinde daha etkin bir rol biçmektedir. Bu rolün yerine getirilmesi demek ABD'nin bölgesel dayanaklarıyla tam bir işbirliği yapması anlamına gelmektedir. "Yeni Osmanlılık" kavramıyla ifadelendirilen bu strateji, Türk sermaye devletinin Kürt sorunu üzerinden inkar politikasından vazgeçmesi ölçüsünde giderek ABD güdümünde Güney Kürdistan'ı da içerisine alacak siyasal bir etki alanı oluşturması anlamına gelmektedir.

Bu zamanında Özal tarafından gündeme getirilen bir politikaydı. Daha sonra İmralı savunmalarında Öcalan bu politikanın altını sık sık çizmişti. Öcalan, devletin Kürt sorununda adımlar atması durumunda bölgesel bir güç olmanın kapılarının açılacağını ve

giderek Türkiye'nin Güney Kürdistan'la bütünleşeceğini söylüyordu. Ona göre aksi halde varolanı da kaybetmek tehlikesiyle yüzyüze kalınacaktı. Öcalan böylelikle Kürt burjuvazisinin siyasal platformunu formüle ediyordu. Bugün ABD'nin gerisinde olduğu bir siyasal sürecin sonucunda Kürt büyük burjuvazisine bu olanak yaratılmıştır artık. Geline aşamada bu olanığın kullanılması, diğer düzen güçlerinin de tam desteğiyle Kürt büyük burjuvazisinin ve onun yuvalandığı AKP'nin Kürt halkı üzerinde etkinliğini güçlendirmek içindir.

Seçimlerden çıkacak sonuç ne olursa olsun Kürt ulusal hareketinin bir bunalımla yüzyüze olduğu gerçeği değişmeyecektir. Kürt emekçi halkının sosyal ve ulusal enerjisi şimdilik bu bunalımın üstünü örtse bile bunu aşma imkanı bulamayacaktır. Çünkü sorun, yineliyoruz, bu mücadele enerjisinin düzeni aşacak bir siyasal strateji içerisinde değerlendirilmesi sorunudur. Türk burjuvazisi ve onun üzerinden emperyalizmle bütünleşmiş Kürt büyük burjuvazisinin siyasal etkinliği ancak burjuva siyasal platformlarının dışından bir müdahaleyle kırılabilir. Aksi halde kirli savaş suçlarının bile kısa sürede Kürt halkının dostu haline getirildiği bir siyasal ortamda, Kürt büyük burjuvazisinin AKP kanalı üzerinden başarı kazanması zor olmaz.

Tüm bunlar 2009 Newroz'u'nu seçimleri aşan bir genel tablo üzerinden ele almak gerektiğini göstermektedir. Bu tablodan bakıldığında, gündemdeki Newroz'un, Kürt emekçilerinin bağımsız devrimci bir tutuma ve konumu doğru adım attığı bir gün olabilmesinin apayrı bir önemi vardır.

Bundan dolayıdır ki, komünistlerin bağımsız devrimci sınıf konumu üzerinden ortaya koyduğu iddia, Kürt burjuvazinin kurulu düzen zemininde uzlaşmaya ve bütünleşmeye dayalı siyasal platformunun kuyruğunda sürüklenenlerin aksine, Kürt işçi ve emekçilerinin gerçek çıkarlarını ve dolayısıyla da geleceğini temsil etmektedir.

TÜSİAD yeni yıkım anlaşmasının bir an önce imzalanmasını talep ediyor...

İMF-TÜSİAD yıkım programlarına karşı mücadeleyi yükseltelim!

TÜSİAD, hükümeti İMF ile anlaşma yapmaya zorluyor. Ankara'da temaslarda bulunan TÜSİAD Başkanı Arzuhan Doğan Yalçındağ, Başbakan Erdoğan ile geçen ay yaptıkları görüşmede kendilerine söylenen ve kamuoyu ile de paylaşılan İMF'nin iki isteğini, kabul edilmesi mümkün olmayan konular olarak görmediklerini, anlaşmanın gecikmesini de bu çerçevede anlayamadıklarını söyledi.

Çok kötü bir dönemden geçildiğini belirten Yalçındağ, her 4 gençten birinin işsiz olduğunu, yüzde 12'nin üzerine çıkan işsizlik oranının 2000 yılından bu yana en yüksek düzeye ulaştığını, imalat sanayindeki kapasite kullanım oranının yüzde 63'e gerilediğini ve bunun 1991 yılından beri en geri nokta olduğunu ifade ederek şunları söyledi:

"Bütün bu durumlarda ekonomi bu kadar kötü giderken herkes işinde, aşında, yatırımın ortasında yakalanmış, işini kaybediyor. Böyle bir durumdayken bizim bütün konsantrasyonumuz bu aslında. Bu yerel seçimlerin bu kadar büyük bir olay olmasını anlamakta güçlük çekiyoruz. Bizim konsantrasyonumuz, önceliğimiz o değil. İş adamlarının da vatandaşın da olduğunu zannetmiyorum."

Büyüyen işsizlik, açlık ve yoksulluğun nedeni kapitalist patronlardır!

Yalçındağ işsizliğin nedenlerine dair bir açıklama yapmazken, TÜSİAD'a üye büyük sermaye gruplarının sadece son dönemde binlerce işçiyi işten attığı biliniyor.

Koç Holding bünyesinde bulunan TOFAŞ kriz gerekçesiyle 1400 işçiyi işten attı. Bir yandan da yarı ücretli ve ücretsiz izinler devam ediyor. Aynı dönemde TOFAŞ CEO'su Ali Pandır, yaptığı açıklamada, kriz döneminde bile kâr ettiklerini ve yatırımlarını sürdürdüklerini söylemişti. Yine Koç Holding'e bağlı Ford'da yüzlerce işçi işten atılırken, bir yandan da izin uygulamaları sürüyor. Koç'a bağlı Grundig'de de 2008 Aralık'ı sonunda yüzlerce işçi kapı önüne konuldu.

Türk-İş'in yaptığı son araştırmada çığ büyüyen işsizlik şöyle ifade ediliyor: *"İşsizlik oranını hesaplanmasındaki yetersizlik ve yöntem tercihine rağmen üç milyona ulaşan işsizlerin yüzde 17.5'ini (yaklaşık 524 bin kişi) bu dönemde işten ayrılanlar oluşturdu. İşsiz kalanların sayısı giderek artarken, işsizlik ödeneğini hak eden kişi sayısı ise sınırlı sayıda (işsiz kalanların yaklaşık yüzde 10'u) kaldı. Yaygınlaşan işsizlik, ücret gelirlerindeki gerileme, gelir yetersizliği/yokluğu, dar ve sabit gelirli kesimlerin yaşama koşullarını gün geçtikçe daha da bozmaktadır."*

Yine aynı araştırmada, yoksulluğun derinleştiği de verilerle ortaya konuluyor. Şubat 2009 döneminde 4 kişilik bir ailenin sadece sağlıklı beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması tutarı 740.04 TL. Yanısıra yapılması zorunlu konut (kira, yakacak, elektrik, su vb.), ulaşım, giyim,

eğitim, haberleşme ve benzeri harcamalar da dikkate alındığında, "insan onuruna yaraşır bir yaşam düzeyi" için gerekli tutar 2 bin 401.57 TL'dir.

Hükümetten İMF ile bir an önce anlaşma yapmasını talep eden Yalçındağ gerçekten "vatandaş"ı, onun işsizliğini, açlığını, yoksulluğunu mı düşünüyor, yoksa sermayenin krizden dolayı azalan karlarını, dış borç ödemelerinde yaşadığı zorlanmaları, sermayeye aktarılacak kaynakları mı?

Bu sorunun yanıtı yeterince açık. Bugüne kadarki tüm deneyimler, İMF-TÜSİAD paketlerinin işçi ve emekçi kitleler için sadece yıkım anlamına geldiğini yeterli açıklıkta ortaya koymuştur. Kar ederken bile işçileri kapı önüne atmakta tereddüt etmeyen bu asalaklar, bizzat nedeni oldukları işsizliğin her geçen gün büyüdüğü bir dönemde, işsizlik sigortası fonunda biriken paralara bile göz dikecek kadar arsızdılar. İşçinin-emekçinin elinde kalmış ne kadar kısıtlı hak/kazanım varsa, onun da yeni İMF paketleri ile gaspedilmesini istiyorlar.

TÜSİAD, İMF ile anlaşma konusunda neden acele ediyor?

Yerel seçimlere kadar ufukta İMF ile yeni bir anlaşmasının görünmemesi kapitalist patronları fazlasıyla rahatsız ediyor. TÜSİAD Başkanı'nın İMF ile anlaşmanın gecikmesinin yaratacağı "kötü sonuçlar"ın altını çizmesi, İMF'nin istemlerinin "makul" olduğunu vurgulaması bu rahatsızlığın dışı vurumu.

Ekonomik kriz her geçen gün derinleşiyor. Borsalardaki düşüşler sürüyor. ABD'nin açıkladığı ekonomik destek paketi, kapitalist dünya ekonomisinin baş aşağı gidişini engelleyemiyor. Üretim sürekli geriliyor. Krizden en çok etkilenen ülkelerden biri de Türkiye. Sanayi üretimindeki düşüşte Japonya'dan sonra ikinci sırada. Kapitalistler, İMF ile yapılacak anlaşma ile borçlarını erteletmeyi umuyorlar ve gündemde olan **25 milyar dolarlık** kredinin borçlarının ödenmesi, yaralarının sarılması için kullanılmasını istiyorlar.

TÜSİAD, İMF ile anlaşma konusunda acele ediyor, zira **267 milyar dolar** dış borcun önemli bir bölümü, TÜSİAD üyesi tekelci sermaye gruplarının borçlarından oluşuyor. **267 milyar doların** sadece **85 milyar doları** sermaye devletine aitken, **182 milyar doları** ise TÜSİAD üyesi kapitalistlerin borçlarıdır. TÜSİAD üyesi tekelci sermaye gruplarının **182 milyar dolarlık** dış borcunun **60 milyarlık** bölümü sahibi oldukları bankalara aitken, **122 milyar dolarlık** bölümü ise kapitalist işletmelere ait borçlardan oluşuyor.

Kapitalistler önce devasa dış borçların altına imza attılar. Kredileri diledikleri gibi kullandılar. Şimdi ise borçlarını bir şekilde sermaye devletinin üstlenmesini istiyorlar. Böyle bir borçlanmanın faturasını ise bir kez daha işçi ve emekçiler ödeyecek.

Kısacası, İMF kaynakları sermayeye, faturası ise işçi ve emekçilere!

TÜSİAD Başkanı gazetecilere İMF ile anlaşmanın gecikmesinin yaratacağı "olumsuz" sonuçlardan bahsederken, işsizliğin ve kamu borcunun artmasından dem vuruyor, üretimin ve tüketimin artması için AKP hükümetinin tedbir alması gerektiğinden söz ediyor. Kapitalistlerin borçlarının, dış borçların ana gövdesini oluşturduğuna ise hiç mi hiç değinmiyor.

İMF-TÜSİAD programlarına karşı mücadeleye!

Borç alınan para kapitalistlerin kasasına aktılırken, borcun kendisi ve faizleri ise işçi ve emekçilere ödettiler. Dolayısıyla, İMF'yle imzalanacak yeni anlaşma, tüm dünyayı sarmış olan krizle birlikte işçi ve emekçiler için çok daha yıkıcı sonuçlara yol açacak. TÜSİAD'ın İMF ile yeni bir anlaşma yapılması için bu kadar ısrarcı olmasının temel nedeni budur.

TÜSİAD patronları İMF'den gelecek paraları dört gözle bekliyor, sermaye hükümetinden daha hızlı davranmasını istiyorlar. "Krizin herkesi vurduğu" yalanına sarılıyorlar.

AKP ise, TÜSİAD'ın çok "makul" bulduğu İMF taleplerinin seçim öncesinde karşılanmasını çıkarlarına uygun görmüyor. Ama seçimlerden sonra, TÜSİAD ve sermaye medyası elele vererek, işçi ve emekçilere yönelik olarak, "krizi birlikte atlatalım" kampanyasını başlatacaklardır. İşten çıkarmalar, ücretlerin düşürülmesi karşısında, işçi sınıfının tam bir sessizliğe davet edeceklerdir. İşçi sınıfının krizin faturasını ödemeye karşı çıkması, İMF dayatmalarına karşı mücadele etmesi durumunda ise baskı ve şiddet yoluna başvuracaklardır.

İşçi ve emekçiler İMF ile yapılan anlaşmaların ne anlama geldiğini kendi deneyimlerinden bilmektedirler. Faturası işçi ve emekçilere ödettiler. İMF kredilerine her zaman işçi ve emekçilerin en temel kazanımlarının gaspedilmesi eşlik etmiştir. İMF'nin açtığı her kredi musluğunun karşılığı sosyal yıkım dayatmaları olmuştur. Sağlık ve eğitim gibi en temel hizmetlerin paralı hale getirilmesi, mezarda emeklilik, özelleştirme yoluyla kamu birikimlerinin peşkeş çekilmesinin yanısıra işsizleştirme ve sendikasılaştırma, emperyalist tekellerin çıkarları doğrultusunda tarımın yıkıma uğratılması, kölelik yasası vb. ile işçi ve emekçilerin yaşam ve çalışma koşulları her geçen gün daha da ağırlaştırılmıştır. İMF programlarını uygulayan her ülkede işçi ve emekçilerin alım-gücü sürekli düşmekte, milyonlarca insan sefalete itilmekte, işsizlik tırmanmaktadır.

İşçi ve emekçiler için İMF-TÜSİAD sosyal yıkım programlarına karşı birleşik-örgütlü mücadeleyi yükseltmek dışında bir çıkış yolu yoktur. Krizin faturasına ve yeni İMF anlaşmalarına karşı mücadelenin örgütlenmesine önderlik etme görevi ise, sınıf devrimcilerinin, devrimcilerin ve emekten yana olan tüm ilerici güçlerin sorumluluğudur.

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın Ankara ziyareti...

Emperyalist-siyonist güçlerle suç ortaklığı pekiştiriliyor!

Ankara-Washington hattındaki uğursuz trafik, ABD'nin yeni Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın Ortadoğu ve Avrupa turunun ardından Ankara'ya gelmesi ile yeniden hareketlendi. Dışişleri Bakanı Ali Babacan'ın yanı sıra Tayyip Erdoğan'la da uzun bir görüşme yapan ABD'li bakan, cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından da kabul edildi. Ankara'daki her renkten Amerikancıyı pek sevindiren ziyaretin, ABD-Türkiye ilişkilerine yeni bir ivme kazandıracığı belirtiliyor.

Barack Obama'nın başa geçmesinden sonra Ankara'daki işbirlikçilerini pohpohlayan açıklamalar yapan ABD'li görevliler, Türkiye'nin bölgenin sorunlarının çözümünde oynayacağı "önder rol"e işaret etmeye özen gösterdiler. Dinci gerici, muhafazakârlar, liberaller, sağcılar, laikler, kısacası Amerikancı rejimin tüm savunucuları, alçalmış ruhlarını okşayan efendilerinin açıklamalarıyla heyecana kapılmış görünüyorlar. Coşkuda ilk sırayı işgal eden dinci gerici öyle bir havaya kapıldılar ki, şefleri Tayyip'i "son Osmanlı padişahı" ilan edecek kadar zıvanadan çıkabildiler.

Hükümetin borazanlığını yapan dinci gerici medyanın kalemşör takımı, ABD'nin Türkiye'ye "önem vermesi"ni AKP ile şefi Tayyip'in "başarılar" hanesine kaydetti. AKP hükümeti ile çatışan Doğan medya tekeli de, Washington'dan gelen "teveccüh"ü kutsayarak, Amerikancılık'ta dinci gerici medya ile yarışa girişti.

"Bölge liderliği"mi, aktif taşeronluk mu?

Barack Obama dahil, önde gelen Beyaz Saray görevlilerinin, Türk sermaye devletinin bölgede "liderlik misyonu" oynaması gerektiğini söylemeleri, "liderlik" rolünün bağımsız bir tercih olmadığını, tersine bu rolün bizzat Washington'daki haydut takımı tarafından biçildiğinin kanıtıdır. Zira bölgesinde "liderlik" yapma güç ve iradesine sahip olanların, birileri tarafından bu misyona atanması sözkonusu olamaz. Bilindiği üzere rolü biçen, aynı zamanda senaryoyu da yazar. Başkasının yazdığı senaryoya göre rol oynayanların liderliğinden değil, taşeronluğundan söz edilebilir ancak.

Görünen o ki, Clinton'ın Ankara ziyareti, "liderlik" diye yutturulmak istenen taşeronluğun daha da pekiştirilmesini amaçlamaktadır.

Nitekim Tayyip-Clinton görüşmesinin ardından başbakanlığın internet sitesinden yapılan yazılı açıklamada, "Dost ve müttefik iki ülke arasındaki ikili ilişkilerin yanısıra başta Filistin sorunu, Irak, Afganistan ve terörle mücadele konuları olmak üzere önemli bölgesel ve küresel sorunların ayrıntılı olarak ele alındığı" bildirildi.

ABD'li meslektaşıyla görüşükten sonra basına demeç veren dışişleri bakanı Ali Babacan ise şunları söyledi: "Türk-Amerikan ilişkileri yeni döneme girdi. Yeni yönetimle birlikte yeni döneme girdi. Bunun sinyallerini alıyoruz. Kısa süre içinde üst düzey birçok ABD'li yönetici ile görüştük..."

Bu gelişmeden pek memnun görünen bakan, geniş kapsamlı işbirliğinin önemine dikkat çekerek şunları söyledi: "Kapsam olarak bizim dış politikamızda

temel önceliklerimiz tamamen örtüşüyor. İstisare ve işbirliği odaklı döneme geriyoruz. Bütün nokta işbirliğinde... Onlar da 'Afganistan'da Irak'ta Balkanlar'da Ortadoğu'da birlikte neler yapabiliriz?' diyorlar. Tüm bu konularda birlikte çalışmak istediklerini söylediler."

Görüşmelerin ardından yapılan ortak açıklamadaki, "Türkiye ve ABD dışişleri bakanları, transatlantik ilişkilere bağlı ve güçlü bir NATO bünyesinde müttefik ülkeler olarak, Türkiye'nin Afganistan'a katkılarının sürdürülmesi de dahil, Afganistan'da işbirliğinin devamını taahhüt etmişlerdi" vurgusu ise, Ankara'daki işbirlikçilere biçilen "liderlik misyonu" nun niteliğini ortaya koymaktadır.

İki bakanın ilan ettikleri "**Genç Türkiye/Genç Amerika: Yeni Bir Çağ İçin Yeni Bir İlişki**" adlı girişim ise, Ankara'daki gerici rejimin, ABD emperyalizminin halklara karşı işlediği ağır suçlara daha etkin bir şekilde katılma yönelimine işaret etmektedir.

Nisan ayının ilk yarısında Türkiye'ye gelmesi beklenen Barack Obama'nın da gündeminde Afganistan, İsrail-Filistin, İsrail-Suriye sorunları ile Irak ve İran konularının olacağına şimdiden açıklanması, emperyalist Amerikan rejiminin, Türk sermaye devletine hangi alanlarda taşeronluk yaptıracağı konusunda tartışmaya yer bırakmamaktadır.

Peki, ABD emperyalizmi, acımasız savaş makinesi aracılığıyla Afganistan'da, Irak'ta neler yapmaktadır? Her iki ülkeyi ağır bombardımanlarla harabeye çevirdikten sonra işgal eden ABD, yıllardır her iki ülkenin halklarını kitlesel bir şekilde ve en vahşi yöntemlerle toplu kıyımdan geçirmektedir. Öte yandan ABD desteği ve himayesindeki ırkçı-siyonist İsrail rejiminin Filistin'deki icraatları da gözler önündedir. İsrail savaş makinesinin Gazze'yi hedef alan son vahşi saldırısı da, ABD emperyalizmi ile diğer gerici güç odaklarının suç ortaklığı sayesinde mümkün olmuştur.

Ezilen halkların cellatlarıyla aleni suç ortaklığı!

Gazze'nin yıkımı ve Filistinliler'in kitlesel kıyımdan dolayı siyonist dostlarını rahatsız eden eleştirilerde bulunan Tayyip Erdoğan, dinci gericiğin organize ettiği bir gösteri eşliğinde "Davos fatihi" ilan edildi. Amerikancı hükümetin başı, o günden sonra her fırsatta "mazlumlardan yana" olduklarını iddia etti, yerel seçim kampanyasının bir ayağını bu sahte söylem üzerine kurguladı. Ancak, ABD'li bakanın Türkiye ziyareti, "mazlumlardan yanayız" söyleminin iğrenç bir uydurma olduğunu gözler önüne serilmesine yetti.

Mazlumlardan yana olduğunu iddia eden dinci gericiğin şefi, ABD emperyalizminin Irak, Afganistan, Ortadoğu, Balkanlar politikası konusunda hemfikir olduğunu da ilan ediyor. Bu kuşkusuz Türk burjuvazisi ve onun devletinin resmi politikasıdır. Ancak, halihazırda icranın başında bulunan AKP hükümeti ile şefi Tayyip Erdoğan da, emperyalizme uşaklığın itirafı olan bu politikanın aktif savunucularıdır.

Gazze'nin yıkılıp yıkılması, Filistin halkının soykırımcı bir zihniyetle katledilmesi; Irak'ta 1.5 milyon insanın katledilmesi, 4 milyon insanın yerinden yurdundan edilmesi, ülkenin dört bir yanının harabeye çevrilmesi; Afganistan'ın ağır bombardıman uçaklarıyla cehenneme çevrildikten sonra işgal edilmesi, sekizinci yılına giren işgal boyunca toplu katliamların devam etmesi... Tüm bunlar Türk sermaye devleti ve AKP hükümetinin hemfikir oldukları ABD politikalarının uygulanmasından başka bir şey değildir. Bölge halkları şahsında insanlığa karşı işlenen bu ağır suçlara ortak olanların "mazlumlardan yanayız" söylemi, kaba riyakârlığın da ötesindedir.

Sermayenin hem "dinci" hem "laik" kesimlerini kullanma politikası!

Ziyaret sırasında AKP övgüsünde Bush'u sollayan Amerikalı bakan, "ılımlı İslam" söyleminden rahatsız olan kesimlerin gönlünü hoş etmeyi de ihmal etmedi. Türkiye için "laik, demokratik hukuk devleti" klişesini kullanacaklarını hissettiren Clinton, böylece Türk burjuvazisinin tüm kesimlerini bölge politikaları doğrultusunda seferber etme niyetlerini ortaya koymuş oldu.

Obama yönetiminin bu yeni taktiği, işbirlikçiler safında hemen karşılık buldu. Dinci gerici cenah zafer kazanmış havasına bürünürken, laik cenahın medyadaki bazı sözcüleri, Bush yönetiminin öne çıkardığı "ılımlı İslam" söyleminin terkedilmesinin büyük bir önem taşıdığını saptamış bulunuyor.

Barack Obama'nın ziyareti ile daha bariz bir hal alması kaçınılmaz olan bu Amerikancı cereyana kapılanlar, ABD emperyalizminin sarsılan imajını düzletme gayretine şimdiden giriştiler. Egemen sınıfların farklı kanatları ile bunların medyadaki sözcüleri, "birlik ruhu" içinde emperyalist zorbaları "dostumuz" gösterme seferberliğini, önümüzdeki günlerde daha pervasızca sürdüreceklerdir.

Türk egemen sınıflarının Washington'daki efendileriyle suç ortaklığını pekiştirme çabası, anti-emperyalist mücadelenin önemini arttırıyor. Mücadele, soyut anti-emperyalist söylemin yanıltıcılığını teşhir eden, ancak anti-kapitalistlerin tutarlı anti-emperyalistler olabileceğini vurgulayan bir bütünlük içinde örülmelidir.

DİSK ve KESK yerel seçimlerde emekçilere düzeni ve boş hayalleri umut olarak sunmaya devam ediyor...

İşçi ve emekçilerin gerçek çözümü devrimde, kurtuluşu sosyalizmedir!

Yerel seçimler söz konusu olduğunda, sadece sol siyasal güçler değil kendilerini “emek ve demokrasi” güçleri olarak tanımlayan sendikalar da işçi ve emekçilerin dikkatini düzen güçlerine yöneltmekte, onlara çözüm olarak mücadeleyi değil seçim sandıklarını göstermektedir.

Oysa krizin sonuçlarının her geçen gün daha fazla hissedildiği, işçi ve emekçilerin yaşam ve çalışma koşullarının daha beter hale geldiği, dolayısıyla emekçilerdeki tepkinin arttığı bir süreçten geçmekteyiz.

Emek güçleri krizi ve sonuçlarını önemli gördüklerini döne döne ifade etmekte, kendilerine ve diğer güçlere görevler biçmekte, krize karşı sosyal mücadele programları oluşturmaktadır. Ancak bunların hepsi kağıt üzerinde ve sözde kalmakta, pratiğe bir türlü geçirilmemektedir.

Açıktır ki, bugün sendikaların da suçladıkları, tüm saldırılardan sorumlu tuttıkları düzen partilerinden ve düzenden hesap sormanın yolu birleşik, militan, siyasal bir sınıf hareketi geliştirmekten geçmektedir. Güncel planda bu ihtiyaç kapitalizmin krizine ve krizin sonuçlarına karşı kendini çok fazla hissettirmekte, imkanlarını her geçen gün büyütmektedir.

Günün görevi bu iken, DİSK ve KESK yerel seçimlere dair yaptıkları açıklamalarla merkezi ve yerel iktidar ilişkisini çarpıtmakta, çözüm için sandığı işaret etmektedir. Böylece işçi ve emekçileri aldatan, onlara yalan söyleyen düzen güçlerinin yedeğine düşmektedir.

DİSK, yerel seçimlere dair yaptığı açıklamada, “*bütün iller, ilçeler ve beldelerde emekten ve demokrasiden yana, sosyal adalete, sendikal hak ve özgürlüklere, toplumsal kazanımlara, eşitliğe, barışa ve özgürlüğe değer veren adaylar desteklenmelidir*” demektedir, sonrasında ise somut olarak İstanbul’da Kemal Kılıçdaroğlu’na, Ankara’da Murat Karayalçın’a, İzmir’de Aziz Kocaoğlu’na, Eskişehir’de Yılmaz Büyükerşen’e oy verme çağrısı yaparak CHP’yi işaret etmektedir.

Diğer iller, ilçeler ve beldelerde, DİSK’in yerel örgütlerinin yapacağı değerlendirmeler sonucunda, “*halkın sevgisini kazanmış, toplumsal desteği yüksek, seçimi kazanmaya en yakın emek dostu sosyal demokrat ve sol adaylara oy verilmelidir. Yerel seçim sürecinde, özelleştirmeci, örgütlenme özgürlüğünü çiğneyen, ranta, yolsuzluğa ve partizanlığa dayalı uygulamaları sürdüren ve savunan, muhtaç vatandaşlara eşit ve adil sosyal yardımlar götürmek ve herkesi belediye hizmetlerinden eşit yararlandırmak yerine, sadece toplumu yaratmaya çalışan adaylar teşhir edilmeli, bunlara oy verilmemelidir*” demektedir.

DİSK’in işaret ettiği kişiler, CHP gibi has bir düzen partisinden aday olmuş, onun sosyal yıkım programını savunan ve uygulayan kişilerdir. Diğerleri gibi CHP de TÜSİAD’cı, İMF’ci, Amerikancı’dır. O da işçilere, emekçilere ve Kürt halkına düşmandır. CHP’nin programı özelleştirmelerin, demokratik hak ve özgürlüklerin gaspının, esnek üretimin yasal hale getirilmesinin, krizin faturasının işçi ve emekçilere kesilmesinin programıdır. CHP’nin adayları da

diğerleri gibi ranta, yolsuzluğa ve çalıp çırpıma aday olmaktadır.

DİSK’in daha somut olarak işaret ettiği İzmir adayı Aziz Kocaoğlu, kadroya almayarak köle gibi taşeronla çalıştırdığı işçileri kapı önüne koyan bir işçi düşmanıdır. İzmir’de taşeron belediye işçileri ikibuçuk aydır belediye önündeki direnişlerini sürdürmektedir. İş ve kadro talebiyle eylem yapan işçilerin üzerine polisi saldıran Kocaoğlu, hem belediye hizmetlerini taşeronla devreden sıkı bir özelleştirmeci, hem de taşeron işçileri kapı önüne koyarak işçinin insanca koşullarda çalışma ve örgütlenme hakkına saldıran bir patron olduğunu kanıtlamaktadır. Diğerlerinin mazisi de bu açıdan temiz değildir. Hepsisi de sermayeye hizmette yarışan has düzen partisi CHP’nin neferleridir.

DİSK’in CHP’yi neden desteklediğine dair gerekçelendirmesi DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün tarafından dile getirildi. Görgün, 4 ilde CHP’nin desteklenmesi yönündeki kararlarının gerekçesini “solun ortaklaşmaması” olarak ifade ederek şunları söyledi: “*Ortak adayların çıkması sağlanamadı. Bunun üzerine, her alanda demokratik katılımcı, eşitlikçi, özgürlükten yana, sosyal adaleti gözetilen, örgütlenmenin yaygınlaştırılması için çabaların yükseltilmesi çağrısını yaptık. Her ilde, kazanma şansı yüksek olan emekten ve demokrasiden yana adayların desteklenmesini istedik. Dört ilde de AKP karşısında kazanma şansı yüksek olan adaylara oy verilmesi çağrısında bulunduk.*”

Böylece DİSK’in bürokrat yöneticileri, AKP’ye karşı CHP’yi sahiplenerek ve CHP’yi “eşitlikçi, özgürlükçü, demokratik, sosyal adaletçi” vb. argümanlarla süsleyerek, işçi ve emekçilere alternatif olarak sunmaktadırlar.

Oysa CHP, kölece çalışma koşullarını daha da ağırlaştıran iş yasası, işçi ve emekçilerin sağlık ve emeklilik hakkını gaspeden SSGSS yasası mecliste görüşülürken, kılını bile kıpırdatmayarak nasıl bir işçi düşmanı olduğunu kanıtlamıştır. O dönemde DİSK de göstermelik açıklamalar yapmakla yetinmiş, meclis koridorlarını arşınlayarak “yasayı kabul etmeyeceğini”

ilan etmiş, böylece kölelik yasasının meclisten geçişini izlemekle yetinmiştir. Dün kolkola girerek işçi düşmanı yasalara geçit verenlerin, bugün işçi ve emekçilere “umut” olarak sermaye uşağı, emperyalizmin ve İMF’nin hizmetinde, emekçi düşmanı bir düzen partisi olan CHP’yi göstermesinde şaşılacak bir yan bulunmamaktadır.

İşçi ve emekçi düşmanı yasa ve uygulamalara karşı bir şey yapmayarak, hatta varolan tepkileri de bastırarak düzene hizmet eden sendika bürokratları, bugün yerel seçimler üzerinden benzer bir hizmeti yerine getirmektedirler.

KESK’in tutumu da DİSK’inkinden çok farklı değildir. KESK, merkezi ve yerel iktidar yapısını, sanki birbirleriyle hiçbir bağı yokmuş gibi ayrı ele almakta, merkezi düzeyde olmasa da yerel yönetimlerde “demokratik, eşitlikçi, adil bir işleyiş” oluşturulabileceğini ve “uygar bir kent yaşamı” sağlanabileceğini iddia etmektedir.

KESK’in yerel seçimlere ilişkin deklarasyon metninde şunlar ifade edilmektedir:

“*Kentleşme ve yerel yönetimler meselesi birçok açıdan belki de ülkenin en temel meselesi niteliği kazanmaktadır. Türkiye’nin kentleşme serüveni, kentsel gelişkinlik düzeyinin halkımızın beklentilerini karşılamaktan uzak olduğu; çağdaş, demokratik bir yerel yönetim anlayışı geleneğinin oluşturulamadığı; kentlerimizin insanca, yaşanabilir ölçütleri maalesef sağlayamadığı bir mecrada akıp gitmektedir...*”

Kentlerde yaşayan yurttaşlarımızın önemli bir bölümü eğitim, sağlık, barınma ve beslenme gibi temel insan haklarından yoksun bırakılmış, en temel kentsel hizmetler bile özelleştirilerek ticarileştirilmiştir. Emekçiler ve kent yoksulları yaşadıkları kentlerin sorunlarının tartışıldığı, çözüme kavuşturulduğu zeminlerden koparılmış, kamusal yaşamdan neredeyse bütünüyle dışlanmış. Projeci belediye anlayışı adı altında kentlerimizin doğal ve kültürel zenginlikleri, yeşil alanları, kıyıları, ormanları yok edilmekte; dağıtılan niteliksiz kömürlerle, yanlış imar planlamalarıyla, sermayenin kirlilik yaratan tesislerine verilen ruhsatlarla kentlerimiz çevresel

felakete doğru sürüklenmektedir...

Yerel yönetimler, sadece altyapı meseleleri ile ilgili, park ve bahçelere bakan, çöp toplayan ya da imar planlarıyla kentsel rantları yöneten organizasyonlar olarak görülemez. Gelişkin bir demokrasinin temeli kentsel demokrasinin gelişkinliğine bağlıdır. Kentler yurttaş katılımının en temel zemini olarak görülmelidir. Düzgün, sağlıklı ve güvenli bir kentte yaşamak, barınma olanaklarından insanca yararlanmak, kentin sağladığı imkanlardan eşit pay almak, yaşadığı kentte, etnik kimliğini, inancını ya da inançsızlığını özgürce yaşamak yurttaşlarımızın temel haklarıdır. Bu haklar ancak insanlarımızın yaşadığı kentin sorunlarına sahip çıkma, onu dönüştürmek, geliştirmek için kentsel siyasete dahil olma yollarının koşulsuz açık olmasına bağlıdır.

Ne yazık ki, yaklaşan seçimlerde karşımıza çıkan adayların bir çoğu yukarıda ifade edilen kentsel demokrasi anlayışından uzak bir profil sergilemektedirler. Yürütülen seçim kampanyalarında ırkçı, milliyetçi, ayrımcı ve yurttaşlar arasında ayrılığı körükleyen temalar halkımızın eşit, özgür ve barış içinde çağdaş, güvenli ve gönemmiş kentlerde yaşama özlemine yanıt vermemektedir."

KESK bürokratları bu sorunları tespit ettikten sonra bir dizi talep sıralamaktadır. Oylarını, kentsel olanaklardan herkesin eşit, kaliteli, parasız yararlanabileceğini vaad eden, kentin estetik bütünlüğüne saygılı, emekçilerin örgütlenme hakkını tanıyan adaylara vereceklerini ilan etmektedirler.

Mevcut durumda, sermayenin sınıf egemenliği koşullarında, KESK bürokratlarının ileri sürdüğü özlüm ve talepleri yerine getirebileceğini iddia eden adaylar çıksa dahi, sanki bunun herhangi bir inandırıcılığı varmış gibi, ileri sürülen bu tespitler emekçilerin bilincini bulandırmaktan, dolayısıyla düzene hizmet etmekten başka bir sonuç üretmemektedir.

Komünistlerin seçim bildirgesinde kentlerin tablosu tüm açıklığıyla ve gerçekliğiyle tespit edilmiştir:

"Kapitalizmin kentleri onun aynasıdır. En temel altyapı hizmetlerinden yoksun olarak hızla büyüyen yerleşim birimleri, zamanla kendileriyle birlikte sorunları da büyütürler. Sonuçta temel hizmetlerin yerine getirilmediği, çevrenin hesapsızca yağmalanıp tahrip edildiği, semtler ve bölgeler arasında korkunç bir sosyal eşitsizlik ve dengesizliğin yaşandığı, milyonlarca insanın yaşam güvencesinden yoksun bir hayat sürdüğü bugünkü kentler çıkar ortaya.

Kapitalist düzende bu her zaman böyledir. Çünkü bu düzende, temel insani ihtiyaçlar ile insan ve çevre sağlığı değil, fakat kapitalist kâr yasası esastır. Çünkü bu düzende, asalak sermaye sınıfının vurgun üstüne vurgun vurup zenginliğine zenginlik katmasıdır önemli olan...

Düzenin egemenleri bu sorunları çözmek bir yana, halihazırda verdikleri sınırlı hizmetleri bile paralı hale getiriyorlar. 'Ucuz ve kaliteli hizmet sağlamak' vb. yalanlar eşliğinde, belediye hizmetlerini de özelleştirmiş bulunuyorlar. Ödediğimiz vergilerle yerine getirilmesi zorunlu temel hizmetler bile ücretli hale getiriliyor. Artık belediyeler birer şirket, biz ise müşteriyiz."

DİSK şahsında olduğu gibi doğrudan düzen partilerini ve onların adaylarını işaret edenler, KESK şahsında olduğu gibi açıktan olmasa da örtülü olarak boş vaatler yayanları işaret edenler, buldukları mevzileri işçi ve emekçilerin sınıf çıkarı doğrultusunda kullanmamaktadırlar. Yerel seçimler üzerinden yaptıkları açıklamalarla işçi ve emekçilere çözüm olarak düzen partilerini önermekte, boş vaatlerine inanmalarını istemektedirler. Bu tutumlarıyla düzene ve düzen güçlerine hizmet etmektedirler.

Komünistler, gösterdikleri devrimci sosyalist adaylarla, işçi ve emekçilere gerçekleri anlatmaktadırlar. Komünistlerin seçim bildirgesinde mevcut iktidar ilişkileri tespit edildikten, işçi ve emekçilerin sorunlarının gerçek kaynağı olan kapitalist sistem mahkum edildikten sonra, onlara devrimci sınıf mücadelesini yükseltme çağrısı yapılmakta ve şunlar söylenmektedir:

"Sorunlarımız düzenin içyüzü çoktan açığa çıkmış seçim oyunuyla çözülemez. Bir avuç asalak iktidar dümenini elinde tuttuğu sürece, sömürü, baskı ve zulüm üzerine kurulu bu düzen devam ettiği sürece, temel sorunlarımız çözümsüz kalacaktır.

Çözüm, tüm sorunların kaynağı olan sermaye diktatörlüğünün temellerinden yıkılmasındadır. Çözüm, işçi sınıfı ve emekçilerin her alanda ve her düzeyde iktidarı ele geçirmesindedir. Böylece bir avuç asalakın tekelindeki tüm zenginliklerin ve kaynakların tüm toplumun hizmetine sunulmasındadır.

Bu sosyalizm demektir, çözüm sosyalizmdir! Sosyalizm, temel iktisadi ve sosyal sorunlarımızın çözümünü sağlamakla kalmaz, emekçiler için gerçek bir demokrasinin de koşullarını yaratır. Ancak bu koşullarda emekçiler, hiçbir engelle karşılaşmadan, temel demokratik hak ve özgürlüklerini gerçekten kullanabilirler. Ve ancak bu durumda, yerel

yöneticilerini özgürce seçmek, denetlemek ve gerektiğinde görevden almak olanağına da kavuşabilirler."

İşçi ve emekçilerin hak ve özgürlükler mücadelesini büyütmesi, sınıf çıkarları doğrultusunda sınıfa gerçekleri anlatması, siyasal bir bilinç kazandırması gereken sendikalar ne yazık ki bir avuç bürokrat tarafından ele geçirilmiştir. İşçi ve emekçilerin hakları söz konusu olduğunda sessiz kalarak düzene hizmette yarışan sendika bürokratlarının bu pervasızlığını bozacak olan ise tabandan yükselecek olan devrimci bir sınıf ve kitle hareketidir.

Burjuvazinin seçim oyununu bozmanın, bu gerici atmosferi dağıtmanın yegane yolu krize karşı militan bir işçi ve emekçi hareketi yaratmaktan geçmektedir. İşçi ve emekçilerin tüm dikkatini, güç ve enerjisini krize karşı mücadeleye değil de yerel seçimlere, dolayısıyla sandığa çekenler, yalnızca sermayeye hizmet etmektedirler.

Sınıfın ve emekçilerin tüm öncü unsurlarına, devrimcilere, ilericiilere, emekten yana olduğunu iddia eden sendikacılara düşen görev, işçi ve emekçilere seçim sandığını gösterenleri teşhir etmek, krize karşı birleşik ve militan bir mücadeleyi örgütleme çabasına yoğunlaşmaktır.

ESP'ye yönelik polis terörüne eylemli yanıt!

“Yaşasın devrimci dayanışma!”

10 Mart sabahı erken saatlerde İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Mersin ve Antakya'da polis tarafından eşzamanlı olarak gerçekleştirilen ev ve kurum baskınları sonucu Ezilenlerin Sosyalist Platformu (ESP), Atılım Gazetesi, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) ve Emekçi Kadınlar Derneği (EKD) üye ve temsilcileri gözaltına alındılar. Gözaltı terörü 11 Mart günü İstanbul'da gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

Saat 12.30'da İstanbul'da Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında TMY terörüne karşı ortak bir duruş sergilendi.

Çok sayıda devrimci ve demokratik kurum temsilcilerinin destek verdiği eylemde, "Bize gücünüz yetmez! / ESP" pankartı ile "Özgürlük için politika!", "İnsanlık için bilim! / BEKSAV" pankartları, "Baskılar, gözaltılar bizi yıldıramaz! Yaşasın kadın dayanışması! / EKD", "Gözaltılar serbest bırakılsın! / ESP", "Terörle Mücadele Yasası iptal edilsin! / Tekstil-Sen", "Fahriye Ilgaz, Serap Ünal, Ali Tektaş, Ozan Özyılmaz serbest bırakılsın! / SGD" dövizleri açıldı.

Basın açıklamasını ESP Sözcüsü Ersin Sedefoğlu gerçekleştirdi. Sedefoğlu gerçekleştirilen baskınların hukuksuzluğuna dikkat çekti. "Hak ihlallerinin adli merceler tarafından meşru görüldüğünü, kimi medya kuruluşlarının da polisin bu yaptıklarını haklı ve meşru göstermeye çalıştığını" belirtti.

Açıklamanın ardından birer konuşma yapan DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, Kanber Saygılı ve Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu Sözcüsü Necati Abay saldırıları protesto ederek gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını istediler.

"Söz, eylem, örgütlenme hakkımız engellenemez!", "Toplumla mücadele yasası iptal edilsin!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Gözaltılar serbest bırakılsın!", "Devlet terörüne son!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "ESP susmadı susmayacak!" vb. sloganların atıldığı eylemin ardından, desteğe gelen kurumlar ESP'nin Beyoğlu'nun merkez bürosuna ziyarette bulundular.

Yapılan konuşmalarda ESP'yle dayanışma içinde bulunduğu dile getirilirken saldırılara karşı ortak mücadele etmenin gerekliliği ifade edildi. Ziyaretin sonunda birlikte neler yapılabileceği tartışıldı.

DHF, SP, Partizan, Devrimci Demokrasi, BDSF, SODAP, Alınteri, Mücadele Birliği Platformu, TÖP, DTP, SDP, KÖZ ve İHD'nin de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum eyleme destek verdi.

Rıdvan Budak “çete”sini toplamaya çalışıyor...

Sermayenin “Budak”lı sopası bu kez sökmeyecek!

Her kriz döneminde olduğu gibi patronlar, ortaya çıkan yükü işçi ve emekçilerin sırtına yıkarak süreçten en az zararlı çıkmaya, hatta bunu kendileri açısından bir fırsata çevirmeye çalışıyorlar. Bunun sonucunda da krizin yol açtığı yıkımı esas olarak işçi sınıfı ve emekçiler yaşıyor. Çığ gibi artan işsizlik, yaygınlaşan ücretsiz izinler, ücretlerin aşağı çekilmesi ya da aylarca ödenmemesi, işsizlik sopası gösterilerek her türlü hak ve kazanımın gaspedilmesi, öte yandan elektrik ve doğalgaz gibi en temel tüketim ürünlerine yapılan fahiş zamlar işçi ve emekçilerin yaşamını bir cehennem çeviriyor.

Halihazırda işçi ve emekçiler cephesinden krizin faturasını ödememeye dönük güçlü bir ses çıkmış değil. Bilinç ve örgütlülük düzeyinin zayıflığı buna engel oluyor. Fakat gene de işçi ve emekçi hareketi içerisinde güçleri birleştirmeye, mücadeleyi yükseltmeye dönük çabalar, atılan anlamlı adımlar var. Yakın zaman önce gerçekleştirilen 15 Şubat İstanbul mitingi işçi ve emekçilerin mücadele isteğinin bir ifadesi.

İşte böyle bir süreçte, DİSK’e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak’ın açıklamalarının gazetelerde yer aldığı görmekteyiz. Binlerce işçinin son süreçte işsiz kaldığı Denizli’de yayınlanan bir yerel gazetenin 4 Mart tarihli sayısının manşetinde Rıdvan Budak’ın “hakkınızı arayın” sözleri yer alıyordu. 8 Mart günü ise *Vatan* gazetesinde Rıdvan Budak’la yapılmış bir röportaj yayımlandı. Röportajda, “işçilerin sembol temsilcisi” olduğu belirtilen Rıdvan Budak’ın “tarihi bir çağrı” yaptığı duyuruluyordu.

Rıdvan Budak’ı tanımayanlar, ya da hala onun bir sendikacı olduğunu düşünenler, söz konusu haberleri okuyunca epeyce şaşırıyorlar. Zira boynuna *Vatan* gazetesini yazarı tarafından “işçilerin sembol temsilcisi” yaftası asılmış olan Rıdvan Budak, işçilere değil fakat patronlara seslenmekteydi. “*Hakkınızı arayın*” dediği patronlardı. “*Gelin hep beraber hiçbir tedbir almayan, bizleri ölüme terkeden bu iktidara karşı birlikte baş kaldıralım*” sözlerinin muhatabı patronlardı. Ve utanıp sıkılmadan, krizin faturasını ödetmek için onbinlerce işçiyi gözünü kırpmadan sokağa atan, her türlü haklarını bir çırpıda yok eden patronlara, birlikte yürümeyi, birlikte mücadele etmeyi öneriyordu.

Aslında bu tavır işçilere yabancı değil. Ne zaman bir kriz patlak verse, sendikal ihanet çetelerinin işçi sınıfı ve emekçileri denetim altında tutma misyonuyla harekete geçtikleri, “hepimiz aynı gemideyiz”, “zorlukları birlikte aşmamız gerekir”, “iki zeytinimizden birini vermeye hazırız” türünden sözlerle sınıf işbirlikçiliğinin dipsiz kuyusunda yuvarlanmaya başladıkları biliniyor. Kaldı ki Rıdvan Budak sınıf işbirlikçiliğinin, sendikal ihanetin sembol isimlerinden biri olarak bilindiği için bu sözlerini garipsememek de gerekiyor. Eğer tam tersini yapsaydı, yani işçileri krizin faturasını ödememeye karşı mücadeleye çağırıyorsa, onlara “hakkınızı arayın” deseydi, canını dişine takarak mücadelenin örgütlenmesi için çabalasaydı, asıl o zaman garip olurdu. Rıdvan Budak asıl o zaman kendi bilinen ihanetçi, işbirlikçi kimliğiyle çelişirdi.

Hafızamızı biraz zorladığımızda, eski defterleri biraz karıştırdığımızda, Rıdvan Budak’ın bugün örneklerini sıkça gördüğümüz işbirlikçi, ihanetçi sendikacı tipinin daha ötesinde özelliklere sahip olduğunu, sermayenin sendikacı kılıklı bir ajanı olarak, işçi sınıfını burjuvazinin denetimi altına sokma

konusunda çok daha kritik işler yaptığını görürüz.

Hiç şüphe yok ki bunlardan en önemlisi 1997 yılında bizzat MGK’nın yönlendirmesiyle oluşturulan, “beşli sivil inisiyatif” olarak tanımlanan ancak bilinçli işçiler tarafından “beşli çete” olarak isimlendirilen yapılanma içindeki rolüdür. O zamanlar Rıdvan Budak, DİSK Genel Başkanı sıfatı taşımaktaydı ve iktidarda da DYP-RP hükümeti bulunmaktaydı. Generallerin hükümet ortağı RP’ye “balans ayarı” yapmak amacıyla 28 Şubat’ı tezgahladığı bu süreçte, tam da 28 Şubat’a toplumsal destek sağlamak için generallerce hizmete çağırılanlardan biri de Rıdvan Budak’tı. “Çete” içinde Rıdvan Budak dışında Türk-İş, Hak-İş, TİSK ve TOBB yöneticileri de bulunmaktaydı.

Bu yapılanma bir taraftan “işçi ve işveren kesimi”ni temsilen Genelkurmay’ın telkinleri doğrultusunda hükümete baskı yaparken, bir taraftan da işçi ve emekçileri denetim altında tutma misyonuyla hareket ediyordu. İşçi sınıfının 28 Şubat politikalarına, onun üzerinden ise sermayeye yedeklenmesinde bu yapılanmanın hatırı sayılır bir rolü oldu. (“Çete”nin bir diğer elebaşısı o zamanların Türk-İş yöneticisi olan Bayram Meral’di. “Beşli çete” üzerinden sundukları paha biçilmez hizmet karşılığında 1999’da Rıdvan Budak DSP, 2002 seçimlerinde ise Bayram Meral CHP milletvekili olarak meclisin ceylan derisi koltuklarına oturtuldular.)

Rıdvan Budak’ın çete arkadaşı Bayram Meral, daha sonraları “beşli sivil inisiyatif” olarak yaptıklarını şu şekilde anlatacaktı: “*O dönemde Erbakan’ı defalarca uyardım. ‘Sayın başbakan, bazı olumsuzluklar izliyoruz. Bakın 12 Eylül oldu; siz gittiniz, tekrar geldiniz başbakan oldunuz, haklarımızı aldınız. Ama biz haklarımızı hâlâ geri alamadık. Yeni bir darbe istemiyoruz. Sizden rica ediyorum, bazı partililere çekidüzen verin. ‘dedim. Tansu Çiller’e ‘güvenme’mesi tavsiyesinde bulundum. Erbakan’la ‘dost’ olarak ilişkimiz sürüyor. Demokrasinin zarar görmemesi için uyarı yaptık; ama ters anlaşıldı. Biz sivil toplum kuruluşları olarak demokrasiye sahip çıktık.*”

Denilebilir ki sermaye, işçi sınıfını denetim altında tutmak için “toplumsal uzlaşma” adı verilen silahın ne kadar etkili olduğunu “beşli çete”nin icraatları sayesinde net olarak gördü. İşçi sınıfını sermayeye yedeklemenin kurumlaşmış ifadesi sayabileceğimiz Ekonomik Sosyal Konsey, “beşli çete”nin ektiği tohumlardan filizlendi.

Toparlayacak olursak, bugün patronlara “hakkınızı arayın”, “ölmüş eşek kurttan korkmaz, gelin beraber yürüyelim” diyen Rıdvan Budak sermayenin işçi sınıfı içindeki tescilli ajanlarından biridir. Bu kimliğini hem sendika yönetimlerinde hem de milletvekilliği döneminde defalarca ortaya koymuştur.

Bugün gündemde olan son çıkışı da sahip olduğu kimlikle uyum içerisindedir. “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!” şiarının işçi ve emekçiler arasında sancılı biçimde de olsa yaygınlaşmaya başladığı son süreçte sermayenin “beşli sivil inisiyatif” gibi çetelere ve Rıdvan Budak gibi elebaşlarına her zamankinden daha çok gereksinimi vardır. Ekonomik Sosyal Konsey’in önemli ölçüde teşhir olup işlevsizleştiği bir yerde Rıdvan Budak’ın yaptığı “çete”yi yeniden toparlama çabasından başka bir şey değildir.

Rıdvan Budak patronlara şöyle diyor: “*Gel geç iktidarlardan, vergi salarlar diye korkarak sanayicilik*

yapılmaz. Bu fabrikalar size dedenizden servet kalmadı. Bu ülkenin halkı ile beraber sizler yeteneklerinizi ortaya koydunuz. Dişinizle turnağınızla bu fabrikaları ortaya çıkardınız. Onları batırmaya hakkınız yok. Direnin ve hakkınızı fabrikalarınızı işyerlerinizi koruyun. Türkiye’nin işçileri, çalışma haklarını, fabrikalarını, ekmeklerini, aşlarını geri istiyorlar. Sanayicilerin de buna kulak vermesi, el vermesi lazım. Gelin hep beraber hiçbir tedbir almayan, bizleri ölüme terk eden bu iktidara karşı birlikte baş kaldıralım.”

İşçiler bu tür sözleri daha çok faşist Türk Metal çetesinin bugün cezaevinde olan elebaşısı Mustafa Özbek’ten çok dinlediler. Anlaşıldığı kadarıyla, patronları ve ülke sanayisini ne kadar da çok düşündüğünü bu sözleriyle ifade eden Rıdvan Budak’ın bir diğer niyeti de patronların gözünde Mustafa Özbek’ten boşalan yere talip olmaktır. Sermaye sınıfına bu konuda mesaj vermektir. Doğrusunu söylemek gerekirse, MGK’dan ve generallerden talimat alarak sermayeye hizmet etmek konusunda deneyimli olması bu konuda kendisi için ciddi bir avantajdır.

İşçi sınıfı ve emekçiler bu sermaye ajanını iyi tanımalıdır. Rıdvan Budaklar’ın, Mustafa Özbekler’in ve diğerlerinin sermayeye hizmet konusundaki kirli sicilini bir an bile akıllarından çıkartmamalıdır. Çünkü sermayenin saldırılarının giderek yoğunlaşmış pervasızlaştığı, buna karşı işçi ve emekçilerin mücadelesinin alttan alta mayalandığı bir süreçte sınıf hareketini bekleyen en büyük tehlikelerden birisi de, burjuva ajanlarının sınıf hareketi içerisinde yaymaya çalışacakları uzlaşmacılık zehiridir. Patronlar ile işçilerin krize karşı birlikte mücadele etmeleri fikridir.

Oysa ki Rıdvan Budak’ın “gelin birlikte mücadele edelim” dediği patronlar yaşanan krizin mağduru değil fakat sorumlularıdır. Kriz kapitalizmin krizidir, krizin nedeni patronların doymak bilmeyen sınırsız kâr hırsı ve buna dayalı sömürü ve yağma ekonomisidir. Krizin yarattığı altüst oluş sırasında kimi patronların altta, kimilerinin üstte kalması ne krizin niteliğini değiştirir, ne de patronları ve bir bütün olarak sermaye sınıfını krizin sorumluluğundan kurtarır.

İşçi ve emekçilerin yapması gereken, sermaye ajanlarının yalan ve demagojilerine inat birleşik-militan mücadeleyi daha da yükseltmektir.

BDSP'nin seçim çalışmalarından...

“Yaşanabilir bir kent, insanca bir yaşam sosyalizmde!”

Kurfalı'da seçim faaliyet

İstanbul'da Kartal Kurfalı Mahallesi'nde gerçekleştirdiğimiz seçim bürosunun açılış etkinliğinin ardından seçim çalışmalarımız hız kazandı.

Yerel güçlerin desteği ve seçim faaliyetimizin etkisiyle çalışmamıza katılan yeni güçlerimizle birlikte kolektif ve çok yönlü bir faaliyet örgütlemek için harekete geçmiş durumdayız. Tüm işçi ilişkilerimiz ve güçlerimizle birlikte planladığımız toplantılar, planlamalar ve önümüze koyduğumuz takvimsel etkinlikleri gerçekleştirmiş bulunuyoruz.

Kısa bir zaman dilimi içerisinde yürüttüğümüz faaliyet ile birlikte çevremizde belli bir ilgi yaratmayı başardık. İşçi ve emekçilerin şimdilik belli sınırlarda da olsa seçim büromuza uğramaları bunu gösteriyor. Yanısıra seçim büromuza yakın olan diğer seçim bürolarının temsilci ve ilişkileriyle seçimler ve güncel gelişmelere ilişkin tartışmalar yürüttük.

Genel siyasal süreçler ve yerelin özgünlükleri üzerinden çeşitli gündemleri işliyoruz. Yıkımlar, kriz, krizin işçi ve emekçiler üzerindeki yıkıcı etkileri... Bu saldırılar karşısında izlenmesi gereken yegâne yolun mücadele olduğunu anlatıyoruz.

Öte yandan hedefli ve planlı faaliyetimiz yoğun ve etkin bir pratik çalışma olarak devam ediyor. Hedefli alanlara yönelik gerçekleştirdiğimiz her dağıtım kapı kapı dolaşarak gerçekleştiriyoruz.

8 Mart etkinliğini ve hafta hafta planladığımız diğer çalışma gündemlerini başarıyla geride bıraktık. Planlama çerçevesinde 7 Mart günü bazı teknik eksikliklere rağmen başarılı bir etkinlik gerçekleştirdik. Programın bütün evrelerinde çalışmamıza yeni katılmış güçler görev aldı. Müzik ve sunumu yerel güçler üzerinden planladık ve başarıyla gerçekleştirdik.

Şimdi önümüzde, büromuzun krize karşı etkili bir çalışma merkezine dönüştürülmesi hedefi var. Bu kapsamda 15 Mart'ta *'Krizin sonuçları ve işçilerin seçimi'* başlıklı bir etkinlik gerçekleştirmeyi planladık. Etkinlikte krizin sonuçlarına ve yaşanan yıkıma karşı bir mücadele hattını işçi ve emekçilere birlikte tartışacağız.

Kurfalı BDSP***Pendik'te çok yönlü seçim faaliyeti***

Aydos seçim bürosunun açılışının ardından, bölgedeki seçim çalışmalarımız hızlanarak devam ediyor. “Yaşanabilir bir kent, insanca bir yaşam sosyalizmde!/BDSP” şiarlı afişlerle donatılan Süluntepe ve Şahintepe mahallelerinde, bir yandan BDSP'nin seçim bildireleri kapı kapı emekçilere ulaştırılırken, öte yandan da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingi hazırlık çalışmaları yürütüldü.

Süluntepe ve Şahintepe'de bildirelerimizin yaygın dağıtımını gerçekleştiriyoruz. Bildirelerimizi ilgiyle karşılayan işçi ve emekçilerin düzenin adaylarından beklentileri kalmadığı, işsizlik ve krizin en çok emekçileri vurduğu dağıtımlar sırasında açıkça görülüyor.

Dağıtımlar sırasında emekçilerin evlerini yıkmak için karşılarına çıkan hainlerin bugün oy avcılığı için nasıl kapıları çaldığını, boş ve sahte vaatlerle işçi ve

emekçileri kandırmaya çalıştığını anlatarak, düzen partilerinin etkin teşhirini yapıyoruz.

Bir yandan işsizliğin ve krizin, diğer yandan çocuk bakımı ve ev işlerinin sarmaladığı emekçi kadınlara 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü anlatarak, Aydos seçim bürosunda gerçekleştirilen emekçi kadın etkinliğine davet ettik. BDSP imzalı, emekçi kadınların sorunlarını anlatan ve onları örgütlenmeye çağıran bildireleri Süluntepe Mahallesi'nde kapı kapı dolaşarak emekçi kadınlara ulaştırdık. Bir yandan da 8 Mart mitinginin çağrı afişlerini asarak mitingin duyurusunu yaptık, emekçi kadımlarla ev sohbetleri gerçekleştirdik.

Kurtköy sanayi havzasında ve Aydos'ta işçilerin servis noktalarında işçi ve emekçilerin sesi olan bültenlerimiz dağıtılmaya devam ediyor. Nova'dan Siteco'ya, Zafer Kablo'dan Aktifmetal'e ve birçok fabrikaya ulaştırılan bültenimiz, önümüzdeki günlerde de Mart sayısı ile işçi ve emekçilere ulaşacak.

11 Ekim günü Pendik Spor Tesisleri duvarına “Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!/ BDSP” ve “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!/ BDSP” şiarlı afişlerimizi yaparken, devletin sivil güçleri tarafından gözaltına alındık.

Önce Pendik Asayiş Büro Amirliği'ne götürüldük. İki saat boyunca küfür, tehdit ve hakaretlere maruz kaldık. İnce arama dayatmalarına izin vermedik. Ardından Pendik Çamçeşme Karakolu'na götürüldük. Para cezası kesilmesinin ardından serbest bırakıldık.

Pendik BDSP***İkitelli'de seçim faaliyetleri***

İkitelli BDSP seçim bürosu faaliyetleri bütün hızıyla devam ediyor. Büro açılışımızın ardından faaliyetimizi yaygın bir materyal desteği ile yoğunlaştırdık.

“Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” ve “Yaşanabilir bir kent için sosyalizm!” şiarlı afişlerimizi ilk olarak işçi ve emekçilerin sıklıkla kullandığı güzergahlarda kullandık. Atatürk Caddesi'nin yanısıra Şahintepe'de de yaygın

kullandığımız bu afişler kitlelerin ilgisiyle karşılanıyor.

Özellikle emekçilerin yoğun kullandıkları güzergahlarda gerçekleştirdiğimiz bildirge dağıtımları ile çevre sakinlerinin ilgisini çektik. Pazar yerlerinde yaptığımız ajitasyon konuşmalarıyla düzen partilerinin gerçek yüzlerini ortaya serdik.

Seçim bildireleri ve afişlemelerin yanısıra işçi ve emekçilerin oturduğu sokaklarda gazete satışlarımızı gerçekleştiriyoruz. Yaklaşan seçimler üzerinden düzenin teşhiri ile devrim ve sosyalizm propagandasını birlikte sürdürüyoruz.

Son olarak Söğütluçeşme semtinde gerçekleştirdiğimiz BDSP seçim bildirgesi dağıtımını ile dağıtım ağımızı genişletmiş olduk.

Küçükçekmece BDSP***Sefaköy'de seçim çalışmaları***

Küçükçekmece'de yürüttüğümüz seçim çalışması bir dizi gündemle içiçe geçirilerek devam ediyor. Planlı bir çalışma sürdürmek amacıyla bir seçim komitesi oluşturduk.

BDSP'nin 8 Mart vesilesi ile çıkardığı özel sayıyı İnönü Mahallesi'nde dağıttık. Dağıtım sırasında yapılan ajitasyon konuşmalarıyla emekçi kadınlara düzen partilerine oy vermeme ve hesap sorma çağrısı yaptık.

BDSP'nin seçim bildiresinin dağıtımını da ajitasyon konuşmaları eşliğinde yaygın olarak yapıyoruz. Emekçiler alkışlarla ve sözlü desteklerle çalışmamıza olan ilgilerini ortaya koyuyorlar. Bildirge dağıtımlarımız devam ediyor. Yanısıra, BDSP imzalı iki çeşit afişi de semtin içinde ve Sefaköy merkezde kullanmaya başladık. Bu faaliyetlere özellikle çevre çeper ilişkilerimizi katarak deneyim kazandırıyoruz.

Seçim çalışmamızın en önemli ayaklarından biri olan ev toplantılarını düzenlemeye başladık. Toplantılarda BDSP ve onun bağımsız adaylarının seçim platformunu tanıtıyor ve tartışıyoruz. Oldukça canlı ve verimli geçen tartışmaların yapıldığı toplantılarda, çözümün başkalarının değil bizim elimizde olduğunu belirterek bağımsız sosyalist adaylara verilecek her oyun sosyalizme ve mücadeleye verilecek oylar olduğu vurguluyoruz. Yine Sefaköy

bölgesinde birçok ev toplantısı yapmayı planlıyoruz.

Bölgemizde Kızıl Bayrak gazetesinin satışlarını iki katına çıkarmış bulunuyoruz. Merkezi noktalarda yapılan gazete satışlarında belli bir sistematığe kavuştuk. Önümüzdeki süreçte ulaştığımız sayıyı ikiye katlama hedefimiz var.

Her Cuma yaptığımız film gösterimleri de devam ediyor.

Küçükçekmece BDSP

Sultanbeyli seçim bürosuna yeniden saldırı...

BDSP İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkanı aday Melek Altıntaş'ın 7 Mart günü Sultanbeyli'de açılan seçim irtibat bürosunun camları aynı gecesi gerçekleştirilen saldırı sonucu kırılmıştı. Bu saldırının ardından 9 Mart gecesi yeni bir saldırı daha yaşandı. Kırık halde olan seçim bürosunun camları 9 Mart gecesi yeniden taşlandı.

BDSP, Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan aday Melek Altıntaş'ın da katıldığı ve seçim irtibat bürosunun önünde gerçekleştirilen bir basın açıklaması ile saldırıyı protesto etmişti. BDSP, yeni saldırının ardından yaptığı açıklamayla, bu saldırıların devrimci faaliyete yönelik olduğunu belirterek, hiçbir baskı ve faşist terörün devrimci siyasal faaliyeti engelleyemeyeceğini vurguladı.

Açıklamada, büronun bulunduğu alanın bir işçi ve emekçi mahallesi olduğuna işaret edilerek, saldırıyı gerçekleştirenlerin kendi sınıfına ihanet ederek sermaye sınıfına hizmet ettikleri dile getirildi. Açıklamada, tüm baskı ve engellemelere karşı işçi sınıfını kendi ideolojisi ile buluşturma çabasının kesintisiz olarak devam edeceği vurgulandı.

Bursa'da seçim faaliyeti

Bursa'da devrimci seçim faaliyetini Bursa Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan aday Özkan Ünal etrafında ören BDSP'liler yerel seçim gündeminin hızlanmasıyla birlikte faaliyetlerine hız veriyorlar.

Bursalı işçi ve emekçilere taşınan devrimci seçim faaliyeti, BDSP'nin seçim bildirgesinin seçim irtibat bürolarının bulunduğu Başaran ve Teleferik mahallelerinin yanısıra Hürriyet, Esenevler, Panayır ve Kestel'de işçi ve emekçilere ulaştırılmasıyla sürüyor.

Devrimci seçim çalışmasıyla birlikte ele alınan 8 Mart gündemli faaliyet çerçevesinde bildiri dağıtıldı ve afişlerle çağrı yapıldı.

“Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm / BDSP” ve “Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde / BDSP” afişleri de merkezi güzergahlara yapılıyor.

Düzenin kolluk güçlerinin devrimci faaliyete dönük tahammülsüzlüğü kendini gösteriyor. Afişlerimiz polis ve zabita eliyle çok kısa sürede tek tek sökülüyor. Ayrıca afiş yapan bir arkadaşımız da gözaltına alınarak para cezasına çarptırıldı.

Devrimci seçim çalışmamızı, devrim ve sosyalizmin bayrağını Bursa'daki işçi ve emekçilere taşımaya devam edeceğiz.

Bursa BDSP

Manisa'da seçim faaliyetleri

Manisa BDSP olarak başlattığımız seçim çalışmalarımız, 1 Mart günü seçim büromuzun açılışıyla birlikte, yükselen bir tempoyla devam ediyor. Çalışma alanlarımızdaki işçi ve emekçilere, seçimlere ilişkin bakışımızı anlatarak, düzen partilerinin teşhirini yaparak, işçi ve emekçilerin seçimlerde alması gereken tutumu anlatmaya çalışıyoruz.

Günlük pratik faaliyetimize işçilerin servislere bindikleri duraklarda sabah ve öğleden sonra

bildirgelerimizi ulaştırarak başlıyoruz. Ardından hedeflediğimiz emekçi semtlere yöneliyoruz. Şu ana kadar yaklaşık 4500 adet seçim bildirgesi dağıttık. “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm” şiarlı BDSP imzalı afişlerimizi Manisa Tren İstasyonu, Otoban köprüsü, Öğretmen Evi Lisesi, Kültür Sitesi ve seçim büromuzun çevresine yaygın bir şekilde yaptık.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle gerçekleştireceğimiz etkinlik çağrısını da bildirme dağıtımlarıyla birlikte gerçekleştirdik. Ayrıca 14 Mart'ta KESK Manisa Şubeler Platformu'nun düzenleyeceği “Krizin bedelini ödemeyeceğiz” mitingi ve 15 Mart günü gerçekleştireceğimiz aday tanıtım toplantısı çağrısını da bildirgelerimizle birlikte işçi ve emekçilere ulaştırdık.

8 Mart günü seçim büromuzda gerçekleştirdiğimiz etkinlik öncesi, dağıttığımız el ilanları dışında çevre ve çeper ilişkilerimize giderek 8 Mart için çağrı bulunduk.

Etkinlik günü seçim büromuzu, “Emekçi Kadınlar! Eşitlik ve özgürlük için bir adım öne çık!” ozalit pankartı ve ‘Emekçi Kadın Köşesi’ panosuyla düzenledik. Etkinliğimiz saygı duruşuyla başladı. Ardından 8 Mart'ın tarihçesi, kapitalizmde emekçi kadınların maruz kaldığı cinsel, ulusal, sınıfsal, saldırılara değinilen bir konuşma gerçekleştirildi. Manisa İşçi Birliği Derneği üyesi işçilerin sundukları şiir dinletisiyle etkinlik sürdürüldü. Ardından “Ekmek ve Gül” belgeseli izlendi.

Etkinlikte **Manisa Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Ahmet Subaşı** da bir konuşma gerçekleştirdi. BDSP'nin seçimlere ilişkin bakışını anlattı.

Manisa BDSP

Buca seçim bürosuna saldırı

İzmir Buca'da seçim çalışmamız hızlanarak devam ediyor. Bir taraftan bölgede yaygın bir şekilde afiş ve bildirilerimizi kullanırken, diğer taraftan ev ve kahve toplantıları için çalışmalar yürütüyoruz. Hafta sonu Buca seçim bürosunda **Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Şafak Özdoğan**'ın da katılacağı panelin çalışmaları da fabrika dağıtımları ve işçi toplantıları ile devam ediyor. Çamlıkule Mahallesi'nde gerçekleşecek olan kahve toplantısının çalışmaları da yoğun bir şekilde sürüyor.

Buca'da yoğunlaşan seçim çalışması ile birlikte faaliyete tahammül edemeyen güçler de kendini gösterdi. 10 Mart akşamı büronun ön tarafında bulunan “**Bozuk düzende sağlam çark olmaz! / BDSP**” imzalı pankart faşistler tarafından parçalanarak yerinden kopartıldı.

Saldırının ardından pankartı onararak aynı yere astık. Buna benzer saldırıları daha önce de defalarca yaşadık. Bu saldırılar hiçbir zaman devrimci çalışmamızı engelleyemedi, engelleyemeyecek. Buca'da devrimci seçim çalışmamızı yükseltmeye, devrim ve sosyalizm çağrısını işçi ve emekçilere

taşımaya devam edeceğiz.

Buca BDSP

Ankara'da mücadele çağrısı

29 Mart yerel seçimleri yaklaşırken Ankara'da sınıf devrimcileri olarak düzenin seçim oyununu bozma iddiasıyla faaliyetimizi sürdürüyoruz. Ankara adayımızın seçim toplantılarını kitle çalışmasına konu ediyor, seçim bildirgelerimizi yaygın dağıtıyoruz. Dağıtımlarımız sırasında emekçilerle kriz ve seçim gündemli sohbetler gerçekleştirmenin olanaklarını yaratıyoruz. Bu hafta içinde Sincan'da sabah servislerine bildirgelerimizi Kızılay'da ise toplantılarımızın çağrısının olduğu el ilanlarımızı dağıttık.

OSTİM'de işçilere “**İşçiden İşçiye Bülteni**” ile birlikte seçim toplantılarımızın çağrılarını ulaştırdık. Sermaye partilerinin seçim propagandalarıyla sersemletilmiş işçi ve emekçilere ulaştırdığımız her bildiri, her el ilanını daha işlevli kullanma çabası içerisindeyiz.

Seçim süreci boyunca BDSP'nin işçi sınıfının devrimci programını işçi ve emekçilerle tartışacağı mevziimizin açılışını 10 Mart günü gerçekleştirdik. Önce BDSP aday Evrim Erdoğan BDSP'nin seçim faaliyetine bakışını anlatan bir konuşma yaptı. Tartışmaların ardından açılış toplantısı sona erdi.

Ankara BDSP

Adana'da seçim çalışmalarından

Adana'da seçim büromuzun açılışının ardından bölgedeki faaliyetimizi de güçlendirmiş olduk. Başta büromuzun bulunduğu Meydan Mahallesi olmak üzere işçi ve emekçilerin yoğun olarak bulunduğu alanlardaki çalışmalarımızı, gerek materyallerimizin kullanılması gerekse de politik kitle faaliyetimiz bakımından güçlendirdik.

Haftalık olarak gerçekleştirdiğimiz toplantılarımızda alanın özgünlüğü üzerinden yapabileceklerimizi ve seçim dönemi boyunca yürüteceğimiz politik faaliyeti planlıyoruz.

Bu planlama doğrultusunda seçim bildirgelerimizi şimdiden tüketmiş olduk. Meydan, Dumlupınar, Emek, Mirzaçelebi, Gülpınar, Gülbahçesi, Yurt ve Yeşilyurt mahallelerinde 10 bine yakın bildirme kullandık.

“**Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam sosyalizmde /BDSP**” şiarlı afişlerimizi de yapmaya başladık. Yeni gelen afişlerimizle birlikte çalışma alanlarımızın tamamında seçim çalışmamızın şiarlarını işçi ve emekçi kitlelere taşımış olacağız.

Bu materyallerin kullanımının yanında düzenli olarak gazete satışı yapıyor, kitle ilişkilerimizle bağımızı politikleştirmeye, çalışmamızın yerel ayaklarını oturtmaya çalışıyoruz.

Önümüzdeki günlerde Mart ayı katliamlarının işleneceği politik bir etkinlik gerçekleştirmeyi planlıyoruz.

Meydan Mahallesi Seçim Komisyonu / Adana

BDSP bürolarının açılışlarından...

Esenyurt Köyiçi'nde seçim bürosu açılışı

Kıraç'taki seçim büromuzun ardından ikinci büromuz 6 Mart günü Esenyurt Köyiçi'nde açıldı. Açılış etkinliği Esenyurt İşçi Kültür Evi şiir topluluğunun okuduğu şiirlerle başladı.

Komünistlerin seçimlere bakış açısını anlatan BDSP temsilcisinin ardından söz alan **İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş** işçi ve emekçilerin bugün karşı karşıya oldukları sorunları ve saldırıları dile getirdi. Bu sorunların hiçbirinin çözümünün sermaye iktidarı koşullarında mümkün olmadığını, dolayısıyla burjuva partilerinin dile getirdikleri vaatlerin birer yalan ve aldatmacadan ibaret olduğunu vurguladı.

Ardından kürsü işçi ve emekçilere bırakıldı. Etkinlik söyleşi biçiminde devam etti. Çok sayıda işçi ve emekçi söz alarak destek ve düşüncelerini ifade ettiler. Kentsel dönüşüm, ulaşım sorunu, sağlık ve eğitim sorunu, işsizlik gibi sorunlar üzerinde tartışmalar yürütüldü.

Yapılan canlı tartışmaların ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi Müzik topluluğu "Uyanışın Sesi" bir dinleti sundu. Müzik dinletisi ile etkinlik sona erdi. Açılış etkinliğine 70 kişi katıldı.

Esenyurt BDSP

Terazidere'de seçim bürosu açılışı

Topkapı Terazidere'deki seçim büromuzun açılışını 7 Mart günü gerçekleştirdik.

Açılış etkinliğimiz "Devrimci bahara yürüyoruz" isimli sinevizyon gösterimiyle başladı.

Ardından sunumlara geçildi. BDSP adına yapılan açılış konuşmasında kapitalist sistemin derin kriz içerisinde olduğu ve işçi sınıfının omuzlarındaki yükün giderek arttığı bir dönemde seçim sürecine girildiği söylendi. Komünistlerin geniş kitlelere sistemin çözümsüzlüğünü teşhir edebilmek ve sosyalizm alternatifini gösterebilmek amacıyla seçimlere işçi sınıfının programıyla katıldıkları belirtildi.

Ardından sözü **İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş** aldı. Altıntaş konuşmasının başında kapitalistlerin son dönemde sınıfa yönelttikleri saldırılara değindi. Krizin faturası işçilere ödetilirken sessiz kalan burjuva partilerin ise yalan vaatlerle oy avcılığı yaptığını söyledi. İşçi emekçi kitlelerin gerçek kurtuluşunun kendi mücadelesinde, devrim ve sosyalizmde olduğunu vurguladı.

BDSP adına yapılan konuşmada ise bölge üzerinden belirlenen hedefler anlatıldı. Seçim bürosunun kriz karşısında sınıfın mücadele kanallarını yaratmak için kullanılacak bir "kriz bürosu" olarak kurgulandığı, etkinliklerin bu doğrultuda belirlendiği belirtildi.

Tartışmaların ardından Topkapı İşçi Derneği müzik topluluğu devrimci marşlardan oluşan bir dinleti gerçekleştirdi.

Topkapı BDSP

Esenyalı'da seçim bürosu açılışı

Pendik-Esenyalı seçim irtibat büromuzun açılış çalışmasını yaygın bir şekilde yürüttük. Açılışa davet eden ozalitleri çeşitli noktalara asmanın yanısıra bin adet el ilanını kapı kapı dolaşarak dağıttık. Kahvelerde de ajitasyonla dağıtım yaparak semt emekçilerini

açılışa davet ettik. "Yaşanabilir bir kent, insanca bir yaşam için sosyalizm/BDSP" yazılı afişlerimizi yaygın olarak kullandık.

8 Mart'ta Kadıköy'de gerçekleştirilen mitingün hemen ardından seçim büromuzun açılışı için Esenyalı'ya doğru hareket ettik. Esenyalı Ahmet Yesevi Mahallesi'nin girişinde araçlarımızdan inerek kortej oluşturarak yürüyüşe geçtik. "Amerikancı-İMF'ci düzen partilerine oy verme hesap sor!/BDSP" yazılı pankartımızı açarak seçim büromuza kadar sloganlarla yürüdük. 7 Mart gecesi Sultanbeyli büromuza yapılan saldırıya ilişkin adayımızın suç duyurusunda bulunması nedeniyle açılış etkinliği daha geç bir saatte başladı.

Devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra ilk sözü BDSP temsilcisi aldı.

Sermaye partilerinin seçim yatırımları ve sahte vaatler teşhir edildi. Bu partilerin programının tekleşmiş olduğu vurgulandı. Ardından BDSP'nin seçim programı anlatıldı.

İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş ise komünistlerin seçimlere dönük yaklaşımını açıkladı. Seçim sürecinden devrimci amaçlarla faydalanmak için seçime girildiğini vurguladı. Tartışmaların ardından etkinlik sona erdi.

Pendik-Esenyalı Seçim Komitesi

Sultanbeyli'de seçim bürosu açılışı

İstanbul'un Anadolu Yakası'nda yoğunlaşan seçim faaliyetlerine **Sultanbeyli'de** gerçekleşen seçim bürosunun açılış etkinliği eklendi. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü gündemli olarak yapılan etkinlikle beraber gerçekleştirilen seçim bürosu açılışına **İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş** katıldı.

Etkinliğin düzenleniş amacının anlatılması ve şiir dinletisiyle başlayan etkinliğin serbest kürsü bölümünde ilk sözü Melek Altıntaş aldı. İçinden geçilen kriz, seçim ve 8 Mart süreçlerine değinerek mücadele çağrısı yaptı. Daha sonra soru cevap biçiminde tartışmalar sürdürüldü. Son olarak seçim bürosunun işçi sınıfının mücadelesini geliştirmek için kullanılacağı söylenerek mücadeleyi büyütme çağrısı ile etkinlik bitirildi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Yerel seçimler: Ne yapmalı?

Yüksel Akkaya

Yerel seçimler, kentlerin sorunlarının, kentsel gelişmelerin, sınıf mücadelesinin de daha net olarak gösterileceği olanaklar sunmaktadır. Bu nedenle, devrimciler, sosyalistler bu süreci bir politikleştirme süreci olarak değerlendirebilecekleri gibi, kentlerde yaşayanları toplumsal muhalefetin, mücadelenin ayrılmaz bir parçasına da dönüştürebilir. Zira, kentte yaşayanlara hizmet vermek için görevlendirilmiş olan yerel yönetim örgütleri, kentsel yaşam koşullarının iyileştirilip geliştirilmesi kadar toplumsal değişme ve gelişme sürecinde de önemli olanaklara ve rollere sahip bulunmaktadır. Ne var ki yerel yönetimler bu olanakları iyi değerlendirip, rollerini gereğince yerine getirmemenin ötesinde sermaye için bir "hizmetçi belediye" kimliğine bürünmekte de sakınca görmemiştir. Bu "hizmetçi belediye" emekçilere ve kent yoksullarına yönelik olmadığı için de, kentsel altyapı hizmetleri sadece elektrik, kanalizasyon, ulaşım gibi alanlarla sınırlı tutulmuş, eğitim, kültür ve benzeri gereksinimleri de kapsayan altyapıya yönelik hizmetlerden kaçınılmıştır. Oysa, emekçiler ve kent yoksulları için eğitim, sağlık, kültür olanaklarına erişilebilirlik ve ulaşılabilirlik de önemlidir.

Yerel seçimlerde stratejik kentsel mal ve hizmetlerin üretiminde temel amaç, emekçiler ile kent yoksullarının çıkarlarını gözetmek için belediyelerin altyapı yatırımlarının ağırlıklı olarak emekçilerin ve kent yoksullarının yaşadıkları yerlere kaydırılması talep edilmeli; örneğin ulaşımın oluşması haksız kârların ortadan kaldırılması için toplu kamu taşımacılığının geliştirilmesi için önemli faaliyetlerde bulunulmalıdır.

Beslenmede un, ekmek ve diğer temel besin maddelerinin üretim ve dağıtımının özel sektörden alınıp kamulaştırılması talep edilmelidir. Emekçinin kendini yeniden üretmesinin gereklerinden biri olan barınma, salt nicel boyutu olan konut sorunu olarak değerlendirilmemelidir. Konutun barınmayı karşılayan bir araç olma niteliği ücret düzeyinin belirlenmesinde ve ücret taleplerinin baskı altına alınmasında etkin olmaktadır. Sorun, herkesin ev sahibi olarak görülmemeli, TOKİ ve benzeri politikalar sağlıklı bir eleştiriye tabi tutulmalıdır. Bu "modern gecekondular olan TOKİ"lerin yaşam hakkı ve barınma hakkı açısından sağlıksız, beton yığıcı özellikleri gözler önüne serilerek, reddedilmelidir. Zira, "modern gecekondular olan TOKİ"ler aracılığıyla emekçiler ve kent yoksulları mekansal hareketliliğini yitirerek düşük ücretlere razı olmaya zorlanmaktadır. Devasa kâr alanlarına dönen ulaşım maliyetlerinin de artması bu arada ikinci olumsuz etkiyi devreye sokmaktadır: Bir yandan emek hareketliliği ortadan kaldırılarak düşük ücrete tabi kılınmakta, diğer yandan barınma yerinden işyerine ulaşabilmek için yüksek ulaşım maliyetleri ile karşılaşılmasına yol açılmaktadır. Burada talep edilmesi gereken, düşük ücretli kiralık konutlar olmalıdır.

Kuşkusuz bütün bunları, bu düzenin yerine getiremeyeceğini göstermek için yapmak gerekmektedir. Tersine bir yaklaşım kapitalist sistem ve onun yerel yönetimlerinin bu sorunları halledebileceği yanılsamasını yaratır ki, bu en son yapılması gereken şeydir.

MEHA Tekstil işçileri hakları için direniyor!

GOP Elmabahçesi'nde kurulu bulunan MEHA Tekstil işçileri haklarının gaspedilmesi üzerine 5 Mart günü fabrika önünde direnişe geçtiler.

İşçilere 9 aydır fazla mesai ücreti ve asgari geçim indirimi vermeden çalıştırma dayatmasında bulunan MEHA Tekstil patronunun bu dayatmalarını işçiler kabul etmedi. Bunun üzerine 105 işçinin işine hiçbir hakkını vermeden son verdiğini açıklayan MEHA Tekstil patronu işçilerin tepkisiyle karşılaştı.

MEHA Tekstil patronunun işçileri fabrika dışına çıkarmaya çalışması üzerine işçiler 5 Mart günü direnişe başladılar. İhbar, kıdem tazminatları, maaş ve mesai ücretleri ödenene kadar direnişlerini sürdüreceklerini ifade eden işçiler, ilk elden yapılması gereken hukuki işlemleri başlattılar. Ardından kendilerini temsil edecek komiteyi seçtiler. Patronun makineleri kaçırma ihtimaline karşı gece nöbetçilerini belirlediler.

Direnişi fabrika önünde kurdukları çadırla sürdüren MEHA Tekstil işçileri, direnişlerinin sesini kamuoyuna duyurmak ve destek çağrısı yapmak için 6 Mart'ta bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

MEHA patronunun tek derdinin krizi fırsata çevirmek olduğunun vurgulandığı açıklamada, direnişin kazanımla sonuçlanana kadar süreceği ve dayanışmanın bu süreçte önemli olduğu ifade edildi.

Basın açıklaması baştan sona coşkulu bir havada gerçekleşti. Eylem boyunca "Krizin faturası patronlara!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları sıklıkla atıldı. GOP İşçi Platformu ve BDSP'nin de katılarak destek verdiği eylem halaylarla sona erdi.

MEHA tekstil işçileri 7 Mart günü, MEHA Tekstil'in iş yaptığı büyük tekstil tekellerinden biri olan LCW'nin Şirinevler'de bulunan mağazası önünde bir eylem gerçekleştirdi. Şirinevler'de buluşarak pankart ve dövizlerini açan MEHA Tekstil işçileri alkış ve sloganlarla mağaza önüne geldiler. Eylemde "Emeğimiz ve onurumuz için direniyoruz! / MEHA Tekstil İşçileri" pankartı ve "Yaşasın direnişimiz!", "Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz!", "Sadaka değil iş istiyoruz!", "Laf değil iş istiyoruz!", "Mücadelemiz onurumuzdur!" dövizleri taşındı.

Gaziosmanpaşa İşçi Platformu da dövizleriyle katılarak eyleme destek verdi. TKP de eyleme

destek sundu.

Mağaza önünde MEHA Tekstil işçileri adına yapılan açıklamada MEHA'daki süreç özetlendi. Açıklama şu sözlerle sona erdi: "Yıllardır bu işyerinde emek veren biz MEHA Giyim İşçileri için ürettiğimiz değerlerin karşılığını almak sıradan bir ücret meselesi olmaktan çıkmıştır ve onur meselesine dönüşmüştür. Buradan ilan ediyoruz! Emeğimiz ve onurumuz için en temel haklarımızı MEHA Giyim patronu Habib Kuruahmet'ten alana kadar direneceğiz. Duyarlı basın ve kamuoyunu da başlattığımız bu emek ve onur mücadelesinde bizlerin yanında olmaya çağırıyoruz."

Avukatın hukuki sürece dair bilgi vermesinin ardından eylem sona erdi.

MEHA Tekstil işçileri Şirinevler LCW önünde gerçekleşen eylemin ardından Gaziosmanpaşa Elmabahçesi'nde yürüyüş gerçekleştirdiler. Komanteks önünden başlayan yürüyüş İlbek, Sadık Metal, Semeteks, Marka Moda, RSA gibi birçok fabrikanın önünden geçilerek devam etti. İşten atma saldırılarının yaşandığı diğer fabrikaların önünde durularak işçilere mücadele çağrısı yapıldı.

Fabrikaya yaklaştığında, MEHA Tekstil patronunun oğlunun fabrikanın tabelasını söktürdüğü haberi alındı. Fabrika önünde sivil ve resmi polis yığınağı vardı. Sivil polisler patronun gerekli ödemeyi yapacağını, işçilerin dağılması gerektiğini belirtti. İşçilerin tutumu direniş alanından ayrılmamak oldu.

11 Mart günü MEHA patronu açıklama yapmak için kapı önüne çıktı. Bahçede işçi olmayanların olduğunu söyleyerek, **GOP İşçi Platformu** temsilcisini fabrika bahçesinden çıkarmaya çalıştı. Temsilcinin kararlı tutumu ve işçilerin sahiplenmesi sonucu bu girişim boşa düşürüldü. Konuşmasında tehditler savuran Habib Kuruahmet, işçilerin yaptıkları eylemle bütün kredi imkanlarını yok ettiğini, para bulduğunda maaş ve mesai ödemelerini yapacağını ifade ederek herkesin evine gitmesini söyledi. "Kıdem tazminatı hakkı" sorulduğunda ise, vermeyeceğini ifade etti ve "mahkemeye gidin!" dedi.

İşçilerin haklarını alana kadar direnişlerini devam ettireceklerini ifade etmeleri üzerine Kuruahmet fabrikaya geri döndü. Fabrikaya girerken yuhalamala ve alkışlarla protesto edildi.

Kızıl Bayrak / GOP

ATV-Sabah greviyle dayanışma büyüyor!

Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın (TGS) ATV-Sabah'ta 13 Şubat 2009 tarihinde başlattığı grevle dayanışma büyüyor.

Basın emekçilerine 7 Mart günü Deri-İş Sendikası, Devrimci İşçi Hareketi, TMMOB Ücretli-İşsiz Mühendislik Komisyonu, DİSK Basın-İş ve Dev Sağlık İş destek ziyaretinde bulundu.

Deri-İş Sendikası, ziyaret öncesinde kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi. Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi ziyarette yaptığı konuşmada, bu mücadelenin emekçilerin ortak mücadelesi olduğunu belirtti.

"İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!" pankartıyla ziyaret gerçekleştiren Devrimci İşçi Hareketi adına yapılan açıklamada grevde olan basın emekçilerinin yanında bulunduğu belirtildi.

Ardından TMMOB Makine Mühendisleri Odası İşsiz ve Ücretli Mühendisler Komisyonu, "Üreten biz yöneten de biz olacağız!", "İş güvencesi, örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılmalı!", "Kapitalizm kriz üretir, çözümü biz üreteceğiz!" dövizleriyle grev alanına geldi. Yapılan konuşmada basın emekçilerinin mücadelesine destek verildiği ifade edildi.

Yine aynı ziyarette konuşan Dev-Sağlık İş Genel Başkanı, Kızılay Çapa Kan Merkezi ve Kadıköy Belediyesi'nden işten atılan işçilerin aynı mücadeleyi verdiklerini belirterek, mücadelelerin birleşerek büyüyeceğini söyledi.

Çeşitli basın kuruluşlarından kadın emekçiler değişik saatlerde ziyaretler gerçekleştirirken, Maltepe Üniversitesi Öğretim Görevlisi Atilla Özsever de destek ziyaretinde bulundu.

7 Mart akşamı gerçekleştirilen meşaleli yürüyüşle birlikte üçüncü kez gerçekleştirilen eylem bir kez daha anlamlı bir dayanışmaya sahne oldu. Kitlesel ve coşkulu biçimde gerçekleştirilen yürüyüş saat 19.00'da Taksim Tramvay Durağı'nda meşalelerin yakılmasıyla başladı. "Grev gözcüsü" önlüklerini giyen basın emekçileri her hafta çıkardıkları 'grev gazetesi'nin dağıtımını yaptılar. Sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüş Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasıyla sona erdi. Açıklamada, Sabah gazetesinin ATV-Sabah'taki grev sürecine dönük sansürü işlendi, tüm gazeteciler suskunluklarını bozmaya çağrıldı.

9 Mart günü Denizciler Sendikası Genel Merkezi ve bağlı şubeler, 10 Mart günü Petrol-İş Sendikası Genel Merkez yöneticileri ve İstanbul 1 ve 2 No'lu şubeler destek ziyaretleri gerçekleştirdi.

Ziyarette konuşan Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, süren grevi kendi grevleri olarak gördüklerini ve 22 bin Petrol-İş üyesiyle birlikte Turkuvaz Grubu'na bağlı gazete, dergi ve televizyonu takip etmediklerini duyurdu.

Basın emekçilerini 11 Mart günü Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP), Emek Partisi İstanbul İl Örgütü, IBM çalışanları ve TEKSİF İstanbul Şubeleri ziyaret etti.

HSGGP'nin ziyareti sırasında konuşan Nebat Bükrek greve destek verilmesi çağrısında bulundu. ATV-Sabah'taki grevi buldukları her yerde anlatacaklarını sözlerine ekledi.

Sloganlar eşliğinde ATV-Sabah önüne gelen EMEP üyeleri ve yöneticileri grev başarıya ulaşana kadar desteklerinin süreceğini ifade ettiler.

Her Çarşamba günü ATV-Sabah önünde bilişim sektöründe çalışanlara örgütlenme çağrısı yapan Beyazyaka Örgütlenme Platformu 11 Mart günü de grev yerindeydi. Sendikalaşma çalışmalarını sürdüren IBM çalışanları adına konuşan Tonguç Koç, Sabah ve ATV'deki örgütlenme deneyiminin tüm medya sektöründe yaygınlaştırılmak zorunda olduğunu söyledi.

Grevcilere gıda yardımında bulunan TEKSİF İstanbul Şubeleri adına konuşan Hukuk Danışmanı Selçuk İkizoğlu, 100 bin tekstil işçisinin desteğini ve selamını getirdiklerini söyledi. Menderes Tekstil işçileri de "Ben işten atıldım çünkü örgütlendim" yazılı önlüklerle ziyarete katıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Makyal-Erka işçileri 8. günde gözaltında...

Erka patronu yalan ve saldırıda sınır tanımıyor!

İşten atıldıkları için direnişlerini açlık grevine dönüştüren Makyal-Erka işçileri, 10 Mart günü, açlık grevinin 8. gününde ERKA patronunun bürosu önünde oturma eylemi gerçekleştirdiler. Pankart açıp sloganlar atarak işyeri önüne gelen işçiler, karşılığında bir muhatap çıkıp net bir açıklama yapana dek burada bekleyeceklerini ifade ettiler.

Eyleme Sİ-DER, DHF ve Eğitim-Sen'in içinde yer alan Sendikal İnisiyatif Platformu da destek verdi. İşçiler yaptıkları konuşmalarda haklarının gaspedilmesini ve yaşadıkları sıkıntıları anlattılar.

İşçilerin bekleyişi sırasında ERKA patronu bir basın metni dağıttı. Yaşanan süreçle kendisinin bir alakasının kalmadığını, asıl sorunun Amerikan firması olan TUSEG'den kaynaklandığını, hatta kendisinin de mağdur olduğunu söyledi. İşçiler adına konuşan Ahmet Pekyem'in de kendi işçisi olmadığını iddia etti. Kendisinin de iflas ettiği, bu yüzden yapacak bir şeyi kalmadığı yalanıyla işin içinden çıkmaya çalıştı.

Bu açıklama işçiler tarafından tepkiyle karşılandı. İşçiler ellerinde olan maaş bordroları ve vizite kâğıtlarını gösterdiler. Belgelerin altında Makyal-Erka imzasını gösteren işçiler, işvereni yalan söylemekle suçladılar.

İşçilerin kararlı bekleyişinin sürmesi üzerine bir komiser işçilerin yanına gelerek, beklemenin anlamsız olduğunu, gidip yasal yollara başvurmalarını söyledi. Buna tepki gösteren işçiler, hakları için burada olduklarını, suç işlemediklerini, bekleyişlerini sürdüreceklerini söylediler.

Bunun üzerine ERKA patronu yeni bir oyuna başvurarak işçiler aleyhinde savcılığa suç duyurusunda bulundu. Adını verdiği 9 işçinin, kendi bünyesinde çalışan işçiler olmamasına rağmen işyeri

önünde eylem yaptıkları ve kendisine hakaret ettiklerini söyleyerek, buna engel olunmasını talep etti. Polis bu 9 işçinin ifadesini almak için emniyete götürüleceğini söylemesi üzerine işçiler avukatlarını ve basını aradılar.

İşyeri önüne gelen avukat, ERKA patronunun yalanlarını bir kez daha ortaya koydu. Sabah saatlerinde Amerikan firması olan TUSEG ile görüştiklerini söyleyen avukat, firma tarafından gönderilen metni de basına dağıttı. Yazıda TUSEG'in Makyal-Erka ile anlaşma yaptığı, bu anlaşmanın gereği olarak işçilerin bu iki firma tarafından çalıştırıldığı ve işçilerin her türlü sorumluluğunun da bu iki firmaya ait olduğu ifade ediliyordu.

Avukat açıklamasında, ERKA patronunun şikâyeti üzerine işçilerin gözaltına alınacağını, işçilerin haklı bir mücadele yürüttüklerini, patronun ise bunun karşısındaki acizliği nedeniyle bu yola başvurduğunu dile getirdi.

Gözaltına alınacak işçilerin 8 gündür açlık grevinde olmaları nedeniyle diğer işçiler, arkadaşlarının götürülmelerine tepki gösterdiler. Gözaltı sırasında, bugüne kadar direnişin önünde yer alan ve işçilerin sözcülüğünü üstlenen Ahmet Peyken, gerek açlık grevinin etkisi gerekse yaşanan sürecin yarattığı stres nedeniyle kriz geçirdi. Peyken ambulansla hastaneye götürülürken, haklarında suç duyurusu yapılan diğer işçiler gözaltına alındılar.

Emniyette ifadesi alındıktan sonra serbest bırakılan işçiler ile hastaneden çıkan Ahmet Pekeylen açlık grevini sürdürüyorlar.

Gözaltına alınan işçiler serbest bırakıldıktan sonra, akşam bir ziyaret gerçekleştirildi. Ziyaret, söylenen türkü ve marşların ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Makyal-Erka direnişi ile dayanışma büyüyor!

Adana merkezinde ve ERKA firması önünde birçok eylem yapan Makyal-Erka işçileri 2 Mart'tan itibaren direnişlerini açlık greviyle sürdürüyorlar.

5 Mart günü direnişçi işçileri **Adana Sanayi İşçileri Derneği (SİDER)** ve **KESK Adana Şubeler Platformu** ziyaret etti.

Ziyarete konuşan KESK Adana Şubeler Platformu dönem sözcüsü, işçilerin haklı mücadelesinin her zaman yanında olacaklarını söyledi. Yapılan sohbetlerin ardından destek ziyareti sona erdi.

SİDER'in gerçekleştirdiği destek ziyaretinde ise işçilerle sohbet edildi, direnişin sorunları ve ihtiyaçları tartışıldı. Hep birlikte türküler söylenerek halaylar çekildi. Konuşmalarda dayanışma ve mücadele vurgusu yapılarak somut deneyimler anlatıldı.

Ayrıca SİDER tarafından Makyal-Erka işçileriyle dayanışmayı büyütmek ve direnişi desteklemek amacıyla kampanya başlatıldı.

Devrimci 8 Mart Platformu da 6 Mart günü Makyal-Erka işçilerine destek ziyareti örgütledi. KESK tarafından düzenlenen meşaleli 8 Mart yürüyüşüne "Direnen Makyal-Erka işçisi kazanacak" pankartıyla katılan platform bileşenleri, eylemin ardından direnişçi işçilerin açlık grevini sürdürdüğü Genel-İş Sendikası'na kadar sloganlarla yürüdüler. Sendika önünde işçiler tarafından yapılan konuşmanın ardından hep birlikte sendika binasına çıkıldı. Burada yapılan konuşmaların ardından ziyaret sona erdi.

Makyal-Erka işçilerine her gün çeşitli kurumlar tarafından destek ziyaretleri gerçekleştirilirken, DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanlığı ve bağlı şubeler adına bölge başkanı **Veysel Demir**, yaptığı yazılı açıklama ile, açlık grevlerinin 7. gününe giren işçilerle dayanışma içinde olduklarını belirtti.

Kızıl Bayrak / Adana

Sinter ve Gürsaş direnişlerinde mücadele kararlılığı...

"Direne direne kazanacağız!"

Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Sinter ve Gürsaş işçilerinin fabrikaları önünde sürdürdükleri direnişleri devam ediyor.

Sinter ve Gürsaş patronlarının sendikal örgütlenme mücadelesine dönük saldırılarına karşı direnişin yolunu tutan işçiler mücadele kararlılıklarını çevre fabrikalara, mahallelere yayma çabası içindeler. Bu çerçevede direnişlerini gündemde tutmak, örgütlülüklerini sağlamlaştırmak isteyen işçiler bir süredir hazırlıklarını sürdürdükleri yürüyüşlerini 5 Mart günü gerçekleştirdiler.

Yürüyüş öncesinde Sarıgazi'deki siyasi partileri, sendikaları, demokratik kitle örgütlerini ve devrimci kurumları dolaşarak direnişlerine destek isteyen Sinter ve Gürsaş işçileri, 5 Mart günü ailelerin ve destekçi kurumların katılımıyla Organize Sanayi Bölgesi'nden Sarıgazi Meydanı'na kadar coşkulu ve uzun bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Birleşik Metal-İş flamaları, direniş önlükleri ve pankartlarıyla saat 17.00'de Sinter Metal direniş alanından yürüyüşe geçen işçiler, sloganlarla Gürsaş direniş yerinden geçtiler.

Yürüyüş boyunca mahalle içlerinden sloganlarla geçen işçiler dağıttıkları bildirilerle de direnişleri konusunda işçi ve emekçilere bilgilendirdiler. Kolluk güçlerinin yürüyüş boyunca kitleyi panzerlerle ve akreplerle terörize etmek istemesi dikkat çekti.

Ses aracından yapılan anonslarla Sarıgazi halkına direnişlerle dayanışma çağrısı yapılırken, "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "İşten atılmalar yasaklansın!", "Sınıfa karşı sınıf savaşı!" sloganları atıldı.

Sarıgazi Cumhuriyet Meydanı'na yaklaşıldığı sırada, eyleme destek veren kurumlar flamalarıyla direnişçi işçileri karşıladılar. BDSP, OSİM-DER, ÜİD-DER, Partizan, Demokratik Haklar Derneği, ESP, Kaldıraç, TKP, DTP, ÖDP, EMEP ve SDP'nin de destek sunduğu eylem Sarıgazi Meydanı'nda yapılan konuşmalarla sürdü.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu konuşmasında, Sinter ve Gürsaş işçilerinin direnişini selamladı. Sinter ve Gürsaş işçilerinin sendikalaşma haklarını kullandıkları için işten atıldıklarını ve 74 gündür direnişte olduklarını belirten Serdaroğlu, Çalışma Bakanlığı ve hükümetin patronların hukuksuzluklarına müdahale etmediklerini söyledi.

DİSK Yönetim Kurulu üyesi Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da eylemde bir konuşma yaptı.

Eyleme Genel-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Sarıgazi Belediyesi'nden işçiler anlamlı bir destek sunarken, Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu ABB ve GU fabrikalarından da katılım oldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hüseyin Temiz yoldaşı kaybettik...

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Hüseyin Temiz yoldaşımız 1964 yılında Tunceli'nin Nazimiye ilçesinde doğdu. Emekçi bir ailenin çocuğu olan yoldaşımız kısa denebilecek yaşamına çok şey sığdırdı. Bir süre önce akciğer kanserine yakalanan Hüseyin Temiz yoldaş, 11 Mart akşamı yaşamını yitirdi.

İstanbul Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu çalışanı ve Küçükçekmece İşçi Platformu sözcüsü olan Hüseyin yoldaş, yıllardır enerji sektöründe çalışan bir işçiydi. Yaşamının büyük kısmı işçilikle geçen yoldaşımız devrimci mücadeleye adım atmasını şu sözlerle ortaya koymuştu: *"Sömürüyle, baskıyla, yoksullukla çok erken yaşta tanıştım. Adına kapitalizm denilen bu sistemin yıkılması gerektiğini, bu gerçekleşmeden işçi ve emekçilerin en basit sorunlarının dahi kalıcı bir çözüme kavuşmayacağını çok erken yaşta gördüm, öğrendim. O zamandan bu yana devrimci mücadelenin içindeyim."*

Hüseyin Temiz yoldaş 12 Eylül yenilgisinin ardından devrimci hareketin yeniden toparlanması sürecinde etkin bir çaba harcadı. Özellikle devrimden ve devrimci örgütlü mücadeleden kaçan "devrim kaçkınlarını" ve sınıf-dışı yönelimleri mahkum ederek Marksizm-Leninizm davasını cepheden savundu. Bu sürecin ardından yeni proleter devrimler çağının topraklarımızdaki öncüsü Ekim Hareketi ile tanışarak devrimci mücadelesini sürdürdü. Ekim'den Parti'ye giden sürecin en ön saflarında yürüyen Hüseyin Temiz yoldaş, bu uğurda her türlü bedeli ödemesini bilen yiğit bir devrimciydi.

Türkiye topraklarında dosta düşmana karşı yükseltilmiş bayrak, bir savaş ilanı olan Parti Kuruluş Kongresi'ni büyük bir heyecan ve coşku ile karşılamış, devrim davasının bu topraklarda yenilmezliğinin ifadesi bu adımı selamlamıştı. Kuruluş Kongresi sürecinin hemen ardından düşman saldırısının yarattığı tahribatin sarılması sürecinde, anlamlı bir emek ve çaba harcamıştı. Uzun yılları bulan inatçı ve inançlı bir çaba ile devrim davasının büyütülmesine önemli katkıları sunmuştu.

Sınıf mücadelesinin farklı alanlarında uzun yıllar çalışma yürüten yoldaşımız, '90'lı yılların sonunda Kızıl Bayrak gazetesi Gebze temsilciliği yaptı. On yılı aşkıdır, Küçükçekmece bölgesinde bir sınıf devrimcisi olarak inatçı, ısrarlı, enerjik ve soluklu bir faaliyet yürütmekteydi.

Hüseyin Temiz yoldaş, son yıllarda Küçükçekmece bölgesinde yürütülen devrimci sınıf çalışmasının örgütlenmesinde etkin bir rol oynadı. Bölgedeki birçok direnişin örgütleyicisi ve önderiydi. Oktaş, Güven Elektrik, Texim ve Desa'da sınıf mücadelesinin ve direnişlerin örgütlenmesinde etkin bir rol oynamıştı. Ve yaşamının son anlarına kadar da bu çalışmanın örgütleyicilerinden biriydi.

2 yılı aşkın süredir kanser tedavisi gören yoldaşımız, çalışmalarından bir an bile geri durmadı. 2007 yılı genel seçimlerinde İstanbul 3. Bölge'den işçi sınıfının devrimci programının temsilcisi olarak bağımsız sosyalist devrimci aday olarak seçimlere katılan yoldaşımız, sağlık sorunlarına rağmen seçim sürecinin yoğun ve ağır temposu karşısında bir an bile duraksamadı, kararlılıkla sınıfın devrimci programını temsil etti.

Hüseyin yoldaş o süreçte seçimlere katılmasını ise şu sözlerle tanımlıyordu: *"Her şeyden önce biz sınıf*

devrimciyiz. İşçi sınıfını bu topraklarda programıyla, eylemi ile temsil eden tek oluşumun rehberliğinde mücadele eden insanlarız. Sınıfımız bugün çok yönlü saldırılarla karşı karşıya olmasına rağmen ortaya güçlü bir direnç koyamıyor. Sınıf hareketinin dibe vurduğu bir ortamda kitleleri kendi güncel ve temel sorunları üzerinden örgütlü mücadeleye çekmeye yönelik kesintisiz bir faaliyet yürütüyoruz. Burjuvazi kendi siyasal krizine çözüm bulmak, en azından bu krizi bir süre için dindirmek amacıyla seçim oyunu ile kitlelerin karşısına çıkıyor. Sandığın sonucu ne olursa olsun, sosyal yıkım saldırılarına kalındığı yerden devam edileceği kesin. Biz kitleleri uyarmak, seçimin de meclisin de işçi ve emekçiler için çözüm olmadığını, kurtuluşun devrimde ve sosyalizmde olduğunu söylemek sorumluluğuyla karşı karşıyayız. Bu sözü ancak biz devrimci sınıfın programına sahip olanlar söyleyebilir. Bunu biz söyleyeceğiz, bunu söylemek için aday oldum."

Ne karşı devrimin zulmü ve zorbalığı, ne devrim kaçkınlarının yaşadığı yılgınlık, ne de küçük-burjuva devrimciliğinin ufuksuzluğu onu işçi davasına duyduğu derin bağlılıktan alıkoydu. Yaşamının son anına kadar bu davanın yılmaz ve yiğit bir neferi olarak Parti ve partili mücadeleye sadık kaldı. O işçi sınıfının devrimci davasına büyük bir bağlılığın ve derin inancın taşıyıcısı bir yiğit komünistti.

Sömürüyle, yoksullukla, baskıyla, işkenceyle ve mücadelenin zorluklarıyla geçen 45 yıllık yaşamın bedeliydi akciğer kanseri... Ama yoldaşımız son anına kadar inancını diri tuttu, mücadelecisi ruhuyla vücudunu saran kansere karşı da dirençle ve inatla savaştı. Ne yazık ki uzun bir tedavi sürecinin ardından yeniden nükseden rahatsızlığı atlatması olanaklı olmadı.

Hüseyin yoldaşın anısı önünde derin bir saygı ve sevgiyle eğiliyoruz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Hüseyin yoldaş ölümsüzdür!

Hüseyin Temiz yoldaş 12 Eylül yenilgisinin ardından devrimci hareketin yeniden toparlanması sürecinde etkin bir çaba harcamıştı. 12 Eylül karşı-devrim saldırısının yarattığı yılgınlık ve kaçış koşullarında devrim davasına bağlı bir nefer olarak kaldı. 12 Eylül yenilgisinin etkisinin adım adım geride bırakıldığı ve küçükburjuva devrimciliği ile hesaplaşmanın bir sonucu olarak siyasal yaşama adım atan Hüseyin yoldaş, Ekim saflarında mücadelesini sürdürdü.

1998'de Türkiye topraklarında dosta düşmana karşı yükseltilmiş bayrak ve bir savaş ilanı olan Parti Kuruluş Kongresi'ni büyük bir heyecan ile karşıladı. Devrim davasının bu topraklarda artık yenilmez bir dava olarak güvence altına alındığının ifadesi olan bu adımı tüm benliği ile selamladı. Devrim tarihimizde bir kilometre taşı olan bu adımın atılmasının hemen ardından yaşanan düşman saldırısının yarattığı tahribatin sarılması sürecinde anlamlı bir emek ve çaba harcadı. Uzun yılları bulan inatçı ve inançlı, soluklu ve direngen bir çaba ile devrim davasının büyütülmesine önemli katkıları sundu.

Hüseyin Temiz yoldaş, bir sınıf devrimcisiydi. Bilinciyle, yüreğiyle ve aklı ve emeği ile...Uzun yıllar işçi sınıfı davasının bu topraklarda ete-kemiğe büründürülmesi için üzerine düşen her türlü sorumluluğu ve görevi omuzladı.

Hüseyin yoldaş, Lyon barikatlarında sermaye sınıfına karşı savaşan işçilerin ruhunu taşıyan nadir sınıf devrimcilerinden biriydi. Sınıfın 170 yıllık mücadelesinden güç alan koca bir yürekti o. İşçi sınıfının devrimci davasına büyük bir bağlılığın ve derin inancın taşıyıcısı bir yiğit sınıf devrimcisiydi.

Ne karşı devrimin zulmü ve zorbalığı, ne devrim kaçkınlarının yaşadığı yılgınlık ve teslimiyet, ne devrim davasına ihanet, ne de küçük-burjuva devrimciliğinin ufuksuzluğu ve soluksuzluğu O'nu işçi davasına duyduğu derin bağlılıktan alıkoyabildi. Son nefesini verene kadar bu davanın yılmaz ve yiğit bir neferi olarak Parti ve partili mücadeleye sadık kaldı.

Bir yoldaşı

Hüseyin Temiz yoldaşın DESA Direnişiyle Dayanışma Platformu adına Desa Gecesi'nde yaptığı açılış konuşması...

“Birleşirsek, güçlü bir işçi sınıfı ordusu olarak baskıya, sömürüye son verebiliriz!”

Desa Direnişiyle Dayanışma Platformu olarak direnişçi işçileri selamlıyoruz.

Selam olsun Desa'nın kadın direngen işçisine, selam olsun direnen işçilere!

Selam olsun özgür bir Türkiye, sınıfsız, sömürsüz bir dünya için mücadele edenlere! Selam olsun işçi sınıfına!

İşçiler, emekçiler!

Son iki yıldır birbiri ardına tek tek direnişler geliyor. Bir direniş bitiyor bir diğeri başlıyor. Direnişlerin temel amacı nedir: Hak alma mücadelesi!

Nerede bir sendikal mücadele varsa, nerede işçiler kötü yemeklere, çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı örgütlenmeye gidiyorsa, patronların düzeni işçileri kapı dışarı ediyor. Diyorlar ki, “Bu ülkede sendikal olmak anayasal haktır, yasalar tüm yurttaşlar içindir.” Gerçekten öyle mi? İşçi sendikalaşınca kapı dışarı ediliyor. İşçi sendikalaşıyor, anasından emdiği süt burnundan geliyor. İşte bölgemizde; Güven Elektrik işçileri 2 yıldır sendikalaşma mücadelesi veriyor. İşte DESA işçileri! Sefaköy DESA'daki mücadele 3. ayına girdi. 6 aydır Düzce'deki işçiler direniyor. Ama ne yapılıyor: Hak-hukuk yok! Anayasada diyor ki, “sendikal olmak hak”tır. Yerin dibine batsın sizin anayasanız. Anayasa işçileri, emekçileri temsil etmiyor. Ancak işçi sınıfı direnirse, mücadele ederse hakkını alacaktır.

İşçiler, dostlar!

Bu savaş açıktan bir sınıf savaşımıdır. Burada direnişte olan Emine Abla'nın direngen tutumu bizlere yol gösteriyor. İşçi sınıfına tutması gereken yolu gösteriyor. İşçi sınıfı birlikte davranmadığı sürece, patronların sömürüsüne, zorbalığına, baskısına karşı direnmediği sürece hiçbir hakkı elde edemez. Bunun yolu örgütlü mücadeleden geçiyor. Örgütlü olmak sadece sendikalarda örgütlenmek değildir. Evet görüyoruz; işçiler iyi bir yaşam, iyi bir ücret için sendikalarda örgütleniyor ama binbir çeşit engel çıkıyor karşılıklarına. Örgütlenmenin önündeki engeller dizboyu. O zaman ne yapacağız? Her zaman örgütleneceğiz. İşyerimizde yemekler mi kötü, örgütlenelim. Bizi Cumartesi-Pazar mı çalıştırıyorlar, örgütlenelim! Düşük ücretler mi var, örgütlenelim. Örgütlenip işverenin karşısına toplu çıkalım. Türkiye işçi sınıfının tutması gereken yol budur. Kuşkusuz saldırı sadece direnişteki işçilerle sınırlı değildir. Saldırı çok boyutludur. Uluslararası planda saldırı var. Bakınız dünya geneline! Her tarafta direnişler var. İşçilerin, emekçilerin onyıllardır mücadele vererek, bedeller ödeyerek kazandıkları haklar ellerinden alınıyor. Kölece iş yasaları, özelleştirmeler, genel sağlık sigortası saldırıları, işten atmalar tümüyle meşru hale gelmiş durumda. Ama işçi sınıfının hareketliliğinin yükseldiği bir döneme giriyoruz. Sadece bizde değil dünya genelinde işçilerin, emekçilerin sermayenin iktidarına, kapitalist dünyaya karşı meydan okuyacağı bir döneme giriyoruz. Bugün Desa'da, Çapa'da, E-Kart'ta, Tega'da, Novamed'te, Yörsan'da yaşanan budur. Bu, işçi sınıfının gelecekte sermayenin saldırılarına karşı sessiz kalamayacağını ilk göstergeleridir. Kuşkusuz yeterli değildir bu.

İşçiler, gençler, kardeşler!

Bize diyorlar ki; kapitalist dünya, liberal dünya her şeyi çözüyor. Bunlara başkaldırmayın. Amerika'da, kapitalizmin kalesindeki krize bakın. Jet hızıyla Asya'ya, Avrupa'ya yayıldı. Bizde de sürüyor. Demek ki kapitalizm gerçekten sorunları çözüyor. Tam aksine bugün işsizliğin, yoksulluğun, yıkımın, savaşın sorumlusu kapitalist sömürü düzenidir. İşçi sınıfının mücadelesi tek tek işyerlerinde patronlara karşı olamaz. İşçi sınıfı kapitalist düzeni yıkmak zorundadır. İşçi sınıfı bunu yıkabilecek güçtedir. Bu inançta, bu deneyimdedir. İşçi sınıfının 160 yıllık

tarihi bunu göstermiştir. Söyledim: Saldırı sadece işten atmalarla sınırlı değil. Bakın “sosyal güvenlik reformu” adı altında yasa çıkardılar. 1 Ekim'de yürürlüğe girdi. Neydi bu yasa? Mezarda emekliliği dayatıyor. En son kalan haklarımıza göz diktiler. Sağlığı paralı hale getirdiler. “Kentsel dönüşüm” adı altında Ayazma'da insanları evlerinden, yurtlarından ettiler. Burada Ayazma'dan insanımız var, birazdan konuşacak. Kölelik yasalarını getirdiler. Şimdi de kıdem tazminatına göz dikmiş bulunuyorlar. Kuşkusuz, bu saldırıları kolayından geçirmelerinin sebebi de işçi sınıfının örgütsüz oluşudur. Eğer bugün DESA'daki direnişe bu kadar polis baskısı varsa, Desa direnişi patronlar tarafından çok yönlü kırılmak isteniyorsa, bunun nedeni işçi sınıfının eyleminden korkmalarıdır.

İşçiler, kardeşler!

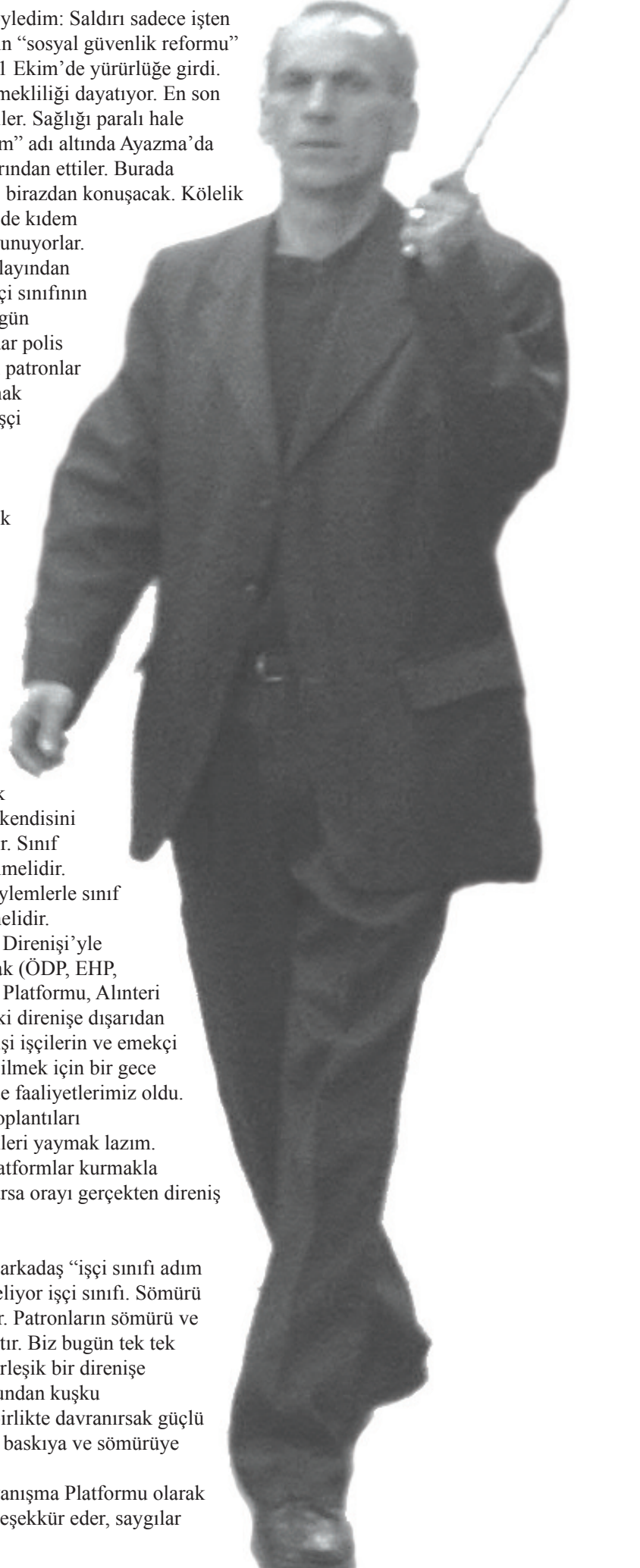
Diğer bir eksiklik tek tek işyerlerinde yaşanan direnişlerle sınıf dayanışmasındaki zayıflıktır. İşçi bir yerde direniyor. Diğer fabrikadaki işçi “bana ne, benim başıma gelmedi” diyor. Yanıbaşımızda fabrikalar yoluna bakın. Yüzlerce fabrika var. Hepsinde duyarlılık, tek tek ilgi var. Ama işçi direnişin kendisini temsil ettiğini bilebilmelidir. Sınıf dayanışma içerisinde olabilmelidir. Sadece ziyaretlerle değil, eylemlerle sınıf dayanışması içinde olabilmelidir.

Biz bugün burada Desa Direnişi'yle Dayanışma Platformu olarak (ÖDP, EHP, BDSP, Küçükçekmece İşçi Platformu, Alınteri ve Halkevleri) bölgemizdeki direnişe dışarıdan duyarlılığı arttırmak, direnişçi işçilerin ve emekçi kitlelerin gündemine sokabilmek için bir gece düzenledik. Bundan önce de faaliyetlerimiz oldu. Bildiri dağıtımları ve işçi toplantıları düzenlemek... Bu tür örnekleri yaymak lazım. Sadece işçiler içerisinde platformlar kurmakla olmuyor. Nerede direniş varsa orayı gerçekten direniş kalesi haline getirelim.

İşçiler, gençler!

Başlangıçta konuşmacı arkadaş “işçi sınıfı adım adım geliyor” dedi. Evet geliyor işçi sınıfı. Sömürü sistemi böyle gitmeyecektir. Patronların sömürü ve saltanatı eni sonu yıkılacaktır. Biz bugün tek tek direnişlerin yarın siyasal birleşik bir direnişe dönüşeceğinden eminiz. Bundan kuşku duymuyoruz. Birleşirsek, birlikte davranırsak güçlü bir işçi sınıfı ordusu olarak baskıya ve sömürüye son verebiliriz.

DESA Direnişi'yle Dayanışma Platformu olarak gecemize katıldığımız için teşekkür eder, saygılar sunarım.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü alanlarda kutuldu

“Her gün 8 Mart,”

Kadıköy 8 Mart'ta bir kez daha kızıla boyandı!

“Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!”

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Kadıköy'de gerçekleştirilen mitingle, tarihsel anlamına ve devrimci özüne uygun olarak kutlandı. Mitinge yaklaşık 5 bin işçi ve emekçi katıldı.

Eylem katılımcıların Tepe Nautilus önünde kortejlerini oluşturması ile başladı. Kortejlerin oluşturulmasının ardından Kadıköy otobüs duraklarına doğru yürüyüşe geçildi. Coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşte en önde “Cinsel, ulusal, sınıfsal, sömürüye, emperyalist saldırganlığa, yoksulluğa, gericiliğe ve ezilmeye karşı kadınlar mücadeleye!” şiarlı ve katılımcı kurumların adlarının yazılı olduğu ortak pankart açıldı.

Ortak pankartın arkasında ise sırasıyla PSAKD Marmara Şubeleri, Alevi Bektaşî Gençlik Platformu, Odak, Partizan, Deri-İş, KESK'li Kadınlar, Demokratik Kadın Hareketi, ÇHD, HKM, TKP, BDSP, Divriği Kültür Derneği, Halk Cephe Kadınlar, Devrimci Hareket, Kaldıraç, PDD, Devrimci Parti Mücadelesinde Devrimci Komünistler, Proletaryanın Kurtuluşu, Kızıl yer aldı.

Kortejlerde genel olarak 8 Mart'ın sınıfsal özünü vurgulayan sloganlar, dövizler ve pankartlar dikkat çekiyordu. “Kadın-erkek elele mücadeleye!”, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Her gün 8 Mart her gün kavga!” ve “Yaşasın devrimci dayanışma!” kortejlerin büyük bölümünde öne çıkan sloganlar oldu. “Jin jıyan azadi!”, “Kadına yönelik şiddete son!”, “Erkek egemen zihniyete son!”, “Özgür kadın örgütlü kadındır!”, “Kimsenin namusu olmayacağız!” sloganları da gerek yürüyüş boyunca, gerek miting sırasında atılan sloganlar oldu.

Yürüyüşte DESA'nın direnişçi kadınları da tüm coşkularıyla yer aldılar. “Biz kadınlar Deri-İş'e üye olduk, DESA'dan kovulduk! 313 gündür Düzce'de, 249 gündür Sefaköy'de direnişmeyiz! / Türkiye Deri-İş Sendikası” pankartının ardında toplanan direnişçi kadın işçiler sloganlarıyla eylemin en coşkulu kortejlerinden birini oluşturdu. “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! / KESK'li kadınlar” pankartı açan kamu emekçileri de coşkulu sloganlarıyla alanda yerlerini aldılar.

BDSP: “Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!”

Komünistler eyleme “Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde! / BDSP” ve “Yaşamın yarısından kavganın yarısına... Özgürlük ve eşitlik için yürüyoruz! / Emekçi Kadın Komisyonları” pankartlarıyla katıldılar. BDSP kortejinin en önünde tarihe adını yazdırmış kadın devrimci önderlerden

Alexandra Kollontai, Clara Zetkin, Rosa Luxemburg, Nadezhda Krupskaya ve TKİP Ölüm Orucu şehidi Hatice Yürekli'nin fotoğrafları taşındı.

BDSP kortejinde emekçi kadınların temel taleplerinin yer aldığı “Doğum izni hakkımızı istiyoruz”, “Eşit işe eşit ücret istiyoruz”, “7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası istiyoruz”, “Krizin bedelini ödememek için yürüyoruz”, “İnsanca bir yaşam için yürüyoruz”, “İşten atmalara ve ücretsiz izinlere karşı yürüyoruz”, “Kayıt dışı çalışmaya karşı yürüyoruz”, “Kölece çalışma koşullarına karşı yürüyoruz” dövizleri yer aldı.

Kızıl bayrakların da taşındığı kortejde “Emekçi kadınlar sokağa, eyleme, özgürleşmeye!”, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Sınıfsal, cinsel, ulusal sömürüye son!”, “Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!”, “Kadınlar partiye, devrime sosyalizmde!”, “Yaşasın 8 Mart yaşasın sosyalizm!” sloganları sıklıkla atıldı. BDSP aday Melek Altıntaş'ın Sultanbeyli'de açtığı seçim bürosuna gerçekleştirilen faşist saldırının korteje duyurulmasının ardından kitle “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganını haykırdı.

“Kadınların kurtuluşu sömürsüz bir dünya kurmaktan geçiyor!”

Tüm grupların miting alanına girmesinin ardından miting programı yapılan açılış konuşması ile başladı. 8 Mart'ın tarihinden ve sınıfsal özünden bahsedilerek tüm emekçi kadınlara “Merhaba” diyen konuşmada devrimci mücadele içerisinde şehit düşen kadınları temsilen isimler sayıldı ve tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu çağrısı yapıldı.

Açılış konuşmasının ardından ortak basın metni okundu. Ortak metinde 1857'den başlayarak emekçi kadınların verdikleri mücadele ve 8 Mart'ın doğuşu anlatıldı. Konuşmada emperyalist saldırganlık, Kürt kadınının yaşadığı ulusal ezilme, emekçi kadının yaşadığı sınıfsal sömürü, SSGSS ile birlikte yaşanan hak gaspları, devlet terörü ve işkence ele alındı.

Konuşma şu sözlerle sona erdi: “8 Martlar'ı yaratanlardan bugünlere direniş geleneğini miras bırakanlar, bizlere izlenmesi gereken yolu göstermektedir. Hak ve özgürlüklerimizi kazanmanın yolu mücadeleden, direnmekten, bedel ödemeyi göze almaktan geçmektedir. Kadınların gerçek kurtuluşu olan sınıfsız, sömürsüz bir dünyayı kurmaktır.

Bizler devrimci, ilerici, demokratik kurumlar olarak emekçi kadınları emperyalizme, şovenizme, ırkçılığa, gericiliğe, sömürüye ve ezilmeye karşı birleşik mücadeleye çağırıyoruz!”

8 Mart 2009 | Kadıköy

Ortak

konuşmayı Filistin Kadın Araştırma ve Geliştirme Merkezi adına Meryem Abu Dagga'nın gönderdiği mesajın okunması izledi. Gazze'de İsrail'in uyguladığı vahşeti anlatan mesajda Filistinli kadınların yaşadığı sorunlar özetlendi ve mücadele çağrısı yapıldı. Mesajın okunmasının ardından kitle siyonizm karşıtı sloganlar attı.

Direnişçi kadınlar kürsüde!

Program, kürsünün direnişçi işçilere bırakılmasıyla devam etti.

Bu bölümde ilk olarak direnişte olan ME-HA tekstil işçilerinin 8 Mart mesajı okundu. “Direnişimizin sıcaklığıyla 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü selamlıyoruz!” denilen mesajın ardından direnişçi Gürsaş işçilerinden birinin yakını söz aldı. “Gürsaş işçisi yalnız değildir!” sloganları ile platforma çıkan konuşmacı, Gürsaş işçilerinin 75 gündür sendika hakkı için direndiğini belirtti. Direnişleri büyütme çağrısının yapıldığı konuşma, Gürsaş işçileri adına emekçi kadınlar gününün kutlanması ile son buldu.

75 gündür direndiklerini belirten Sinter direnişçisi, “erkeklerle birlikte, kardeşlerimizle birlikte elele, omuz omuza mücadele veriyoruz” sözleriyle sınıf dayanışmasına vurgu yaptı. Direnişçi işçinin konuşması tüm katılımcıların direnişe destek olmaya çağrılmasıyla son buldu.

Gürsaş ve Sinter adına yapılan konuşmaların ardından, bir yıla yakın süredir direnişte olan DESA işçisi kadınlar adına Gülhan Akyüz söz aldı. Düzce'de 314, Sefaköy'de 249 gündür direndiklerini belirten Akyüz, direnişte kararlı olduklarını ve direnmeye devam edeceklerini vurguladı. Konuşmasını, DESA direnişiyle desteğin yükseltilmesi çağrısı ile sonlandırdı.

Direnişçi kadınlara 8 Mart'ın anısına kızıl karanfiller armağan edildi.

Konuşmaların ve mesajların ardından hep bir ağızdan “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Kadınlar mücadeleye özgürleşecek!”, “Özgür kadın örgütlü kadındır!” sloganları atıldı.

Miting Grup Munzur'un ezgileri eşliğinde çekilen halaylar ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

landı...

her gün kavga!”

Ankara’da 8 Mart eylemi...

“Emekçi kadınlar mücadeleye!”

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü sınıfsal özünü ve tarihsel anlamına uygun bir şekilde kutlamak için oluşturulan Ankara Devrimci 8 Mart Platformu’nun eylemi 8 Mart günü gerçekleştirildi.

Alınteri, **BDSP**, DHF, **Halk Cephesi**, Partizan ve **Odak** tarafından düzenlenen eylem için saat 11.30’da Sakarya Caddesi’nde buluştu. Mithatpaşa Caddesi trafiğe kapatılarak buradan eylemin gerçekleştirileceği Abdi İpekçi Parkı’na doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüşte en önde “*Emperyalizme, çifte sömürüye, işsizliğe, yoksulluğa karşı emekçi kadınlar mücadeleye!*” şiarlı Devrimci 8 Mart Platformu’nun ortak pankartı taşındı.

BDSP ise eyleme “*Kapitalizm kriz, açlık, çifte sömürü, eşitsizlik demektir! Kadının kurtuluşu sosyalizmde!*” pankartıyla ve “Kadın-erkek elele

örgütlü mücadeleye!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Eşit işe eşit ücret!”, “Eşitlik ve özgürlük için mücadeleye!”, “Soyguncu, rantçı sermaye partilerine oy verme hesap sor!” yazılı dövizler ve flamalarla katıldı.

Abdi İpekçi Parkı’ndaki program devrim şehitleri adına saygı duruşuyla başladı. Ardından Devrimci 8 Mart Platformu adına ortak metin okundu. Krizin yol açtığı işsizlik, yoksulluk gibi ağır sonuçlardan kadınların daha fazla mağdur olduğu, yanısıra kadın üzerinde ağır sonuçlar yaratan emperyalist savaş, devlet terörü vb. vurgulanarak şunlar söylendi:

“*Bizler, kadını sömürenin, ezenin onu kölelikten kurtaramayacağını biliyoruz. Mücadele eden kadınların işyerlerinden hapisanelere, evlerden dağlara, okullardan işgal altındaki topraklara kadar*

buldukları her alanda bu denli saldırıya uğramalarının nedenini biliyoruz. Aynı zamanda kadının kurtuluşunun tüm halkın kurtuluşu ile birlikte gerçekleşeceğini biliyor; kadın-erkek birlikte omuz omuza mücadelemize devam ediyoruz. Çifte sömürüyü, köleleştirmeyi, ucuz işgücü olarak görülmeyi, cinsel bir meta olmayı, yozlaşmayı kabul etmiyoruz! Emperyalizme ve ‘çifte sömürüye’ boyun eğmeyeceğiz! Krizin faturasını ödemeyi reddediyoruz, faturayı krizi yaratanlar ödesin diyoruz.”

Ardından Mamak İşçi Kültür Evi Şiir topluluğu kısa bir şiir dinletisi sundu. Eylemde söz alan TAYAD’lı bir ana da Engin Çeber’in katledilmesini lanetleyerek, hesap sorma çağrısı yaptı. Ananın konuşması sırasında “Engin Çeber ölümsüzdür!”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak!” sloganları atıldı. Eylem çekilen halaylarla coşkulu bir şekilde sonlandı.

Eyleme yaklaşık 400 kişi katıldı.

Kaldıraç, Umut Kültür Derneği, Halk Kültür Merkezi ve ÇHD pankartlarıyla eyleme katılarak destek verdiler.

Kızıl Bayrak / Ankara

İzmir’de kızıl 8 Mart!

“Emperyalizme, şovenizme, sömürüye karşı birlikte mücadeleye!”

Devrimci ve ilerici güçler 8 Mart günü İzmir’de gerçekleştirdikleri eylemle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü kutladılar. Son dört yıldır 8 Martlar’ı tarihsel anlamına, sınıfsal ve devrimci içeriğine uygun kutlayan devrimci ve ilerici güçler bu yıl da günler öncesinden biraraya gelerek bildirileriyle, afişleriyle 8 Mart’a çağrı yaptılar.

5 Mart günü İzmir’de Kemeraltı girişinde biraraya gelen Alınteri, **BDSP**, Demokratik Kadın Hareketi, Halk Cephesi Kadınlar, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu ve Partizan 8 Mart’ta alanlara çıkma çağrısı yaptı. Eyleme belediye önünde direnişte olan taşeron işçileri de destek verdi. Açıklamanın ardından ortak bildiriler dağıtıldı. Konak Postanesi’nden devrimci kadın tutsakların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü kutlayan kartlar postalandıktan sonra, direnişteki belediye işçilerine toplu ziyaret gerçekleştirildi.

8 Mart günü saat 14.00’te Konak’taki Telekom’un yanında toplanmaya başlayan bileşenler, coşkulu sloganlarla yürüyüşe geçtiler. En önde ortak imzalı “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!” pankartıyla 8 Mart’ın güncel çağrısının yer aldığı “*Emperyalizme, şovenizme, sömürüye karşı birlikte mücadeleye!*” şiarlı ortak pankart taşındı. Ardından eylemi örgütleyen bileşenler ile eyleme destek veren Kız, PSA Çiğli Şube, PSA Bornova Şube, işten atılan belediye işçileri yürüdü. Emekli-Sen üyeleri de eyleme destek verdiler.

Yürüyüş sırasında ana yol tek taraflı olarak trafiğe kapatıldı. Coşkulu sloganların atıldığı yürüyüş eski Sümerbank önünde son buldu.

Program devrim mücadelesinde yitirilenlerin anısına saygı duruşuyla başladı. Açılış konuşmasında 8 Mart’ın tarihçesi özetlendi. Daha sonra Ayışığı Sanat Merkezi Tiyatro İşçileri Atölyesi’nin hazırlamış olduğu başkaldıran bir kadının sesinden yükselen isyanı anlatan şiir drama seslendirildi. Egemenlerin 8 Mart’ın sınıfsal özünü karartmaya ve sistem içine çekmeye çalışmasına rağmen, 8 Mart’ın, emekçi kadınların sömürücü sisteme karşı seslerini yükselttikleri bir başkaldırı günü olduğu ifade edildi. Ardından eylemi örgütleyen devrimci kurumların 8 Mart’ın tarihsel anlamı ve güncel çağrısı üzerine hazırlamış olduğu ortak metin okundu.

Emperyalizmin yarattığı yoksulluk ve şiddetten, işgal ve savaşlardan yine en çok kadınların etkilendiği dile getirildi. Ortadoğu’yu kan gölüne çeviren emperyalistlerin işgal ettikleri ülkelerin halklarının direnişlerini bastırabilmek amacıyla her türlü insanlık dışı yaptırımları uyguladığı, Irak’ta, Filistin’de bu politikaların en ağır bedellerini yine kadınların ve çocukların ödediği söylendi.

Benzer saldırılardan Kürt kadınının da nasibini aldığı ifade edildi. Emegün sesi olan devrimci ve komünist kadınların tecrit ve işkence ile cezalandırıldığı dile getirildi. Kapitalizmin krizinin yine en fazla kadınları etkilediği söylendikten sonra

sınıf mücadelesinin mihenk taşlarından olan 8 Mart’ta çifte ezilmişliğe, sömürüye, faşizme, şovenizme ve emperyalizme karşı, Sivas’ta yakılan, Bursa’da dokuma fabrikasında sigortasız olarak çalıştırılırken yanan, Ceylanpınar’da tarım işçisi olarak kamyon kasasında boğulan, Novamed’te, Desa’da direnen, cezaevlerinde ölüm oruçlarında çocuklarıyla birlikte direnen, tecride karşı bedeniyle yanıt olan, grev çadırlarında bazen grev gözcüsü bazen de direnen eşlerine yoldaş olan emekçi kadınların haykırışı ile bugün alanlarda olduğu vurgulandı.

Ortak metnin ardından Ayışığı Sanat Merkezi’nden bir kadının okuduğu şiir mücadele içerisindeki kadınlara armağan edildi.

Daha sonra kürsü direnişte olan taşeron belediye işçilerinden birinin eşine bırakıldı. İşçi eşi 61 gündür direnişte olan eşinin yanında olduğunu vurguladıktan sonra yaşadıkları sorunları anlattı. Konuşma “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla karşılandı.

Halk Cephesi’nin hazırlamış olduğu Ege yöresine ait oyunun ardından hapisanelerde oğullarıyla, kızlarıyla, eşleriyle birlikte mücadele eden ve bu mücadelede öne çıkan analar adına bir konuşma yapıldı. Program, Grup Günışığı’nın seslendirdiği türkü ve marşlar eşliğinde tüm alanı saran halaylarla ve sloganlarla sona erdi.

Komünistler eyleme “Emperyalizme, şovenizme, köleliğe karşı mücadeleye!/BDSP” pankartı, kızıl bayrakları ve coşkulu sloganlarıyla katıldılar.

Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylem boyunca “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!”, “Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!”, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!”, “Emperyalizme, şovenizme, sömürüye hayır! Yaşasın örgütlü mücadelemiz!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Adana'da 8 Mart eylemi...**“Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”**

8 Mart'ın örgütlenmesi sürecinde yaşanan ayrışmanın bir ürünü olarak bu yıl da iki farklı 8 Mart örgütlendi. Adana Devrimci 8 Mart Platformu, 8 Mart'ı tarihsel anlamına ve sınıfsal özüne uygun bir şekilde kutlamak için oluşturduğu faaliyet programı üzerinden bir eylem hayata geçirmeye çalıştı.

Bu planlama doğrultusunda eylemin ön hazırlık sürecinde Adana'nın belirlenen emekçi mahallelerinde ve şehir merkezinde ortak bildiri dağıtımları ve mitinge çağrı afişleri yapıldı. Dağıtılan binlerce bildiri ve asılan yüzlerce afişle emekçi kadınlar 8 Mart'ta alanlara çağırıldı. KESK bileşenlerinin örgütlediği 6 Mart'taki eyleme de katılan platform, ayrıca direnen Makyal-Erka işçilerine bir destek ziyareti gerçekleştirdi.

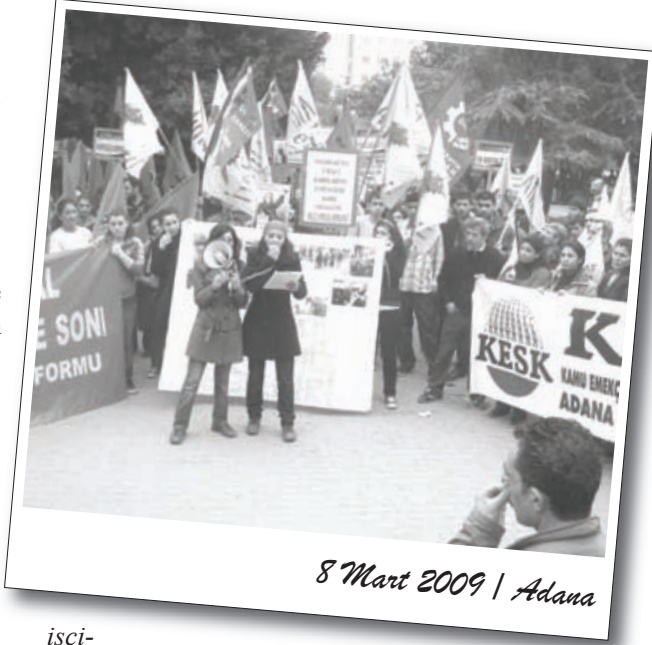
Yürütülen çalışmanın ardından, 8 Mart günü 5 Ocak Meydanı'ndan başlayarak İnönü Parkı'na kadar süren bir yürüyüş gerçekleştirildi. Oldukça canlı geçen yürüyüşte Çakmak Caddesi trafiğe kapatıldı. Eylemde, “Kadın erkek elele, özgürleşmeye!”, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Jin jyan azadi!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları atıldı.

KESK Adana Şubeler Platformu da Devrimci 8 Mart Platformu arkasında kendi pankartını açarak eyleme katıldı.

İnönü Parkı'na gelindiğinde platform adına hazırlanan basın metni okundu. 8 Mart'ı yaratan tarihsel süreç içinde işçi kadınların mücadelesine ve II. Enternasyonal'e bağlı Sosyalist Kadınlar Konferansı'nın aldığı karar gereği 8 Mart'ın dünyanın dört bir yanında kutlanmaya başlanmasına değinilen konuşmada, bu günün işçi ve emekçi kadınların sokağa çıkarak mücadele ettikleri bir gün haline geldiği ifade edildi.

8 Mart'ın devlet tarafından içi boş bir kadınlar gününe indirgenmeye çalışıldığının belirtildiği konuşmada buna izin verilmeyeceği ve yaratılan mücadele geleneğine sahip çıkılarak, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya talebini haykırmak için alanlara çıkıldığı söylendi.

Açıklamanın devamında şunlar söylendi: “Çürümüş, kokuşmuş bu köhne düzen varlığını koruduğu sürece

işçi-emekçilere ve yaşamın diğer yarısı olan kadına yönelik saldırılar da artarak devam edecektir. Kadının toplumsal üretime bu derece yoğun katılması onun siyasal bilincinin gelişmesini ve onun toplumsal mücadeleye katılmasının, özgürleşmesinin yolunu açtı. Yaşamın yarısı olan kadın, kavganın da yarısı olduğunu daha ileri bir bilince çıkardı. Tek başına fabrika önünde direnişiyle kazanan DESA işçisi Emine Arslan bunun örneğidir. ...

Bizler Devrimci 8 Mart Platformu bileşenleri olarak diyoruz ki; kadınlar, kadının üstündeki lanetli örtüye bir örtü daha ekleyen, insanlığa açlık, sefalet ve zulümden başka hiçbir şey vermeyen gerici, baskıcı bu sisteme karşı, ancak ve ancak devrim ve sosyalizm mücadelesini yükselterek kurtulacaklardır.”

Alınteri, BDSP, ÇHKM, Halk Cephe Kadınlar, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu, Partizan tarafından örgütlenen ve 250 kişinin katıldığı eylem basın metninin okunmasının ardından sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Tokat'ta 8 Mart etkinliği

Tokat Eğitim-Sen Kadın Komisyonu tarafından hazırlanan 8 Mart programının ilki Eğitim-Sen Tokat Şubesi'nde film gösterimi şeklinde gerçekleşti. 7 Mart günü Persapolis adlı film gösterimi yapıldı. Film oldukça ilgi çekti. Ardından katılan emekçilerle sohbet edildi. Etkinliğe 40'in üzerinde emekçi katıldı.

İkinci etkinlik 8 Mart günü Tokat Öğretmen Evi Konferans salonunda gerçekleşti. Salonun giriş kısmına “Emekçi Kadınlarımız” sergisi açıldı. Programın açılış konuşmasını Eğitim-Sen Tokat Şube Başkanı yaptı. Ardından “Kadınlarımızın Yüzleri” adlı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Sinevizyonu 8 Mart'ın emekçi kadın mücadelesindeki önemini anlatan konuşma izledi. Konuşmada 8 Mart'ın emekçi ve direnen kadına ait olduğu vurgusu yapıldı.

Ardından Eğitim-Sen Kadın Komisyonu tarafından hazırlanan, New York'ta ölen 129 kadın işçinin direnişini anlatan oyun sergilendi. Oyun oldukça ilgi çekti.

Diğer bir sunum da kriz ve krizin emekçi kadınlara yansımaları üzerine yapıldı. Sunumda “Krizin faturasını ödemeyi reddedelim!” vurgusu önplandaydı. Program şiirlerle de zenginleştirildi. Müzik grubunun dinletisiyle etkinlik sona erdi.

Etkinliğe 120'nin üzerinde emekçi katıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

Kadın işçiler şenlikte buluştu!

Toplumsal Araştırma ve Eğitim Merkezi'nin, Basın-İş, Birleşik Metal-İş, Dev Sağlık-İş, Deri-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Tez Koop-İş sendikalarıyla beraber 8 Mart öncesinde düzenlediği “Kadın İşçi Şenliği”ne birçok işyerinden kadın işçiler katıldı.

ATV-Sabah'ta grevde olan TGS üyesi kadın grevciler, Düzce'de DESA Deri'de direnişlerini sürdüren Deri-İş üyesi kadınlar, E-Kart'ta grevde olan Basın-İş üyesi kadınlar, Sinter Metal'de direnen Birleşik Metal-İş üyesi kadın işçiler, 7 Mart günü gerçekleştirilen şenliğe katılım sağladılar.

Açılış konuşmasını Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun yaptığı şenlikte DİSK Kadın İşçi Komisyonu üyeleri de yer aldı. Etkinliğe Deri-İş, Birleşik Metal-İş, Petrol-İş, Tez-Koop-İş ve Türkiye Gazeteciler Sendikası yöneticileri de katılım sağladılar.

Petrol-İş Sendikası'nda örgütlü Mecaplast işçilerinin oluşturduğu işçi tiyatrosu tarafından Dario Fo'nun “Boyalı Kuş” isimli oyunu sergilendi.

Kürsünün ve sahnenin kadın işçiler tarafından da kullanıldığı etkinlikte, işçi kadınların kriz karşısındaki talepleri ve mücadele çağrıları yineleni.

Şenlikte Günyüzü Müzik Topluluğu ve sanatçı Nurcan Eren de sahne aldı.

KESK'ten coşkulu 8 Mart yürüyüşü...**“Kadın erkek elele, özgürleşmeye!”**

8 Mart öncesinde geçmiş yıllarda yaşanan ayrışma bu yıl da yaşandı, iki farklı 8 Mart süreci örüldü.

Geçmiş yıllardan farklı olarak, gerek tabandan devrimcilerin ve ileri sendika yönetimlerinin baskısı gerekse de KESK içinde yaşanan tartışmaların etkisiyle, KESK bu yıl farklı bir tutum aldı. Önceki yıllarda yurtsever hareket, reformistler ve feministlerin düzenlediği eylemliliklere katılan KESK bileşenleri bu yıl her iki eyleme de çağrı yaptılar.

KESK yönetiminin aldığı kararlardan biri olarak, 6 Mart günü 5 Ocak Meydanı'ndan başlayarak İnönü Parkı'na kadar süren meşaleli yürüyüş gerçekleştirildi. Kadın ve erkek katılımıyla gerçekleştirilen yürüyüş Devrimci 8 Mart Platformu pankartıyla katılırken, 8 Mart Kadın Platformu bileşenleri katılmadılar.

Saat 18.00'de başlayan ve oldukça canlı geçen yürüyüşte Çakmak Caddesi trafiğe kapatıldı. Yürüyüş boyunca emekçi kadınların haklı mücadelesini anlatan konuşmalar yapıldı. “Kadın erkek elele, özgürleşmeye!”, “8 Mart kızıldır kızıl kalacak!” sloganları atıldı.

KESK kortejinin ardında Devrimci 8 Mart Platformu kendi pankartıyla yürüyüş kolunda yerini aldı. Kadının kurtuluş mücadelesinin yanısıra direnen Makyal-Erka işçileriyle dayanışma vurgusu öne çıktı.

İnönü Parkı'nda yapılan açıklamada 8 Mart'ın tarihçesine değinildi. Sendikasızlaştırma politikalarına, sürgünlere, cezalara inat sendikalarda, alanlarda, işyerlerinde mücadele etmeye devam edecekleri söylendi. 8 Mart eylemine katılım çağrısı yapıldı. Yürüyüşe yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

8 Mart eylemlerinden...

“Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!”

Bursa’da 8 Mart

8 Mart günü Bursa’da devrimci güçler tarafından 8 Mart eylemi gerçekleştirildi. Osmangazi Metro İstasyonu önünden başlayan eylemde Kent Meydanı’na kadar yürüldü. Burada bir basın açıklaması yapıldı. 8 Mart’ın tarihi ve bugün emekçi kadınların yaşadığı sorunlar anlatıldı.

“Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son! Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” pankartının açıldığı eylem, BDSP, Partizan, DHF, Tuncelililer Derneği, Eğitim İşçileri Örgütlenme Girişimi ve Eğitim Emekçileri Derneği tarafından örgütlendi.

Sınıf devrimcileri bu ortak eylemin dışında ayrı bir 8 Mart etkinliği düzenlediler. Etkinliği önceleyen günlerde, yapılacağı yer olan Başaran Mahallesi’nde BDSP’nin 8 Mart bildirileri dağıtıldı, mahalle içine etkinlik afişleri yapıldı ve birçok ev kapı kapı dolaşarak etkinlik davetiyeleri ulaştırıldı.

Yaşanan teknik aksaklıklardan dolayı etkinlik katılımcılarla yapılan bir sohbet şeklinde gerçekleştirilebildi. Sohbet kadınların tarihsel ezilimi ve kökeni, 8 Mart’ın ortaya çıkışı, emekçi kadınların bugün yaşadığı sorunlar tartışıldı ve kadın sorununun ancak sosyalizmle çözülebileceği vurgulandı. Hep beraber türkü ve marşlar söylenerek etkinlik sona erdirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Eskişehir’de 8 Mart

Eskişehir’de Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart günü gerçekleştirilen eylem ve etkinlikle kutlandı. 8 Mart gündeminin kriz ve seçimlerle birleşen bir tarzda işlenmesi, bu süreçte sağlanan birikimin ileriye aktarılması açısından ön açıcı oldu.

Eskişehir’de önceki yıllarda feminist ve reformistlerin etkisi altında geçen 8 Mart eylemleri, 2 yıldır devrimci, demokrat yapıların ortak örgütlediği eylemlerle sınıfsal özüne uygun bir şekilde kutlanıyor. Bu yıl da üniversitelerde ve işçi-emekçi semtlerinde, 8 Mart’ın sınıfsal özüne, kadın ve erkeğin birlikte mücadelesine vurgu yapıldı.

Süreç 8 Mart günü yapılan basın açıklaması ve etkinlikle sonlandırıldı. Sağlık İl Müdürlüğü önünden Adalar Migros önüne kısa bir yürüyüş gerçekleştirildi. Migros önünde yapılan açıklamada 8 Mart’ın tarihsel anlamından bahsedildi. Kadınların cinsel, ulusal ve sınıfsal kimliği üzerinden yaşadığı sömürü anlatılarak, kriz döneminin bedelini en ağır biçimde ödeyenin yine kadınlar olduğu belirtildi.

8 Mart 2009 | Kütahya

Mücadele içinde özgürleşen kadınlar şahsında Emine Arslan’ın direnişi selamlandı ve kadınların devrim mücadelesindeki yeri vurgulandı. Kadının kurtuluşunun devrimde olduğu, 8 Martlar’ın kadın ve erkeğin omuz omuza devrim ve sosyalizm mücadelesinde yer almasıyla kızılacağı belirtildi. Açıklamanın ardından halaylar çekildi.

BDSP, DPG, DHF, Eskişehir Gençlik Derneği, Mücadele Birliği ve ODAK’ın örgütlediği eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Basın açıklamasından sonra KESK toplantı salonunda bir etkinlik gerçekleştirildi. Etkinliğin ilk bölümünde 8 Mart’ın tarihini anlatan kısa bir konuşma yapıldı ve saygı duruşunda bulunuldu. Emekçi Kadın Komisyonları ve Demokratik Kadın Hareketi temsilcilerinin konuşmalarının ardından soru-cevap kısmıyla kısa bir tartışma yapıldı. İkinci bölümde “Değişim” adlı oyun sergilendi. Şiir ve müzik dinletisiyle etkinlik sona erdi.

BDSP, DPG, DHF, Mücadele Birliği ve ODAK’ın örgütlediği etkinliğe 100’ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Kütahya’da baskı ve yasaklar

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nde Kütahya’da düzenlenmesi planlanan etkinliklerde polis ve belediyenin engellemeleriyle/yasaklamalarıyla karşılaşıldı. Buna rağmen 8 Mart Kütahya’da üç farklı etkinlikle kutlandı.

Saat 13.00’te üniversite öğrencileri ve Eğitim-Sen bir basın açıklaması yaptı. 60 kişinin katıldığı basın açıklamasında “Biji 8 Adare!”, “Jin jıyan azade!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Kadın erkek elele örgütlü mücadeleye!” ve “Kadınlar örgütlü daha güçlü!” dövizleri açıldı. 8 Mart’ın tarihçesinin anlatıldığı, yaşanan kriz ve seçimlerin ele alındığı basın metni ilgiyle dinlendi.

Ardından Öğrenci Kolektifleri sokak tiyatrosu sergiledi. Oyunda, kadının maruz kaldığı şiddet, işyerinde uygulanan haksızlık, cinsel kimliğinden kaynaklı uğradığı taciz ve kadın öğrencilerin

8 Mart 2009 | Eskişehir

yaşadığı zorluklar anlatıldı.

Aynı saatlerde Halk Cephesi Eğitim-Sen’de bir salon etkinliği gerçekleştirildi.

Saat 14.30’da ise Genç-Sen’in düzenlediği fotoğraf ve resim sergisi Küçük Park önünde bir basın açıklamasıyla açıldı. Açıklamada, kadın veya erkek emekçiler üzerindeki sömürünün ancak bu sistemin yıkılıp yerine sınıfsız sömürsüz bir toplum yaratılmasıyla kalkacağına vurgu yapıldı. Fotoğraf ve resimlerin bulunduğu panoda kadınları anlatan şiir ve yazılara yer verildi. Sergi ve basın açıklaması ilgiyle izlendi.

Kızıl Bayrak / Kütahya

Trabzon’da 8 Mart

Trabzon’da ön sürecini YDG ve Ekim Gençliği olarak stant, imza kampanyası, emekçi kadınlarla yapılan röportajlar ve kadınlar pazarında bildiri dağıtımları ile ördüğümüz 8 Mart etkinliği ve basın açıklamasını Meydan Park’ta gerçekleştirdik.

Etkinlik emekçi bir kadının 8 Mart’ın tarihçesini anlatan sunumuyla başladı. Ardından Emekçi 8 Mart Platformu (YDG, Halk Cephesi ve Ekim Gençliği) tarafından basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasına 60 kişi katıldı. Halkın ilgisi oldukça yoğundu.

Eylemde “Emekçi kadınlar emperyalizme,

şovenizme, krize, yoksulluğa, şiddete, tacize karşı örgütlü mücadeleye!" pankartı açıldı. "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!", "Kadın erkek elele, emperyalizme karşı mücadeleye!", "Çayda, fındıkta sömürüye son!", "Yaşasın dünya emekçi kadınlar günü!" sloganları atıldı. "Kadının kurtuluşu sosyalizmde!", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!", "Eşit işe eşit ücret!", "Emperyalist saldırganlığa, cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı mücadeleye!" dövizlerinin taşındığı eyleme İHD de destek verdi.

Basın açıklamasının ardından İHD'nin açıklaması gerçekleştirildi. Kemeçe ve horonlarla etkinlik sona erdi.

Trabzon Ekim Gençliği

Kocaeli'de 8 Mart

İzmit Kadın Platformu'nun Kocaeli'de gerçekleştirdiği 8 Mart kutlaması hem politik içeriği hem de katılım yönünden zayıf geçti. Belediye İşhanı önünde saat 14.00'te başlayan yürüyüş, İnsan Hakları Parkı'nda okunan basın açıklaması ile son buldu. İzmit Kadın Platformu adına okunan metinde 8 Mart'ın tarihçesinden ve kadının metalaşmasından bahsedildi. Ağırlıklı olarak Kürt kadınlarının karşı karşıya kaldığı işkence, tecavüz, göç ve töre cinayetlerine vurgu yapıldı, emekçi kadının sömürüsüne dikkat çekildi. Kutlama, politik içeriği yönünden burjuva-feminist bir arka plana sahipti.

Bizler de, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün sınıfsal anlamını ifade eden "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!", "Kadının kurtuluşu sosyalizmde!" sloganlarını haykırdık.

Kocaeli Ekim Gençliği

Edirne'de 8 Mart

Edirne'de bir hafta boyunca, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili olarak, KESK Edirne Şubeler Platformu, DİSK, Genç-Sen, Ekim Gençliği, SGD, Genç Kurtuluş, DGH, TÜÖD tarafından faaliyet örgütlendi.

İlk olarak 1 Mart'ta "Kadın, kriz ve şiddet" başlıklı bir panel düzenlendi. 3 Mart'ta "Tek başına" isimli, kadınların işyerlerinde yaşadıkları sorunları ve mücadelelerini anlatan bir film gösterimi yapıldı. 6 ve 7 Mart'ta Saraçlar Caddesi'nde gün boyu fotoğraf sergisi açıldı.

Son olarak 8 Mart günü belediye binası önünde toplanılarak PTT önüne yüründü ve burada basın metni okundu. Ardından şiir dinletisi gerçekleştirildi.

Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı. Eylemde DİSK, KESK, Ekim Gençliği, Sosyalist Parti, TKP, EMEP, DTP, Genç Kurtuluş, SGD, Emek Gençliği, DGH, TÜÖD yer aldı.

Edirne Ekim Gençliği

Kayseri'de 8 Mart

8 Mart günü Kayseri Merkez Postane önünde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili basın açıklaması gerçekleştirildi. Eğitim-Sen, SES, BES, CHP, EMEP, ESP, TKP, PSAKD, Kayseri Hacı Bektaş-ı Veli Derneği'nin yaptığı basın açıklamasına yaklaşık 50 kişi katıldı.

"Yaşasın 8 Mart!", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!" sloganlarının atıldığı açıklamada 8 Mart'ın tarihçesine değinildi. "Emekçi kadın" vurgusunun hiç olmadığı açıklamada, kadına yönelik şiddet, savaşların kadın üzerindeki etkileri, şovenizm, gericilik, neoliberal politikalar ve kriz gibi sorunlara dikkat çekildi. Sorunların kaynağının AKP olarak belirtildiği açıklamada, çözüm yolu olarak kadınlar mücadeleye çağırıldı.

Kızıl Bayrak/ Kayseri

İstanbul'da Kadın Platformu'ndan miting...

"Erkek egemenliğine, namus cinayetlerine, şiddete, savaşa, militarizme, yoksulluğa, SSGSS'ye karşı!"

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu Kadıköy Meydanı'nda gerçekleştirdiği mitingle 8 Mart'ı kutladı. Tepe Natulius önünde saat 11.00'de biraraya gelen kadınlar, ortak pankartın arkasında sıralanarak Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüdüler.

Kadın örgütleri ortak pankartının arkasında sırasıyla; Feministler, Özgür Demokratik Kadın Hareketi, EKD, Tekstil-Sen'li Kadınlar, İmece'li Kadınlar, Kadın Emekçi Kolektifi, Lambda, Barış Anneleri, Feminist Kadın Çevresi, KESK'li Kadınlar, DİSK Kadın İşçi Komisyonu, Anti-kapitalist Kadınlar, Öğrenci Kolektifleri, Halkevleri, Uluslararası Af Örgütü'nden Kadınlar, Tüm-İGD'li Kadınlar, Çağrıcı Kadınlar, İşçi Cephesi Kadınları, Dev-Lis'li Kadınlar, Marmara Üniversitesi Öğrencileri, Bağımsız Kadınlar ile DİP, EHP, EMEP'li kadınlar, ÖDP, SDP olarak yer aldılar. Irak'taki Kürdistan Sendikalar Konfederasyonu ve Elektronik Sendikası Kadın Komisyonu'ndan kadınlar da mitingte yer alanlar arasındaydı. Desa'da direnişte olan kadın işçiler de "Deri-İş'e üye olduk, işimizden kovulduk" yazılı pankart ile mitingte katıldılar.

Yürüyüşe ve mitingte DTP'li kadınların coşkusu hakim olurken, bu kortejlerden "Jin jiyan azadi!", "Katil Erdoğan!", "Biji bratiya gelan!", "Savaşa hayır! Barış hemen şimdi!", "Oy namustur satılamaz!" ve Öcalan sloganları atıldı. Halaylar çekildi.

Diğer kortejlerde, "Yaşasın 8 Mart, yaşasın mücadelemiz!", "Krizin bedelini ödemeyeceğiz", "Kimsenin namusu olmayacağız", "Emeğimiz, kimliğimiz bedenimiz bizimdir" vb. sloganlar atıldı.

Alana gelindiğinde açıklama Türkçe ve Kürtçe olarak yapıldı. 8 Mart'ın tarihçesine kısaca değinildikten sonra faili meçhullerin aydınlatılması, Botaş kuyularının açılması ve sorumluların cezalandırılması istendi. Barış anneleri ve Cumartesi annelerinin desteklendiği ifade edildi. "Kadınlar sendika yönetimine!" çağrısı yapılırken, SSGSS yasaasının iptal edilmesi de talep edildi.

DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel yaptığı konuşmada, ekonomik krizin faturasının kadınlara ödetilmek istendiğini, kriz bahanesiyle birçok işçinin işten atıldığını dile getirdi. ATV-Sabah'ta, Sinter'de ve Desa'da direnen kadınları selamladı.

Özlem Altun ve arkadaşları ile Grup Arzem'in sunduğu müzik dinletisinin ardından miting sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Trabzon'da 8 Mart çalışmaları...

Trabzon'da 8 Mart çalışmaları YDG ve Ekim Gençliği tarafından örgütlendi.

Emekçi kadınlarla röportajlar gerçekleştirildi. Emekçi kadınların evde, aile içinde, sokakta yaşadığı sorunların yanı sıra krizin emekçi kadınlar üzerinde etkileri röportajların ana gündemini oluşturdu.

Ayrıca emekçi kadınların temel taleplerinden oluşan imza kampanyası başlatıldı. İmza kampanyası çerçevesinde 5 Mart'ta Meydan Park'ta imza standı açıldı. İlgiyle karşılanan imza kampanyası talepleri içeriyordu: "Eşit işe eşit ücret!", "Kadınların ucuz işgücü olarak sömürülmesine son!", "Kreş hakkı!", "Doğum izinleri arttırılsın!", "Kadınlara iş ve sendika hakkı!", "Kadınların ana-çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasaklansın!", "Cinsel istismarcılar yargılsın!"

Ekim Gençliği imzalı, "Krizde, işsizliğe, sömürüye karşı 8 Mart'ta alanlara!" şiarlı pullama ve afişler de üniversitede yoğun bir şekilde kullanıldı.

5 Mart'ta başlattığımız imza kampanyasını basın açıklaması ile sonlandırdık. 3 gün boyunca stantta Trabzon halkına taleplerimizle seslendik. Taleplerimizin yanısıra stant çalışması sırasında kapitalist kriz en fazla tartışılan konu oldu. Çayda, fındıkta uygulanan kota ve iş imkanlarının sınırlı olması, Trabzon'da emekçilerin en büyük sorunu olarak dillendirildi.

7 Mart günü yaptığımız basın açıklamasında, "Krizde, savaşta faturayı emekçi kadınlar değil patronlar ve seçimlerde bizlerden oy isteyen düzen partilerinin sözcüleri ödesin" denilerek, fabrikada, tarlada ve evde sömürünün son bulması için kadın-erkek birlikte mücadele etmek gerektiği ifade edildi. 8 Mart eylemine çağrı yapıldı. Basın açıklaması çevreden yoğun ilgi gördü.

Trabzon Ekim Gençliği

8 Mart etkinliklerinden...

Buca'da 8 Mart etkinliği

İzmir Buca'daki seçim bürosunda yürüttüğümüz devrimci seçim çalışmaları 7 Mart akşamı gerçekleştirdiğimiz 8 Mart etkinliği ile devam etti.

Etkinlik öncesi mahallede kapı kapı dolaşarak 7 Mart'ta gerçekleştirilen etkinliğe ve 8 Mart'ta alanlara çağrı yapan bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdik. Aynı bildirilerle bölgedeki tekstil fabrikalarına da dağıtımlar gerçekleştirdik.

Etkinliğimizi devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler şahsında bir dakikalık saygı duruşu ile başlattık. BDSP'nin hazırladığı "Bu bahar önce kadınlar yürüyecek" isimli sinevizyonun gösterimi ile etkinlik programını sürdürdük.

Sinevizyonun ardından **İzmir Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı N. Şafak Özdoğan** söz alarak, emekçi kadının toplumsal yaşam ve çalışma alanlarındaki çifte sömürüsü ve ezilmişliğinden bahsetti ve yaşananların kader olmadığını vurguladı.

Kadınların toplumsal yaşamın tüm alanlarında söz sahibi olabileceğini belirten Özdoğan, bunun gerçekleşmesinin tek yolunun mücadele etmek olduğunu hatırlattı. Direnişlerdeki işçi ve emekçi kadınları örnek gösterdi.

Devamında ise krizle birlikte kadınların sömürüsünün ve çifte ezilmişliğinin bir kat daha arttığına, tüm bu sorunları yaratan sermaye sınıfına ve onların kuklaları olan düzen partilerine oy vermemeye çağrı yaptı. Konuşmasının sonunda kadının asıl kurtuluşunun erkek sınıf kardeşleriyle birlikte mücadeleden geçtiğine işaret etti. Etkinlikten sonra seçim bürosunda emekçi kadınlarla sohbetler gerçekleştirildi.

Buca BDSP

Çiğli'de 8 Mart'a çağrı

BDSP'nin Çiğli seçim bürosunda 6 Mart'ta 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili bir etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlik öncesinde çağrı ilanları kapı kapı dolaşarak dağıtıldı. Pazar yerinde kullanılan el ilanlarıyla emekçiler etkinliğe çağrıldı.

Etkinlik saat 19.30'da devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşuyla başladı. Ardından kadının sömürüsünü ve 8 Mart'ın doğuşunu anlatan, BDSP'nin hazırladığı "Bu bahar önce kadınlar yürüyecek!" isimli sinevizyon gösterimi yapıldı. BDSP adına yapılan konuşmada, işçi ve emekçiler bir kez daha düzen partilerinden hesap sormaya, sınıfın bağımsız sosyalist adaylarını desteklemeye çağrıldı.

Şelpe tekniği ile sunulan bağlama dinletisini BDSP'nin **İzmir Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı N. Şafak Özdoğan**'ın kısa konuşması izledi. Güncel yaşamdan örneklerle kadının toplumsal yaşamın ve üretimin dışına itilmesinin yarattığı sonuçlara değinen Özdoğan, kadınların devrimci enerjisinin karşısında hiçbir gücün duramayacağını DESA, Novamed, Aymasan'daki işçi kadınların pratikleriyle anlattı. Seçim sürecine denk gelen 8 Mart'ın esas gündeminin kriz olduğunu ifade etti. Seçimlerde ise kadınların çifte ezilmesinin ve sömürülmesinin uygulayıcısı olan, tüm işçi ve emekçilere kölelik koşulları dayatan düzen partilerinden hesap sormaya çağırıldı. Kadınlara devrim mücadelesinin saflarında yer alma, fabrikasında, semtinde, okulunda örgütlenme çağrısı yaptı.

Etkinlik müzik dinletisi ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kayseri'de 8 Mart etkinliği

Devrimci bahar çalışmamız 7 Mart günü Kayseri Battalgazi seçim bürosunda gerçekleştirdiğimiz 8 Mart etkinliği ile devam etti.

Devrim ve sosyalizm şehitleri şahsında yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinliğimiz, bir ev kadınının etkinliğe dair sunumu ile devam etti. Sunumda, kadının ezilmişliğinin sadece kapitalizme özgü olmadığı, sınıflı toplumun ortaya çıkmasıyla başladığı belirtildi. Gelenen süreçte kadın sorununun kendi başına ele alınmaması gerektiği, çünkü işçi kadın ile patron kadının çıkarlarının aynı olmadığı vurgulandı. Kadın sorununun erkekle "eşit" haklara sahip olmakla sınırlandırılmayacağına, bu sorunu çözmede burjuva yasalarının yetmeyeceğine değinildi. Kadın sorununun işçi-emekçi kadın sorunu olduğu ve gerçek çözümünün sosyalizmde gerçekleşeceği vurgulandı.

Başka bir ev emekçisi ise Kayseri BDSP'nin hazırladığı bildirinin sunumunu yaptı. Düzen partilerinin kadını seçim oyununa alet ettiği, "kadın günleri" vb. günler düzenleyerek 8 Mart'ı seçim malzemesi yapmaya çalıştığı vurgulandı. Bunun bir aldatmaca olduğu, tüm düzen partilerinin İMF'ci sermaye uşağı olduğu belirtildi. Düzen partilerinin bu ikiyüzlülüğü karşısında işçi sınıfının tek alternatifi olduğu ve işçi sınıfının bağımsız sosyalist adaylarının desteklenmesi gerektiği belirtildi.

Sunumların ardından İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu müzik dinletisi gerçekleştirdi. Dinletiyi "Kadınlarımızın yüzleri" isimli belgesel gösterimi izledi. Etkinliğimiz canlı tartışmalarla son buldu.

Kayseri BDSP

Aydos'ta emekçi kadın toplantısı

6 Mart Cuma günü Aydos seçim bürosunda Sülüntepe Mahallesi'nden emekçi kadınlarla bir toplantı gerçekleştirildi.

İlk olarak emekçi kadınların sorunları üzerine çeşitli tartışmalar yapıldı. Ardından "Ekmek ve gül" adlı belgesel gösterildi. Yıllardır ev içerisine mahkûm bırakılan ve her türlü baskıyı, eşitsizliği yaşayan emekçi kadınlar, belgeseli bir yandan örnekler vererek, bir yandan da tepkiler göstererek izledi.

Belgeselin ardından 8 Mart'ın tarihçesi ve işçi kadınların mücadelesine değinilerek, kapitalizmin 8 Martlar'ın içini boşaltma çabası teşhir edildi. 8 Mart'ın asıl sahiplerinin emekçi kadınlar olduğu vurgulanarak, Kadıköy'de gerçekleştirilecek olan mitinge çağrı yapıldı.

Pendik BDSP

7 Mart 2009 / Buca

Mamak'ta 8 Mart faaliyetlerinden

Mamak BDSP olarak "Krizin faturasını ödemeye niyetimiz, düzen partilerine verilecek oyumuz yok!" şiarıyla emekçi kadınları Devrimci 8 Mart Platformu'nun örgütlediği eyleme çağırarak bir çalışma örgütledik. Seçim ve kriz gündemlerini birarada işlediğimiz çalışmada yaklaşık bin kadar evin kapısını çalarak emekçi kadınları mücadeleye çağırıldı.

Ev ziyaretleri ve emekçi kadınları yanyana getirdiğimiz söyleşilerle birlikte yürüttüğümüz çalışmamızda 8 Mart gündemli BDSP bildirilerimizi, eyleme çağırarak el ilanlarımızı, Mamak İşçi Kültür Evi Bülteni olan Mamak Türküsü'nü bir arada kullandık.

"Yaşasın 8 Mart! Emekçi kadınlar sömürüye ve eşitsizliğe karşı mücadeleye! /BDSP" şiarlı afişlerimizi ve Devrimci 8 Mart Platformu'nun ortak afişlerini yaygın bir şekilde kullandık.

Mamak BDSP

Samsun'da 8 Mart etkinliği

7 Mart günü Samsun Öğretmen Evi'nde SES Samsun Şubesi tarafından 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği yapıldı.

Saat 13.00'te başlayan etkinlikte "Krizin Kadınlar Üzerindeki Etkisi" ve "Çalışma Yaşamı ve Kadınlar" konularıyla ilgili konuşmalar yapıldı. 4-B statüsünde ve 657 devlet memuru statüsünde çalışan hemşire ve hekimler ile taşerona bağlı hizmetli olarak çalışan bir sağlık emekçisi etkinlikte söz alarak, kadın olmalarından kaynaklanan eşitsiz uygulamalardan bahsetti.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı etkinlik müzik dinletisi ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / Samsun

İşçi ve emekçi hareketinden...

Asemet grevinde 70. gün

Bursa'da Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Asemet işyerinde başlattığı grevin 70. gününde fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Prysmian, Asil Çelik, Grammer işçilerinin de katıldığı eylemde Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, BMİS Genel Sekreteri Selçuk Göktaş da yer aldı. Açıklamaya BDSP de destek verdi.

DİSK / Tekstil üyesi BFTC ve Coats işçileri de eyleme katılarak destek verdiler. Geçtiğimiz günlerde "patronlarla birleşip hükümeti uyarma" çağrısıyla burjuva basının gündemine aldığı DİSK / Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak'ın da yer aldığı ziyarette konuşan BMİS Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, kriz bahanesiyle TİS'te dayatılan sıfır zammı kabul etmediklerini, krize karşı kararlılıkla mücadele edeceklerini söyledi.

Ardından bir televizyon kanalıyla il il dolaşarak sermayenin krize çözüm arayan Rıdvan Budak söz aldı. Sanayi ve sermaye üzerine güzellmelerde bulunan Budak AKP hükümetine serzenişte bulundu.

"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Direne direne kazanacağız!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı. Yeterli dayanışmada yoksun olan Asemet işçilerinin kararlı bekleyişi devam ediyor.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sağlık için acil eyleme!

Sağlık çalışanları "güvenli-güvenceli çalışma, sağlık hakkı ve mesleki bağımsızlık" taleplerini haykırarak için "12 Mart günü işe 2 saat geç başlama" eylemi ve "14 Mart sağlık hakkı yürüyüşü" gerçekleştirecekler.

12 Mart ve 14 Mart'ta gerçekleşecek eylemler öncesinde kurumlar 10 Mart günü İTO'da basın toplantısı gerçekleştirdiler.

Basın toplantısına Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy, İTO Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen, SES Aksaray Şube Başkanı Songül Beydilli, İstanbul Eczacı Odası Başkanı Semih Güngör, İstanbul Dişhekimleri Odası Başkanı Mustafa Düğencioğlu, İstanbul Veteriner Hekimler Odası Başkanı Tahsin Yeşildere, İstanbul Barosu Başkanı Muammer Aydın, İstanbul TMMOB İKK Sekreteri Tores Dinçöz, İstanbul Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavirler Odası Kazım Genç, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mehmet Sarı katıldılar.

Açıklamada, "Acil Eylem, 12 Mart Perşembe saat 08.00-10.00 / Tüm Sağlık Kurumları" pankartı ve "AKP baskısına (faşizmine) boyun eğmeyeceğiz / TTB-İTO" dövizleri yer aldı.

Hüseyin Demirdizen'in yaptığı giriş konuşmasının ardından TTB Genel Başkanı Gençay Gürsoy söz aldı. Türkiye'nin her yerinde sağlıkta yaşanan sorunları kamuoyuna duyurmak ve hükümeti uyarmak için eylem gerçekleştireceklerini ifade etti. 12 Mart günü saat 08.00-10.00 arasında eylemde olacaklarını, 14 Mart günü ise İstanbul'da Tünel'den Meydan'a "beyaz yürüyüş" gerçekleştireceklerini söyledi.

Ardından KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mehmet Sarı söz aldı. Sağlıkta yıkıma sadece sağlık çalışanlarının maruz kalmadığını, kamu çalışanlarından da büyük oranda primler

kesildiğini ifade etti. Eyleme kitlesel olarak katılacaklarını belirtti.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ise, küresel kriz ortamından en fazla sağlık alanının etkileneceğini belirtti. 12 ve 14 Mart'ta yapılacak eylemlere destek vereceklerini ifade etti.

Yapılan konuşmaların ardından kurumlar adına ortak basın açıklaması okundu. Basın açıklamasını SES Aksaray Şube Başkanı Songül Beydilli gerçekleştirdi.

Beydilli, Kasım 2008 ile Şubat 2009 ayları arasında Türkiye'de 883 bin kişinin sosyal güvencesini kaybettiğini ifade etti. 29 Mart seçimlerinden sonra tablonun daha da kötüleşeceğini vurgulayarak şunları söyledi:

"Haklarımız ve geleceğimiz için birleşik mücadelenin önemine ve gerekliliğine inanan örgütler olarak, kriz bahanesiyle ümüğümüzün sıkılmasına, işimizin, umutlarımızın ve geleceğimizin elimizden alınmasına, haklarımızın tırpanlanmasına ve faturanın çalışanlara ve yoksul, işsiz toplum kesimlerine çıkartılmasına sessiz kalmayacağız, izin vermeyeceğiz. 12 Mart 2009 Perşembe günü saat 08.00-10.00 arasında sağlık hakkı için hep birlikte eylemde olacak, 14 Mart 2009 günü Taksim'de yapılacak olan Sağlık Hakkı Yürüyüşü'ne katılacağız."

Açıklamanın ardından Hüseyin Demirdizen söz aldı. AKP Hükümeti'nin muhaliflere boyun eğdirmeye çalıştığını ifade etti ve birleşik mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sağlık çalışanlarından eyleme çağrı!

Türk Tabipleri Birliği (TTB), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) ve Dev Sağlık-İş Sendikası, "İş güvencesi, can güvencesi, mesleki bağımsızlık güvencesi, eşit, ücretsiz sağlık güvencesi" talepleriyle 12 Mart'ta gerçekleştirecekleri eylem öncesi, 6 Mart günü bir basın açıklaması yaptılar.

Oda ve sendikalar adına yapılan konuşmaların ardından ortak basın açıklamasını okuyan Gençay Gürsoy, hükümetin ve Sağlık Bakanlığı'nın "Sağlıkta Dönüşüm" programını uygulamakta ısrar ettiğini, bunun sonucunda, sağlık çalışanlarına yönelik

şiddetin günden güne arttığını, paran kadar sağlık hizmet anlayışının yerleştiğini, hastanelerin ticarethaneye, sağlık çalışanlarının taşeron şirket personeline, hastaların müşteriye dönüştürülmeye çalışıldığını ifade ederek şunları söyledi:

"İş Güvencesi / Can Güvencesi / Mesleki Bağımsızlık Güvencesi / Herkese Eşit, Ücretsiz Sağlık Güvencesi' için 'NO MINUTE' diyoruz. Bu amaçla 12 Mart 2009 Perşembe günü 08.00-10.00 saatleri arasında tüm ülkede, bütün sağlık kurumlarında acil servislerin önünde toplanacağız ve görüşmelerimizi, tepkilerimizi, taleplerimizi hastalarımızla ve kamuoyuyla paylaşacağız."

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmirli emekçiler faturayı reddediyor!

DİSK Ege Bölge Temsilciliği, KESK İzmir Şubeler Platformu, TMMOB İzmir İKK, 5 Mart günü krize karşı bir yürüyüş ve eylem gerçekleştirdi. Saat 15.00'te Basmane Meydanı'nda toplanan işçi ve emekçiler sloganlarla yürüyüşe başladı. DİSK'e bağlı sendikalardan Birleşik Metal-İş ve Genel-İş'in kitlesel, KESK'in ise sınırlı katılım sağladığı eyleme TÜMTİS de pankartıyla katıldı. İşten atılan ve büyükşehir belediyesi önünde direnişe geçen Vira taşeron işçileri de eyleme talepleriyle katıldılar.

Eski Sümerbank önüne kadar yürüyen kitle, yürüyüşün ardından Konak'ta bir basın açıklaması

gerçekleştirdi. Açıklamada, AKP hükümetinin halkın gözünün içine bakarak, krizin psikolojik ve sanal olduğunu, teğet geçeceğini iddia ettiği söylendi. Krizin işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşama alanlarına yansımalarına değinildi ve krizin faturasını emekçilere yıkamayacakları, fedakarlık yapmayacakları söylendi.

Ortak metnin okunmasının ardından DİSK adına yapılan konuşmada krizin faturasını ödemeyecekleri ifade edildi, talepler sıralandı. Ardından TMMOB İzmir İKK Başkanı kısa bir konuşma yaptı.

Olumsuz hava koşullarına rağmen eyleme yaklaşık 2 bin işçi ve emekçi katıldı. Yürüyüş ve eylem boyunca krize, kapitalizme ve hükümete karşı öfkeli sloganlar yükseltildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Vodafone önünde eylem

Plaza Eylem Platformu 6 Mart günü Vodafone Maslak Plaza önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile işten çıkarmaları protesto etti.

Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği'nin "Vodafone işçisi yalnız değildir!" ozalitiyle yer aldığı açıklamada, "Beyaz yakalı tek güvencen örgütlenmek!", "Beyaz yakalı örgütlenmekten korkma, çocuğundan utanma!" dövizleri açıldı.

Plaza Eylem Platformu adına yapılan açıklamada, bilişim, iletişim, bankacılık ve daha birçok örgütlenmemiş beyaz yakalı işçi çalıştıran firmalarda her gün örgütsüz yüzlerce kişinin "sessizce" işten çıkarıldığı ve ücretlerin gasp edildiği dile getirildi. İşten çıkarmalardan önce kurum önünde ambulans bekletildiği ve çalışanlara sakinleştirici ilaçların dağıtıldığı söylendi.

Örgütlenme çağrısının yapıldığı açıklamada, her Çarşamba saat 12.30'da Balmumcu'da ATV-Sabah Plaza önünde olacakları, ATV-Sabah grevcileri ile dayanışma gösterecekleri belirtildi. Binada bulunan çalışanlar da eylemi izledi.

Basın açıklamasının ardından Ali Rıza Küçükosmanoğlu da bir konuşma gerçekleştirdi, Vodafone şirketinin keyfilikliğini protesto etti.

Eylem boyunca "Vodafone işçisi yalnız değildir!" sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kızılay çalışanları haklarını arıyor

Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Çapa Kızılay Kan Merkezi çalışanları yaşanan son gelişmelere ilişkin Çapa Kızılay Kan Merkezi önünde 5 Mart günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Sendikası çalışmak kanımıza dokunuyor / Kızılay işçileri / Dev-Sağlık İş" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını işten atılan Kızılay çalışanlarından Funda Keleş gerçekleştirdi. Kızılay Kan Merkezi'nde gelişen süreci özetleyen Keleş şunları söyledi: "Bizler anayasal hakkımızı kullanarak sendikaya üye olduk ve bilsinler ki bizi işten çıkartarak Kızılay'da sendikalaşmaya son veremeyecekler. Gazze'de zulüm gören halkın gözyaşlarını dindirmek için Türkiye'deki tüm vatandaşlarımızdan yardım toplayan Kızılay Yönetimi, tersinden bizi maddi ve manevi yönden mağdur edip, kendi çalışanlarını hala vicdansızca ezmeye devam etmektedir. Kızılay yönetimini, kendi çalışanları için de aynı duyarlılığı göstermeye davet ediyoruz."

Ardından Dev Sağlık İş Başkanı Arzu Çerkezoğlu da bir açıklama yaptı.

"Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Sendika haktır engellenemez!", "Yaşasın sendika mücadelemiz!" sloganlarının atıldığı eyleme DİSK Genel Merkez yöneticileri, SES Aksaray Şubesi ve Eğitim-Sen 8 No'lu Şube destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana'dan tutuklamalara tepki

Sivas'ta yaşanan devlet terörü saldırısına son olarak Eğitim-Sen Sivas Şube Başkanı Önder Doğan ile BTS Sivas Şube Başkanı Nejat Sezginer'in tutuklanmasının eklenmesine KESK Adana Şubeler Platformu tepki gösterdi.

6 Mart günü Eğitim-Sen Şube binasında gerçekleştirilen basın toplantısında, sendikal mücadele üzerindeki baskıların son bulması ve tutuklanan yöneticilerin derhal serbest bırakılması istendi. Açıklamada şunlar söylendi:

"Yıllardır, soruşturmalara, sürgünlerle bastırılmaya çalışılan sendikal mücadelemiz, şimdi de bu tür haksız tutuklamalarla yıpratılmak istenmektedir. Sendikamız, daha önce olduğu gibi şimdi de uygulamaya konulan yeni baskı ve yıldırma yöntemlerine karşı da demokratik tepkisini en güçlü bir biçimde gösterecektir. Şube Başkanımız Önder Doğan ile BTS Sivas Şube Başkanı Nejat Sezginer'in gözaltına alınarak tutuklanmasını kınıyor ve derhal serbest bırakılmalarını istiyoruz."

Kızıl Bayrak / Adana

Demiryolları seçim malzemesi

Adana-Mersin arasında çalışacak olan 'raybüs'ün açılışının Tayyip Erdoğan tarafından yapılacak olmasına karşı KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) basın açıklaması gerçekleştirdi.

6 Mart günü gar içinde bulunan BTS temsilciliğinde yapılan açıklamada, ara istasyonların kaldırılmasının konforlu ulaşım hakkının ortadan kalkmasına yol açacağı dile getirildi. Demiryollarına yatırım yaptıklarını iddia edenlerin bunun için gerekli yasalar dahi hazırlanmadan tasfiye sürecini başlattıkları ve bu doğrultuda birçok trenin seferden kaldırıldığı ve çalışanlara esnek ve kural dışı çalışmanın dayatıldığı söylendi.

Açıklama, tüm demiryollarına sahip çıkma ve çalışanların haklı mücadelesinin yanında olma çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Adana

Hekimlerden rotasyona tepki

Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi, TTB-Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu ve İstanbul Tabip Odası, Yüksek Öğretim Kurulu'nun "mecburi hizmet" niteliği taşıyan rotasyon kararına dair tepki ve önerilerini 5 Mart günü İstanbul Tabip Odası'nda gerçekleştirilen basın toplantısıyla kamuoyuna sundular.

Prof. Dr. Gençay Gürsoy, söz konusu uygulamanın kriterlerinin, amacının belli olmadığını, yetkililerin seçim yatırımı amacıyla buzdolabı dağıtır gibi, plansız

programsız hekim dağıtmaya çalışıldığını söyledi ve uygulamaya adaletsizce girişildiğini vurguladı.

Öneriler şöyle sıralandı: Yeni tıp fakültesi açılmaması; altyapısı tamamlanmamış tıp fakültelerinin değerlendirilerek öğrenci almasının durdurulması; görevlendirmelerin zorunlu değil gönüllü olması; gelişmekte olan üniversitelerde öğretim üyelerinin özlük haklarının iyileştirilmesi ve buralarda görev yapmanın özendirilmesi; öğretim üyelerine bu üniversitelerde daha iyi sosyal bir ortam yaratılması; bu fakültelerde altyapı olanaklarının iyileştirilmesi; öğretim üyesi yetiştirme programları çerçevesinde kalıcı eğitici kadro yetiştirilmesi; mevcut zorunlu hizmet uygulamasından bu tıp fakültelerine kadro verilmesi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

112 Acil çalışanları için basın açıklaması!

Eskişehir SES, 112 Acil çalışanlarının sorunlarıyla ilgili olarak 10 Mart günü bir basın toplantısı gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada, acil servis çalışanlarının düşük ücrete çalıştıklarına, döner sermayeden aldıkları ücretin ise yetersiz olduğuna, Türkiye'nin pek çok ilinde 112 Acil çalışanlarının ayda 6 nöbet, Eskişehir'de ise ayda 8 nöbet tuttuğuna değinildi.

SES Eskişehir Şube Başkanı Dr. Bülent Nazım Yılmaz, ücretlerin artmasını, çalışanlara risk tazminatı ve yıpranma payı verilmesini talep ederken, ayda 8 nöbet gibi 112 yönetmeliklerine aykırı hukuksuz uygulamaların takipçisi olacaklarını açıkladı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Tersanelerde 121. ölüm!

Tuzla'da peşisıra yaşanan ölümlerin ardından bir ölüm haberi de Kocaeli Serbest Bölge'de faaliyet gösteren Türker Tersanesi'nde "Korkmaz Gemi" taşeronunda çalışan Şinasi Bozkurt'ın yaşamını yitirmesiyle geldi.

Bir buçuk tonluk saç parçasını taşıyan halatların boşalması sonucu ağır saç parçasının altında kalan Şinasi Bozkurt, kaldırıldığı Gölcük Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

Tersanelerdeki 121. iş cinayeti üzerine Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) yazılı bir açıklama yaptı. Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"... Tuzla ölümleri konusunda en bilinen bölge olmasına rağmen işçi ölümleri tersane kapitalistlerinin girdiği her yerde görülüyor. Kocaeli'nden Ünye'ye, Zonguldak'a kadar her yer tersane patronları tarafından ölüm alanlarına çevriliyor. Gün geçmiyor ki yeni bir ölüm haberi ulaşsın. Tüm bu yaşanan kural dışılığa son vermek, kar üzerine kurulan kapitalizmi tarihin çöplüğüne atmakla son bulabilir. Çünkü bu düzenin merkezinde insan değil kar vardır. Bu ölüm dişlilerini parçalayacak güç işçilerin örgütlü gücüdür.

Tersane İşçileri Birliği bu gücü yaratmak ve yaşanan ölümlerin hesabını sormak için tüm tersane işçilerini sınıfa karşı sınıf şiarı etrafında örgütlemeye devam edecektir."

Yurtdışında 8 Mart kutlamalarından....

Eindhoven'da 8 Mart

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Hollanda'nın birçok şehrinde çeşitli kadın örgütleri tarafından kutlandı. BİR-KAR Emekçi Kadın Komisyonu olarak Eindhoven'da kutlamalarda yer aldık.

8 Mart Günü Dünya Emekçi Kadınlar Günü enternasyonal bir şekilde kutlandı. Yaklaşık 400 kişilik etkinlik, 17 farklı kadın örgütü tarafından organize edildi.

Etkinlik saat 13.30'da açılış konuşmasıyla başladı. 11 ulustan kadınların kendi yazıp oynadıkları tiyatronun ardından workshoplar gerçekleştirildi.

Tartışma programı kapsamında; "kadınlar gününü kutlamak ne derece gerekli", "temizlik sektöründe çalışan kadınların konumu", "kadının mücadeledeki yeri", "yabancı kadınların entegrasyon sorunları", "başörtüsü sorunu", "Tuzla tersanelerinde hayatını yitiren işçilerin yakınları" vb. tartışıldı.

BİR-KAR Emekçi Kadın Komisyonu olarak, yaklaşık 60 kişinin katıldığı programımıza, 8 Mart'ın anlamı ve tarihçesini anlatarak başladık. Ardından tersaneler cehennemindeki çalışma koşullarına ve yaşanan iş cinayetlerine dikkat çektik. TİB-DER'li arkadaşların hazırladığı İngilizce alt yazılı 20 dakikalık film gösterimi gerçekleştirdik. Filmde oğlunu tersane cehenneminde kaybetmiş iki anne ile yapılan röportaj ilgiyle izlendi.

Ardından hayatını bu zor koşullarda sürdüren kadınların durumunu tartıştık, onlara destek çağrısı yaptık. Dayanışma amacıyla BİR-KAR stantından gül ve elişlerinden almaları çağrısında bulunduk.

TİB-DER ile dayanışma amaçlı hazırladığımız yemek standı büyük ilgi gördü.

8 Mart kutlamaları 20.30'da enternasyonal müzikler eşliğinde dans edilerek bitirildi.

BİR-KAR Emekçi Kadın Komisyonu / Hollanda

Wuppertal'de 8 Mart

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Almanya'nın Wuppertal kentinde, günün anlamına yaraşır bir şekilde kutlandı.

Wuppertal'de Enternasyonal İşçiler Birliği ve Gençlik Merkezi ile Demokratik Veliler Birliği'nin düzenlediği ortak 8 Mart etkinliğinin hazırlıklarına yaklaşık bir ay önceden başlandı. Çalışmayı ağırlıklı olarak kadınlar yürüttüler.

Etkinliğimiz devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. 8 Mart'ın önemi ve dünya emekçi kadın mücadelesinin tarihsel akışı üzerinde duran bir konuşmayla devam etti.

"Biz hayatın yarısıyız" adlı sinevizyon gösteriminin ardından emekçi kadın korosu sahnedeki yerini aldı. Yıllardır etkinliklerimize katılan dostumuz İsmet Tezcan ve Grup Kirvem emekçi kadın korosuna sazlarıyla eşlik ettiler.

12 Mart askeri faşist darbesi, 16 Mart katliamı ve 30 Mart Kızıldere katliamının lanetlendiği konuşma ve 28 Mart'ta gerçekleştirilecek Kızıldere anmasına çağrı yapıldıktan sonra ara verildi.

Aranın ardından, Köln İşçi Gençlik Kültür Evi aile içinde kadın sorunun etkili biçimde işleyen bir skeç sundu.

Son olarak İsmet Tezcan ve Grup Kirvem sahneye çıktılar. Devrimci türkü ve marşların söylendiği gece halaylarla son buldu. Etkinliğe 200'ü aşkın kişi katıldı.

BİR-KAR / Wuppertal

Basel'de 8 Mart

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, Gökkuşuğu Derneği olarak 8 Mart'ta yaptığımız bir etkinlikle kutladık. Ön hazırlık çalışmalarını çeşitli kurumlara, Türkiyeli işyerlerine ve merkezi noktalara hazırladığımız afişleri asmak, posta kutularına el ilanlarımızı dağıtmak ve ev ziyaretleri yapmak biçiminde sürdürdük.

Etkinliğimizi, başta New York'lu kadın işçiler olmak üzere eşitlik ve özgürlük bayrağını dalgalandırırken şehit düşenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlattık. Bunu, genç bir kadın arkadaşımızın 8 Mart'ın tarihsel, güncel ve toplumsal anlamına ilişkin yaptığı konuşma izledi. Arkadaş konuşmasını, "Kadının kurtuluşu insanlığın kurtuluşu olan proletaryanın kurtuluşuyla içiçedir. Dolayısıyla kadın ve erkek emekçiler el ele, omuz omuza mücadele yolunu tutmalıdır" çağrısıyla sonlandırdı.

Konuşmanın ardından BDSP'nin hazırladığı sinevizyon gösterildi. İçerik ve görsellik bakımından güçlü olan sinevizyon dikkatle izlendi. Ardından bir arkadaşımızın Tanya adlı şiiri coşkuyla okuması heyecanla karşılandı. Programımız, üç genç kadın arkadaşımızın ayrı ayrı sunduğu müzik dinletisiyle devam etti. Etkinliğimizi çekilen halaylarla sonlandırdık.

Katılımcıların etkinliğimize ilişkin dile getirdikleri duygu ve düşüncelerden de hareketle başarılı bir 8 Mart kutlaması yaptığımıza inanıyoruz. Etkinliğimize 70 kişi katıldı.

Basel Gökkuşuğu Derneği çalışanları

Berlin'de 8 Mart

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü Berlin'de düzenlenen ortak bir etkinlikle kutlandı.

Bir-Kar, ADHK, PDD olarak düzenlediğimiz etkinliğimize yaklaşık 40 kişi katıldı. Etkinliğimiz 8 Mart'ın anlam ve önemini, tarihsel arka planıyla anlatan sinevizyon gösterimiyle başladı. Ardından arkadaşlarımız çeşitli şairlerin (Nazım Hikmet, Ahmet Arif, Hasan Hüseyin, Bertol Brecht ve Ümit Altıntaş) şiirlerinden oluşan bir dinleti sundular. Beğeniyle izlenen dinletin ardından günün anlam ve önemine dönük bir konuşma yapıldı.

Etkinliğimiz ortak söylenen türkü ve marşlarla son buldu.

BİR-KAR / Berlin

Bielefeld'de 8 Mart

8 Mart öncesinde kentimizdeki uluslararası bir kurumda, emekçi kadınları tarihten bugüne çeşitli cephelerden anlatan karelerden oluşan bir resim sergisi hazırladık. Hatırı sayılır bir kitlenin 4 Mart'tan itibaren ilgiyle izlediği sergimiz 13 Mart'a dek devam edecek.

Bu arada 8 Mart günü gerçekleştirilmek üzere bir basın açıklaması planladık. Ancak, Alman devletinin polis devleti uygulamaları sonucu engellendi.

9 Mart akşamı ise, "Kapitalizmin krizi ve kadın" başlıklı bir seminer gerçekleştirdik. Ön çalışmanın yetersizliği ve işgünü olması nedeniyle istediğimiz katılım sağlanamadı. Etkinliğe, kadın sorununu ve 8 Mart'ı tarihsel bir seyir içinde anlatan bir sinevizyon gösterimiyle başladık. Ardından, kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesini, kapitalizmin günümüzdeki krizini ve bunun emekçi kadınlara faturasını ele alan bir sunum yapıldı. Sunumun ardından kimi katılımcılar düşüncelerini dile getirdiler ve sorular sordular.

BİR-KAR / Bielefeld

Paris'te 8 Mart yürüyüşü

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Fransa'da Paris'te sol partilerin, sendikaların ve demokratik kitle kadın hareketlerinin yanısıra Türkiyeli devrimci grupların yer aldığı bir yürüyüşle kutlandı.

7 Mart günü Place de la bourse'den başlayıp Saint-Augustin'de sona eren yürüyüş boyunca taşınan döviz, pankart ve atılan sloganlarda kriz, baskı, sömürü, eşitsizlik ve enternasyonal dayanışma işlendi.

Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı coşkulu yürüyüş, yapılan konuşmalarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Paris

Frankfurt'ta 8 Mart eylemi

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, Frankfurt'un en işlek caddesi olan Zeil'de önce miting, ardından da 150 kişinin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Mitingi düzenleyenler arasında MLPD, Die Linke, Demokratik Kadın Hareketi, Yeni Kadın/ATİK vardı. Saat 11.00'de başlayan miting saat 13.00'te sona erdi. Kapitalist krizin en çok kadınları vurduğuna işaret edilen konuşmaların yapıldığı eylem halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

Gençlik hareketinden...

Ege'de antifaşist yürüyüş

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 6 Mart günü, hafta içinde 2 nolu yemekhaneye asılan afişlerin faşistler tarafından yırtılması sebebiyle, "Ege Tıp Öğrencileri" imzasıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. Açıklamada şunlar söylendi: "Yaklaşık elli kişilik bir grubun gerici- faşizan sloganlarla kampüsümüze girmeleri, yemekhanedeki afişleri indirmeye çalışmaları, amfilerin önünde öğrenci arkadaşlarımızı saldırmaları, etraftaki insanları tehdit etmeleri şüphesiz Ege Üniversitesi öğrencileri tarafından tepkisiz seyredilemez."

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

MSGSÜ faaliyetlerinden...

MSGSÜ MFK Sosyal Çalışmalar Grubu, MSGSÜ Fen Edebiyat kampüsünde 7 Mart günü "Dünden bugüne su sorunu ve değişen politikalar" başlıklı bir panel gerçekleştirdi. Panelde en temel hakkımız olan suyun ticarileşmesinin yoksul halkı vuracağı vurgulandı ve 15 Mart günü Kadıköy'de suyun ticarileştirilmesine karşı yapılacak mitinge çağrı yapıldı.

MSGSÜ'de dönem başında karşımıza çıkan otomasyon ve kontenjan yetersizliği sorununa ilişkin "ses çıkarma" eylemlilikleri ve dilekçe toplayarak sürdürdüğümüz faaliyeti sonlandırdık. 23 Mart günü dilekçelerle beraber rektörlüğe gidip bu sorunları rektörle konuşma talebimizi dile getirdik, fakat rektörün seyahatte olduğu yanıtını aldık. Kantinde açık bir toplantı düzenleyerek, bundan sonra okulda bu soruna ve yaşadığımız diğer birçok soruna ilişkin neler yapabileceğimizi konuştuk.

MSGSÜ Ekim Gençliği

MSGSÜ'de faşizme geçit yok!

6 Mart'ta MSGSÜ öğrencisi bir arkadaşımız okulun dışında faşistlerin saldırısına uğramıştı. Aynı faşist grup 10 Mart günü tarih kulübü etkinliği olarak "Osmanlı'nın bilinmeyenleri" adı altında bir panel düzenlemek istemişti. Fakat okulda yapılmak istenen faşist propagandaya karşı oluşan muhalefet üzerine panel iptal edildi.

Gerçekleşen saldırıları ve faşist provokasyonları lanetlemek için 10 Mart günü MSGSÜ Fındıklı Kampüsü ana giriş kapısı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Öncesinde okulda yaygın olarak "Faşizme dur de!" şiarlı bildirimlerimizi ve "Dikkat okulda faşist var! Irkçılığa ve faşizme geçit verme! Unutma ki susmak onaylamaktır!" şiarlı ozalitletirimizi kullandık.

Basın açıklaması okul içinde olayın teşhirinin yapıldığı ajitasyon konuşmalarıyla başladı. Ardından sloganlarla ana giriş kapısı önüne yüründü. "MSGSÜ'de faşizme geçit yok!" pankartının açıldığı eylemde kapitalizmin içinde bulunduğu durum özetlendi ve sistemin faşizme her zamankinden çok ihtiyaç duyduğu belirtildi.

Eylemde "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!", "Soruşturmalar, gözaltılar, baskılar bizi yıldıramaz!", "Türk, Kürt, Ermeni, yaşasın halkların kardeşliği!", "Mimar Sinan faşizme mezar olacak!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!" sloganları atıldı.

MSGSÜ Ekim Gençliği

Genç-Sen faturayı reddetmelidir!

MSGSÜ'de hafta boyunca "Devrimci Genç-

Senliler imzasıyla "Krizin faturasını ödemeyeceğiz / Krizin faturası kapitalistlere!" şiarlı faaliyet yürüttük.

Üniversitede talepleri içeren ozalitletleri yaygın biçimde kullandık. Genç-Sen'in merkezi düzeyde başlattığı kampanyayı da ele alarak kampanyanın eksiklik ve zaaflarına vurgu yaptık. "Genç-Sen krizin faturasını ödemeyi reddetmelidir!" başlıklı ozalitlet kullandık.

Genç-Sen'den basın açıklaması

Genç-Sen, 4 Mart günü MSGSÜ ana kampüs kapısı önünde "Krizdeyiz yarısını öderiz!" şiarıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi. 20 kişinin katıldığı eylem, ön tarafında 34 GNC %50, yanlarında ise "Krizdeyiz yarısını öderiz / Ulaşımında yüzde 50 indirim istiyoruz" yazan sembolik bir otobüsle müzik eşliğinde MSGSÜ ana kapısı önüne gelinmesiyle başladı. Açıklama müzik eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

MSGSÜ Ekim Gençliği

İzmir'de Genç-Sen çalışmalarından...

İzmir'de Ege ve Dokuz Eylül Üniversitesi Genç-Sen şubelerinin çalışmaları sürüyor.

4 Mart günü Ege Üniversitesi'nde hazırlık birimi gazetelerden kesilmiş haberlerle kriz gündemli bir duvar gazetesi hazırladı. Mühendislik birimi ise hafta başından itibaren, kriz ve diplomalı işsizlik başlıklı bildirimleriyle çalışmalarını başlatacak.

Her iki üniversitede de merkezi bir kampanya yürütmek için meclis toplantıları yapılmaya devam ediliyor. Her iki üniversitenin meclis toplantılarının ardından 15 Mart'ta İzmir Meclis'i toplanarak kampanyaya son biçimini verecek.

Dönem planlamasında Ege Üniversitesi'nde hazırlık biriminin "hazırlıkta kalma kaldırılın" faaliyeti kapsamında referandum ve imza kampanyası örgütlemesi konusunda fikir birliğine varıldı. Hazırlık biriminin topladığı imzaları rektörlüğe vermek için rektörlüğe yürüyüş gerçekleştirilecek.

İzmir Ekim Gençliği

KTÜ'de Genç-Sen çalışması

Trabzon Genç-Sen olarak 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü gündemli bir anket çalışması yaptık. Üniversiteli kadınlarla yaptığımız anket çalışmasında, ailesi ile birlikte yaşayan arkadaşlarımızın kadın olmaktan kaynaklanan sorunları, kız yurtlarındaki parmak izi uygulamaları, yurda giriş-çıkış saatleri vb. üzerine tartıştık.

Yurtta kalan öğrenciler, kız yurtlarındaki yoğun

"güvenlik önlemlerinden rahatsız. Elinde silahla rahatça dolaşılabilen bir üniversitede yurda parmak iziyle giriş-çıkış yapmanın bir güvenlik önlemi değil. Bu düzenin kadına nasıl bir rol biçtiğinin göstergesidir. Anket çalışmasının yanı sıra bildirimlerle de üniversiteli kadınları 8 Mart'ta alanlara çağırdık.

Trabzon Ekim Gençliği

Ege'de 8 Mart çalışması

Ege Üniversitesi'nde çeşitli örgütler tarafından "Ege Üniversiteli Kadınlar" imzasıyla bir eylem gerçekleştirildi ve "kadınlar gününe" çağrı yapan bir çalışma yürütüldü.

Genç komünistler olarak 8 Mart'ın tarihini anlatan ve devrimci güçlerin örgütlediği eyleme çağrı yapan ozalitletlerimizle gençliğin karşısına çıktık. Yanı sıra, DGH ve YDG ile beraber, devrimci güçlerin ortak bildirisinin dağıtımını gerçekleştirdik.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

Mülkiye Mülkiyeli'den hesap soracak!

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde 6 Mart günü "Mülkiye Mülkiyeli'ye Soruyor" başlığı altında Murat Karayalçın'ın konuk olduğu bir söyleşi düzenlendi.

Ekim Gençliği olarak Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde bu sermaye uşağının gerçek kimliğini teşhir eden bir çalışma yaptık. Ayrıca "Mülkiye Mülkiyeli'den hesap soruyor!" başlıklı, düzen partilerini ve özelinde Murat Karayalçın'ı teşhir eden bildirimlerimizi yaygın bir şekilde dağıttık.

Etkinlik Murat Karayalçın'ın seçim propagandasından ibaret kaldı. Söz alabilen az sayıda arkadaşımız Karayalçın'ın emekçi düşmanı yüzünü teşhir etti, Kürt sorununa karşı takındığı sahtekârca tutumuna değindi. Konuşma güçlü bir şekilde alkışlandı. Etkinliğin bitiminde, AKP ile CHP'nin aynı düzene hizmet ettiği vurgulanarak düzen partilerine oy vermeme çağrısı yapılan ortak bildirimler dağıtıldı.

Cebeci Ekim Gençliği

DEV-LİS'ten basın açıklaması

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da DEV-LİS üyelerine dönük polis terörü 6 Mart günü Adana İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen bir eylemle protesto edildi.

Yapılan açıklamada, 5 Mart günü İstanbul'da bir DEV-LİS üyesinin faşistler tarafından tehdit edilmesiyle başlayan süreç ve Antalya'da bildiri dağıtımını yapan DEV-LİS'lilere saldırılması ele alındı. Bu saldırıların mücadeleyi durduramayacağı belirtildi.

“Sudan ucuz,” insanlık...

Kapitalizm ve su sorunu

Bunlar,
Engerekler ve çıyanlardır,
Bunlar,
Aşımıza, ekmeğimize
Göz koyanlardır,
Tanı bunları,
Tanı da büyü...
Ahmet Arif

İnsanlık geçtiğimiz yüzyılın ikinci yarısından itibaren uzay macerasına atılırken, önce uzaya çıkmayı, ardından da aya ayak basmayı başarmıştı. İkinci bin yılda ise komşu gezegenleri keşfe çıkacak noktaya ulaşıldı. Mars'a araçlar indirilmeye başlandı. Bu araçların aradığı ve halen aramaya devam ettiği en önemli şey ise su. Elbette milyarlarca dolarlık yatırımların su aramasına ayrılması boşuna değil. Su hayatın belirtisi, onun olmazsa olmaz koşulu olarak onu aramak hayatı aramak anlamına geliyor.

İnsan vücudunun yaklaşık %75'ini oluşturan su insan için hayati bir önem taşıyor. Yetişkin bir insanın susuzluğa dayanabilme süresi azami üç gündür. Su kaybının insana zararını şu verilerden anlayabiliriz:

- %1: Susuzluk hissi, ısı düzeninin bozulması, performans azalması
- %3: Vücut ısı düzeninin iyice bozulması, aşırı susuzluk hissi,
- %4: Fiziksel performansın %20-30 düşmesi
- %5: Baş ağrısı, yorgunluk
- %6: Halsizlik, titreme
- %7: Fiziksel aktivite sürerse bayılma
- %10: Bilinç kaybı
- %11: Olası ölüm
- %11: Vücut direçsizliği, ölüm, aksaklıklar oluşur
- %12: %95 ölüm

Ayrıca suyun doğada birçok işlevi vardır.

Mükemmel bir çözücü olan su doğanın dengesini sağlamakta, ısı tutma ve iletme özellikleriyle iklim dengesini ayarlamaktadır.

Suyun bu hayati önemini kavramak, su üzerinden insan aklını zorlayan hesaplar yapan kapitalizmin acımasızlığını ve vahşiliğini anlamamız için gereklidir. Beş yaşındaki bir çocuğun mantığıyla düşündüğümüzde, su ve hava gibi yaşamsal öneme sahip maddelerin tüm insanlığa ait olması gerektiğini söyleyebiliriz. Ancak yine bu mantıktan yola çıkarak su kaynaklarının satılmayacağını düşünen varsa, kapitalizmi tanımamaktadır ya da beş yaşındaki bir çocuğun mantığı ile düşünmektedir. Nitekim bugün, dünyanın dört bir yanında, suyun dağıtımıyla başlayan ve su kaynaklarının tamamen özel mülkiyete geçmesine dek varan bir süreç yaşanmaktadır:

* **Bolivya**'da suyun özelleştirilmesi ile başlayan, aylık geliri ortalama 50-60 dolar olan insanlara 20-30 dolara dolara su satılmasına yol açan süreçte insanlar çatılarına leğen, kap kacak koyarak su toplamaya başlamışlar, bunun üzerine meclisten çıkartılan bir yasayla yağmur suyunun toplanması yasaklanmıştır.

* **Hindistan**'da da 26 km'lik bir nehri satın alan şirket, nehir hattına silahlı adamlar dizerek “mülkünü” korumaya almış, Hindistan'da kutsal sayılan ineklerin bile suya yaklaşmasına izin vermemiş, hatta insanların üzerine ateş açan şirket korumaları cinayetlerin altına imza atmışlardır.

* **Güney Afrika**'da suyun özelleştirilmesi ve ardından gelen zamların sonucunda insanların su

ihtiyaçlarını umumi tuvaletlerden karşılamaları kolera salgını başlatmıştı. Bu çağdışı hastalıktan çok sayıda insan hayatını kaybetmişti.

* 1994'te **Endonezya** kuraklıktan yanarken, Jakarta'nın golf sahalarında saha başına günde 1000 m3 su tüketilmesi sürdürülmüştü.

* **Kuzey Meksika**'da 1995'te kuraklıkta ötürü çiftçiye verilen su kesilirken, serbest bölgelerdeki yabancı şirketlere bir kısıntı uygulanamamıştı.

* Gelişmiş metropoller için de sorun aynı şekilde yaşanmaktadır. **Londra ve Berlin**'de su dağıtımını üstlenen şirketlerin altyapıyı kârlı görmemesi büyük altyapı sorunları yaratmaktadır. Şebeke suyuna yağmur suyu karışmakta, yani su kirlenmektedir. Tersinden düşündüğümüzde de, şebekeden su dışarı sızmasına izin verilerek kaynaklar heba edilmektedir.

* BM raporlarına göre, Avrupa'da yılda 11 milyar dolarlık dondurma yeniyor. Oysa, bütün dünya insanlarına temiz su ve güvenli kanalizasyon sistemi sağlayabilmek için yıllık yalnızca 9 milyar dolar harcamanın yeteceği hesaplanıyor.

Suyun ticarileştirilmesi örneklerinin de çarpıcı bir şekilde ortaya koyduğu gibi, burjuvazi için ne insan sağlığı ne de kaynak kaybı önemlidir. Çünkü su dağıtım şirketleri bir ilke olarak sabit ücretlerle anlaşma imzalamaktadır. Yani borudan bir şekilde su aktığı sürece, onlar “Allah'ın suyunu kula sattığı” sürece, inanılmaz kârlar elde etmektedir. Bu iş burjuvazi için öylesine kârlı bir alandır ki, 2007 verilerine göre, dünya nüfusunun yaklaşık yüzde 5'i suyu uluslararası şirketlerden satın aldığı halde, bu şirketlerin yıllık gelirleri dünya petrol ticaretinin yıllık gelirinin yarısına ulaşmış durumdadır. Böyle bir rant tüm kapitalistlerin ağzının suyunu akıtmaya yetecektir.

Ülkemizde de özellikle içme suyu önemli bir pazardır. Örneğin Coca Cola firması kendinden meşrubat alan bayileri sadece kendi su markası olan “Turkuaz” suyu satma şartını getirerek bu alanda da tekelleşmeye çalışmaktadır. Tüm topluma ait kaynakların üstüne konan ve buralara sembolik kiralar ödeyen büyük şirketler, çok düşük maliyetlerle ürettiği ve gerçekte bizim olan suları, şebeke suyunun yaklaşık 1500-2000 katı fiyatlarla bize satmaktadır. Bu ağır bedele bir de çevre felaketi eklenmektedir. Bu suların

şişeleri geri dönüşsüz malzemedan yapılmakta ve 1 LT'lik bir su şişesi için 17 lt su tüketilmektedir.

Tüm bunları başlatan sürecin gerisinde, her taşın altından çıkan neoliberal politikalar var. BM'nin 1972'de Stockholm'de toplanan Çevre ve İnsan Konferansı ile 1977'de Mar del Plata Su Konferansı'nda içme suyuna erişimin bir insan hakkı olduğu konusunda birleşilse de, yine BM'nin 1992'de düzenlediği Dublin Su ve Çevre Konferansı'nda bir önceki kararın tam tersi olarak “suyun meta olduğu” kararı benimsendi. Dünya Bankası da '90'lı yıllarda sürece dâhil oldu ve özelleştirme politikalarının dayatılmasında önemli bir rol oynadı. DB üçüncü dünya ülkelerine kentsel altyapılarını iyileştirmek için krediler sağlarken, özelleştirmeler için gerekli yapısal düzenlemeleri tüm kredi anlaşmalarının ön koşulu olarak dayattı.

Bu yeni düzenlemeleri tüm dünyada hakim kılan ise, neoliberal politikaların anayasası GATS anlaşması (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) oldu. Türkiye'nin de altına imza attığı anlaşmada (1995 yılında ilk imzacılarından biri olarak Türkiye herkesi geçerek neredeyse tüm kapsamı onaylamış ve uygulamaktadır) piyasaya açılması öngörülen 11 başlıktan biri de “**su iletim sistemleri, enerji ve atık su işleme hizmetleri**”dir (GATS anlaşması piyasaya açılacak temel kategoriler 4. madde).

Tüm bu yağmanın arka planında ise üç Avrupa firması duruyor. Neredeyse yerel ve uluslararası tüm anlaşmalara bir şekilde Suez, Veolia (her iki şirket de Fransız), RWE (Alman) isimli üç kan emicinin kalemi değişiyor. Bu üç büyük tekelin ve GATS anlaşmasının Avrupa patentli olması elbette bir tesadüf değil. AB hayalleri ile yıllardır uyutulan milyonlarca insana gösterilmeyen gerçeklerden biri de bu, kapitalizmin bilindik acımasızlığı.

16-22 Mart 2009 tarihlerinde gerçekleşecek Dünya Su Forumu'nun (DSF) ev sahipliğini bu yıl Türkiye yapıyor. Her üç yılda bir düzenlenen DSF'de bu yıl, kapitalizmin su politikasına yön verecek tartışmaların yapılması bekleniyor. Yani yeni yağma planlarının hazırlanması, büyük başlar ve onların peşinden leşe dadanacak sırtlanlar belirlenmesi de bu platformda gerçekleşecek gibi gözüküyor. İstanbul'un

da 100 milyon doları aşan bir bütçe ve sınırsız bir harcama yetkisiyle DSF'ye hazırlanıyor olması, Türkiye'nin buna verdiği önemi açıkça ortaya koymaktadır.

Ancak hummalı bir şekilde bu foruma hazırlanan hükümet ve İBB Başkanı Kadir Topbaş geçtiğimiz yıl yaşanan kuraklığı unutmış gibi görünüyor. Oysa, İstanbul, Ankara ve İzmir'de birbiri ardına yaşanan su skandalları hafızlarımızda hala tazedir. Belediyecilik adına yaptıklarını/yapacaklarını duvarlara billboardlara afiş yapan aday veya başkanlar, 2B yasası ile yağmaya açılan alanlardan, rant uğruna Acarkentler'e yasadışı olarak peşkeş çekilen su havzalarından hiç bahsetmiyorlar. Bugün İstanbul'un birçok su havzası yağmalanmış, imara açılmış durumdadır. Örneğin, içinde büyük fabrikaların bulunduğu Dudullu Sanayi Bölgesi planlarda su havzası olarak görünmektedir. Bu alan Erdoğan'ın hocası Erbakan tarafından kurulan İMES ile başlayan süreçte yağma edilmiş ve patronlara hediye edilmişti. Bugün bu alanları geri almanın hiçbir yolu bulunmamaktadır.

Bu geri dönüşü imkânsız tahribata rağmen yeni alanlar sermayenin talanına açılmaya devam etmektedir. Benzer bir durum Ankara için de geçerlidir. ODTÜ'nün ormanlık arazisi 12 Eylül'ün soysuz uşağı İhsan Doğramacı'nın Bilkent Üniversitesi'ne peşkeş çekilmiş, önemli bir ormanlık alan tahrip edilmiştir. Ankara'nın altını sadece ne işe yaradığı anlaşılamayan alt geçitler için delen belediye, altyapıyı ise es geçmektedir. Geçtiğimiz yıl patlayan boruları da hafızalardadır. Ankara susuzluk içinde debelenirken, altyapı yetersizliği nedeniyle boşa giden ve su baskınlarına yol açan vurdumduymazlık sözkonusudur. Ancak susuz kalmak da tek sorunumuz değildir. İzmir'in CHP'li belediyesinin içirdiği arsenikli su ve tüm Marmara'nın su deposu olmasına rağmen en pahalı suyu kullanan Bursa, Türk burjuvazisinin su politikasının özeti.

Bunların yanı sıra, boru hatlarının bazılarında insan sağlığına çok zararlı olan asbest kullanılması, yeterli ve doğru arıtma sistemlerinin kurulmamasından kaynaklı suyun klor gibi zararlı kimyasallar ile temizlenmesi yoluna gidilmesi gibi ciddi altyapı problemleri vardır. Ayrıca çarpık yapılaşma ve atıkların doğru yönetilememesi mevcut kaynakların da kirlenmesine yol açmaktadır. İşin bir başka boyutunu da suyun geri dönüşümü için hayati öneme sahip lağım ve gider tesisatındaki durum oluşturuyor. Türkiye'de her yağış yaz-kış fark etmeden bir dizi yerde su baskınına yol açmaktadır. Bu baskınların simgesi Haliç kıyısındaki İstanbul Alibeyköy buna en çarpıcı örnektir. Ayrıca lağım ve sanayi atıkları denizlere, göllere veya akarsulara bağlanarak hem deniz kirlenmekte hem de geri dönüşüm imkânları heba edilmektedir.

Tüm bunlar GATS anlaşması ile dayatılan özelleştirmelerden ayrı düşünülemez. Zira tüm belediyeler su konusunda skandal üstüne skandal yaratırken, su her geçen gün zamlanmakta, yeni uygulamalar hayata geçmektedir. Örneğin İstanbul'da yakında kullanılmaya başlanacak kontörlü sayaçların değişimi için ayrılan bütçe 1,5 milyar dolardır. Bu korkunç meblağ suyun rantının iştah açıcı büyüklüğünü bir kez daha ortaya koymaktadır. Bu sayaçlarla birlikte, almadığımız hizmete para vererek banka kasalarını dolduracak, konturunuz biterse ve doldurmasanız susuz kalacaksınız. Böylece dağıtıcı firmanın yapacağı tüm zamlar doğrudan ve habersiz olarak bizleri vuracaktır.

Su konusunda burjuvazinin ciddiyeti Dikili Belediye Başkanı'nın mütevazî girişimine verilen tepkiden de okunabilir. İster Dikili gibi küçük olsun ister İstanbul gibi uçsuz bucaksız olsun, artık bu düzen içinde "yılandan" korkmadan su içmek imkânsızdır.

Bu işin tüm arka planı hazır ve daha da önemlisi kapitalist sistem sudan elde edeceği ranta muhtaçtır.

İmzalanan anlaşmaların, yapılan hazırlıkların hepsi bu yöndedir. Etkin sulama, sanayide suyun geri dönüşümünün sağlanması, verimli su kullanımının sağlanması, suyun taşınmasındaki kayıpların azaltılması, su kirliliğini durduracak teknik önlemlerin alınması, ormanların korunması gibi basit ama kapsamlı önlemlerle çözülebilecek bu sorun, rantsal değeri yüzünden bir paradoksa dönüşmektedir. Yani sorun teknik değil açıkça siyasi bir sorundur.

Özetle, bu işin artık düzen içi hiçbir çözüm yolu

bulunmamaktadır. Zaten hukuksal mücadele yolu tükenmiştir. Danıştayca durdurulan projeler ufak değişikliklerle hızla tekrar uygulamaya geçirilirken, hantal yargı süreci bunun çok gerisinde kalmaktadır. Bu sorunun tek çözümü, bu düzeni temellerinden söküp atmaktır. Yani "bir bardak temiz su için bile sosyalizm!" demek, bunu hayata geçirmek gerekiyor. Rosa'nın "ya barbarlık ya sosyalizm!" sözü hiç bu kadar gerçekçi, bu kadar yakıcı olmamıştır.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Planları

Asistanlar hakları için üniversitede sabahladı!

"Piyasaya teslim olmayacağız!"

Yüksek Öğretim Kanunu'nun 50/d maddesi nedeniyle doktora öğrencilerinin asistan olarak çalışmaları yasaklanmış, pek çok asistan maaşı kesilerek işten çıkarılmıştı. Bu uygulamaya karşı bir süredir mücadele veren asistanlar, 5 Mart gecesi bu kapsamda İstanbul Üniversitesi'nde kaldılar.

İstanbul Üniversitesi Araştırma Görevlisi Temsilciler Kurulu'nun çağrısı ile bir araya gelen doktora öğrencileri ve pek çok kurum, 5 Mart günü İstanbul Üniversitesi araç kapısı önünde saat 16.30'da toplandı. "Biz kalıyoruz YÖK gitsin!" pankartının açıldığı yürüyüş Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde sona erdi ve Hukuk Amfi 1'e girilerek "açık kürsü"ye geçildi. Yapılan konuşmalarda, YÖK Başkanı Prof. Dr. Yusuf Ziya Özcan ile yapılan görüşmelere ve hukuki sürece değinildi.

İÜ İletişim Fakültesi Araştırma Görevlisi Deniz Mavra yaptığı konuşmada, görüşmelerde YÖK tarafından asistanların "burslu" statüsünde algılanılmak istendiğine değindi. Asistanlığın ardından kadroya alınacaklarını, YÖK'ün bunu normal karşıladığını ve bu uygulamadan "bir takım maduriyetler olabilir" şeklinde söz ettiklerini ifade etti.

Konuşmaların ardından "50/d'liler" filminin gösterimi gerçekleştirildi. Etkinlik, Serhad Raşa, Ali Nafili ve Tunay Bozyiğit'in sunduğu müzik ve şiir dinletileriyle son buldu.

Etkinliklerin sonunda yürüyüş hazırlıklarına geçildi, kortejler oluşturularak, meşaleler yakıldı. Kortejin iki tarafına insan zinciri oluşturuldu.

Önde "Biz kalıyoruz YÖK gitsin!" pankartı, arkasında sırasıyla, "İstanbul Üniversitesi Araştırma Görevlileri", "İstanbul Teknik Üniversitesi Araştırma Görevlileri", "Piyasaya teslim olmayacağız! /

Boğaziçi Üniversitesi Araştırma Görevlileri", "Yıldız Teknik Üniversitesi Araştırma Görevlileri", "Uludağ Üniversitesi Araştırma Görevlileri", "Marmara Üniversitesi Araştırma Görevlileri", "Eğitim-Sen 6 No'lu Üniversiteler Şubesi" pankartları açıldı.

"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Direne direne kazanacağız!", "Her yer Beyazıt, her yer direniş", "Gemileri yaktık, geri dönüş yok!", "Doktoralı işsiz olmak istemiyoruz!", "YÖK Başkanı 50/d'ye geçirilsin!" sloganlarıyla devam eden yürüyüşün sonunda Merkez Kampüs ana kapı önüne gelindi.

Burada asistanları pankartlarıyla Eğitim-Sen 6 No'lu Üniversiteler Şubesi, Üniversite Konseyleri, "Okulda eğitim, üniversitede bilim güvencesiz olmaz!" pankartı ile Genç-Sen ve dövizleriyle Üniversite Öğrencileri ile Emek Gençliği karşılarken, ATV-Sabah'ta işten atılan işçiler de önlükleriyle eylemde yerlerini aldılar.

Ardından Merkez Kampüs ana kapısı önünde basın açıklamaları gerçekleştirildi. İlk olarak, Türkiye Araştırma Görevlileri adına Cemil Ozansü bir açıklama yaptı. Akademisyenlerin iş güvencesinin üniversite özerkliğinin bir parçası olduğunu, özlük işlerinin kanunla düzenlenmesi gerektiğini söyledi. Ardından söz alan Serap Kurca ise, sorunun kaynağında AKP'nin ve onun iç organı olan YÖK'ün merkezi yerleştirme adı altındaki kadrolaşma istekleri olduğunu ifade etti.

Eylemde Üniversite Konseyleri Derneği, Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri de birer yazılı açıklama yaptı. Basın açıklamasının ardından sloganlarla Fen Fakültesi'ne yürüyüş gerçekleştirildi. Asistanlar Fen Fakültesi'nde tiyatro, sinema, şiir, müzik gibi etkinliklerle sabah saatlerine kadar beklediler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sudan devlet başkanına tutuklama kararı...

Uluslararası Ceza Mahkemesi emperyalist çıkarların hizmetinde!

Bolivya'da su savaşları!

Dünya Bankası "özelleştirme yapmazsan sana artık borç vermem" deyince, Bolivya'da özelleştirme başladı. Demiryolları, havayolları, telefon, hidrokarbon endüstrisi gibi pek çok şey özelleşti ama Bolivya'nın borçları daha da arttı. Ve sonunda Dünya Bankası suyun özelleştirilmesini istedi. Gerekli yasalar çıkarıldı, su hizmetleri kırk yıllığına özelleştirildi. Şirket (Bechtel ve ortakları) halka sadece bol, ucuz ve temiz su değil, yeterli, ucuz enerji ve tarla sulama suyu da vaat ediyordu.

Suyun fiyatına yapılan zamlar % 200'ü buldu. Artan su fiyatları ile hayatları çekilmez hale gelen Bolivyalı emekçiler harekete geçti. Suyu ve Hayatı Korumak İçin Koordinasyon/La Coordinadora adında, işçi temsilcilerinin, köylülerin, çevrecilerin ve gençlerin temsilcilerinin olduğu bir örgütlenme oluşturuldu. Böylece 2000 yılı su isyanı ile başladı. Genel grev Cochabamba kentini felç etti. Hükümet su fiyatlarında indirim yaptı ama eylemler durmadı. 4 Şubat günü polis eylemcilere saldırdı. 70 eylemci, 51 polis yaralandı, 200 eylemci tutuklandı.

Bu çatışmalar üzerine şirket fiyatları biraz düşürülerek Kasım ayına kadar dondurulacağını ilan etti ama La Coordinadora'nın talebi suyun tekrar kamuya devri idi. Hükümetin bu talebi reddetmesiyle ve suyun denetimini düzenleyen yeni yasaların çıkmasıyla çatışmalar ayaklanmaya dönüşmeye başladı. Hükümet tarafından hareketin liderleri tutuklanarak ve olağanüstü hal ilan edilerek denetim sağlanmaya çalışılsa da çatışmalar durulmadı. 8 Nisan'da 17 yaşında bir genç bir subay tarafından ateş edilerek katledilince tepki çok büyük oldu. Hükümet geri adım attı ve hapistekileri salıverdi. Yapmış olduğu anlaşmayı iptal etti.

Oscar Olivera, Omar Fernandez ve Evo Morales su direnişinin gündeme taşıdığı isimlerdi. Morales 2005 yılında devlet başkanı seçildi. Su için savaşımaya devam eden Oscar Olivera ise Cochabamba'nın kitabını* yazdı.

Bolivya halkının mücadelesi, yerel seçimler arifesinde boş bulunduğu meydanlarda yalanı dolanı süsleyen ve tüm toplumu kandıran düzen partilerine haddelerini bilmeleri için güzel ders niteliği taşıırken, bir koltuk için yanıp tutuşan reformist cenaha bu koltuğu kazanmanın bile dışı dışı mücadeleden başka yol olmadığını gösteren güzel bir örnektir.

*Cochabamba: *Water War in Bolivia*
(Cochabamba: *Bolivya'da Su Savaşı*)

2002 yılında Lahey'de kurulan Uluslararası Ceza Mahkemesi, Sudan Devlet Başkanı Ömer El Beşir hakkında tutuklama emri çıkardı. Sudan'ın Darfur bölgesinde savaş suçu ve insanlığa karşı suç işlemekle itham edilen El Beşir, görevi başında iken hakkında dava açılıp mahkum edilen ilk devlet başkanı oldu. El Beşir hakkındaki soykırım suçlamaları ise yeterli kanıt olmadığı gerekçesiyle düşürüldü.

Bu karar mahkemeye taraf 108 ülke için bağlayıcı. Ancak kararın dünya çapında geçerli olabilmesi için BM Güvenlik Konseyi'nin de bir kararla bu konuda ortak çağrı yapması gerekiyor. Bu ise pek kolay görünmüyor. Zira ABD ile AB'li emperyalistler karardan memnuniyet duyduklarını açıklarken, Çin-Rusya ikilisi kararın bir yıl süreyle ertelenmesinden yana.

Dünyadaki etkili gerici güç odaklarının Sudan'a dair politikalarının farklı olması, bu ülkedeki çıkarlarının çatıştığının göstergesidir. Gerici güç odaklarının çatışan çıkarları ise, Darfur'daki çatışmalarda işlenen ağır suçlara bu güçlerin de ortak olduğuna işaret etmektedir.

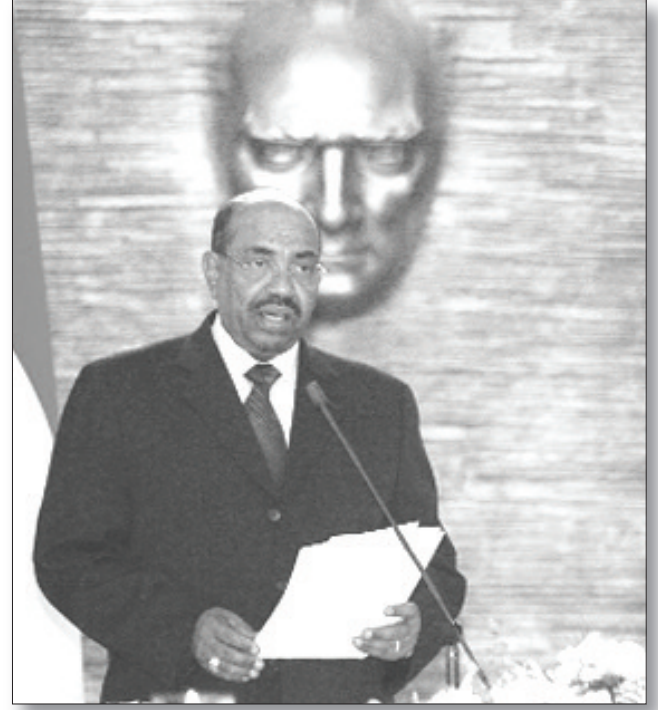
Bazı Afrikalı liderler mahkemenin kararına tepkilerini dile getirirken, Afrika Birliği adına yapılan açıklamada, tutuklama emrinin Darfur'daki barış sürecini olumsuz etkileyeceği belirtildi. Arap Birliği de, dava kararının Sudan'ı tam barış görüşmeleri başlamak üzereyken derin bir krize sürükleyebileceği gerekçesiyle tepki gösterirken, Mısır yönetimi yine benzer gerekçeyle kararın bir yıl süreyle ertelenmesi gerektiğini savunuyor.

Hakkındaki suçlamaları reddeden Sudan devlet başkanı ise, kararı tanımayacağını ilan etti. Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin kararına sert tepki gösteren El Beşir, kendisine destek vermek için gösteri yapan onbinlerce kişiye hitap ederken, "Sömürgecilere boyun eğmeyeceğimizi, teslim olmayacağımızı, diz çökmeyeceğimizi söylüyoruz. Teslim olmadığımız için hedef alınıyoruz" şeklinde konuştu.

El Beşir'in danışmanı Mustafa Osman İsmail tarafından yapılan açıklamada da, kararın şaşırtıcı olmadığı ve bunun "neosömürgeci" planların bir parçası olduğu savunuldu.

Mahkemeye konu olan Darfur'daki çatışmalar 2003 yılında patlak vermişti. Çatışmaların, bölgede yaşayan Müslüman siyah kabileler tarafından, Arap nüfusun kayırdığı ve kendilerinin ayrımcılığa maruz kaldıkları gerekçesiyle başlatıldığı belirtiliyor. Bazı çevreler ise, çatışmaların bölgedeki yeraltı zenginliklerinin paylaşılmasından kaynaklandığını savunuyor. İkinci iddianın çatışmalarda payı olsa da, Darfur merkezli birden fazla örgütün Sudan rejimine karşı silahlı mücadeleye girişmesi, bölgede ayrımcı politikalar izlendiği iddiasını güçlendirmektedir.

Sudan devlet başkanı Ömer El Beşir'in askeri darbe ile başa geçen bir diktatör olması, başa geçtikten sonra ise şeriat yönetimi ilan etmesi, bu gerici rejim hakkında fikir vermektedir. Çatışmalarda 200 bin kişinin öldürülüp 2 milyon kişinin mülteci durumuna düşürülmesinde (bazı kaynaklara göre bu rakamlar 300 bin ila 2.7 milyondur) El Beşir rejiminin sorumlu olduğuna kuşku yoktur. Hem ordu ile hem bölgede örgütlü bulunan hükümet destekli Arap Cincavid militanlarını isyancıların üzerine salan Sudan yönetimi, bölgede yaşanan dramın temel sorumlusu görünüyor. Buna karşın Sudan yönetimine karşı savaşan Darfur'daki en etkili örgüt olan Adalet ve Eşitlik

Hareketi-(JEM) ile El Beşir yönetimi arasında kısa süre önce "iyi niyet anlaşması" imzalanmıştı. Ateşkes içermeyen anlaşma, barış müzakerelerine doğru atılmış olumlu bir adım olarak değerlendiriliyor.

Sudan yönetimi, Darfur'daki güçlerin bölge devletlerinden destek aldığı iddia ediyor. Kimi iddialar ise, emperyalist güçlerinde çatışmalara dahil olduğu yönündedir. Sorunun karmaşık boyutları olmakla birlikte, Sudan rejiminin suçlu olduğuna kuşku yoktur. Ancak, Sudan üzerinde çıkarları çatışan emperyalist güçlerin de, en az El Beşir yönetimi kadar suçlu olduğunu belirtmek gerekiyor.

Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin kararına gelince, görüldüğü kadarıyla bu karar emperyalist güçlerin iğrenç bir oyunundan başka bir anlam taşıyor. Aslında bu karar, Darfur'daki çatışmaların sonra ermesini sağlama ihtimali olduğu söylenen "iyi niyet anlaşması"nın da provoke edecek cinstendir. Bu da, emperyalist güçlerin çatışmaların sürmesinden yana olduklarını gösteriyor.

Mahkemenin çifte standardı, emperyalist-siyonist güçlerin insanlığa karşı işledikleri suçlara yönelik tutumu üzerinden de görünmektedir. Irak'ta 1.5 milyon insanın katledilmesinden sorumlu olan eski ABD başkanı George Bush ve neo-faşist çetesi ile eski İngiltere başbakanı Tony Blair hakkında herhangi bir dava açılmazken, El Beşir hakkında hızla tutuklama kararı çıkartılabilmektedir. Aynı şekilde, Gazze'de dünyanın gözleri önünde kıyım gerçekleştiren ırkçı-siyonist rejimin şefleri hakkında da ciddi bir soruşturma yürütülmemektedir. Tüm bunlar, söz konusu mahkemenin savaş suçlularını yargılamakla bir alakası olmadığını ortaya koymaktadır. Belli ki bu mahkeme, emperyalist güç odaklarının bölgesel politika ve çıkarlarına hizmet edecek tarzda kararlar almaktadır.

İnsanlığa karşı suç işlemek söz konusu olduğunda ise, bilindiği üzere hiçbir güç emperyalist devletlerle yarışamaz. Elbette gerici bağımlı rejimlerin suç dosyaları da kabarıktır. Emperyalist güçlerden olduğu kadar bağımlı gerici devletlerden de bu suçların hesabı ancak, kukla mahkemeler aracılığıyla değil, halkların birleşik devrimci direnişi ile sorulabilir.

Uluslararası Gazze'ye Yardım Konferansı...

Filistin halkının direniş iradesini kırma saldırısının yeni bir halkası!

İsrail'in Gazze'yi hedef alan vahşi saldırısına açıktan destek veren ya da sessiz kalarak onaylayan emperyalist güç odaklarıyla çok sayıda gerici devletin temsilcileri, Gazze'yi "yeniden inşa etmek" iddiasıyla konferans düzenlediler.

"Uluslararası Gazze'ye Yardım Konferansı" adı altında Mısır'ın Şarm El Şeyh kentinde düzenlenen etkinliği 75'e yakın devletin temsilcisinin yanı sıra BM şefi Ban Ki-moon ile Orta Doğu Dörtlüsü'nün özel temsilcisi Tony Blair de katıldı. ABD konferansta dışişleri bakanı düzeyinde temsil edilirken, Fransa-İtalya ikilisi devlet başkanı düzeyinde katılım sağladılar. Konferansa Türk sermaye devleti adına dışişleri bakanı Mehmet Ali Şahin katıldı.

Yapılan açıklamaya göre, konferansa katılan devletler, Gazze'nin yeniden inşası için 4,5 milyar dolar yardım vaat ettiler. Vaatlerin yerine getirilip getirilmeyeceği belli değil. Belli olan ise, söz konusu "yardım"ın esas olarak Gazze'nin imarında kullanılmayacağıdır. Zira ABD'nin vaat ettiği 900 milyon doların sadece 300'ünün Gazze'ye, geri kalan 600'ünün ise Batı Şeria'daki Mahmut Abbas yönetimine tahsis edileceği açıklanmıştır. Tabii bu oranlama, vaat edilen toplam "yardım" miktarı için de geçerli olacaktır.

Filistin sorunu konusunda ikiyüzlü politikaları ayyuka çıkmış bulunan emperyalist güç odakları ile gerici devletlerin adı geçen konferansının da her yanından riyakârlık fişkırtıyor. Öyle ki, Gazze'yi imar etmekten söz edenler, yıkımı kitlesel katliamlar eşliğinde gerçekleştiren ırkçı-siyonist rejimin adını bile anmadılar. Üstelik, onlarca devletin temsilcisi Mısır'da iken İsrail'in Gazze'ye hava saldırısı düzenlemesi ve Filistin halkını yeni bir savaşla tehdit etmesine de itiraz eden olmadı.

Riyakârlığın bir diğer kaba biçimi, Gazze'nin imarı için yapıldığı iddia edilmesine rağmen, Gazze'deki yönetimden konferansa çağrılan kimsenin olmamasıdır. Filistin'e "yardım" vaat eden gerici güçlerin bir küstahlığı da, gönderilecek yardımın "terörist" ilan edilen Hamas'ın eline geçmeden kullanılması için özel önlemler talep etmeleridir.

İsrail savaş makinesinin vahşi kuşatması devam ederken, emperyalist güçlerle gerici devletlerin Gazze'nin imarından söz etmeleri, Filistin halkıyla alay etmekten başka bir anlam taşımıyor. Birleşmiş Milletler'in Gazze'deki yardım faaliyetlerinden sorumlu olan John Ging bile, asıl sorunun para değil İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ambargo olduğunu söylerken, Şarm el Şeyh'te toplanan onlarca devletin temsilcisi, kuşatmayı kaldırması için siyonist rejime baskı uygulanmasını gündeme bile getirmediler. Oysa İsrail savaş makinesi değil inşaat malzemelerine, temel gıda maddelerinin Gazze'ye geçişine bile çoğu zaman izin vermemektedir.

Şarm el Şeyh'te biraraya gelen devletlerin temsilcilerinin tiksinti verici bu tutumları aslında şaşırtıcı değil. Zira bunların çoğu İsrail'in Gazze'de işlediği savaş suçlarının ortağıdır. Bu gerici devletler, Filistin halkının iradesini kırmak amacıyla düzenlenen saldırıyı görmezden gelmekle kalmıyorlar, vaat ettikleri "yardım"ın kısmen de olsa Gazze'ye ulaştırılabilmesi için, öncelikle İsrail'in ırkçı dayatmalarının kabul edilmesini de şart koşuyorlar.

Görüldüğü üzere, "Uluslararası Gazze'ye Yardım Konferansı" adı altında düzenlenen etkinliğin esas amacı Gazze'nin yeniden imarı değildir. Tersine, özgürlüğü uğruna direnen halkların düşmanı olan gerici güçler, vaat ettikleri sadakanın bir kısmının Gazze'ye ulaşabilmesinin temel koşulunun, siyonist işgale karşı direnişin terkedilmesi olduğunu vaat ediyorlar. Vahşi saldırganı tek söz söylemezken, kurbanı, "direnmekten vazgeçersen sana sadaka veririz" diyen bir zihniyetin temsilcileri, ezilen halkların özgürlüğü önündeki en büyük engel konumundadırlar.

Konferansı düzenleyen gerici güç odaklarının Filistin halkının temel sorunlarıyla ilgili olmadıklarının bir diğer çarpıcı örneği ise, İsrail'in Filistin topraklarını gaspetmenin bir aracı olarak kullandığı Yahudi yerleşimleri inşa etme saldırısını görmezden gelmeleridir. Örneğin Şarm el Şeyh konferansı devam ederken, Barış Şimdi örgütünün yaptığı, "İsrail hükümeti, Batı Şeria'da 73 bin 300 yeni bina yapmayı planlıyor" uyarısı dikkate bile alınmadı. Oysa bu kapsamda Yahudi yerleşiminin inşası, Filistin topraklarını silah zoruyla gaspeden yerleşimcilerin sayısının ikiye katlanması anlamına geliyor.

Görünen o ki, "Uluslararası Gazze'ye Yardım Konferansı", İsrail savaş makinesinin başlattığı saldırının devamından başka bir şey değildir. Cellat, İsrail savaş makinesi iken, konferansı düzenleyen

emperyalist güçler ile gerici devletler ise papaz kılığıyla Filistin halkının karşısına çıkıyorlar.

Elbette Filistin halkı bu çirkin oyunun farkındadır. Nitekim, konferansla ilgili açıklama yapan Hamas hükümetinin sözcüsü Tahir El Nunu, Gazze'nin yeniden imarı konusunun siyasi malzeme yapılmasını ve Filistin halkının haklarından vazgeçmesi için bir baskı aracı olarak kullanılmasını reddettiklerini belirtti. Filistin halkının uluslararası baskı ve şantajlara boyun eğmeyeceğini vurgulayan El Nunu, siyasi amaçlı yardımları kesinlikle kabul etmeyeceklerini ifade etti. Hamas sözcüsü Fevzi Barhum da, "Filistin halkının kanı, hiçbir koşul altında politize edilmiş yeniden imar yardımları karşılığında satılık değildir" açıklamasını yaparak, sadaka karşılığında direnişten vazgeçmeyeceklerini ilan etti.

Emperyalist güçler ile gerici devletlerin vaat ettikleri sadakalardan heyecana kapılmış görünen ve konferansı düzenleyenlerle işbirliği içinde hareket eden El Fetih ve lideri Abbas ise, tek umutlarının emperyalist güçler olduğunu bir kez daha ilan ederek içine sürüklendikleri sefil durumu gözler önüne sermişlerdir.

Filistin halkının temel sorunları, siyonizm destekçilerinin sadakalarıyla değil, anti-emperyalist/anti-siyonist direniş ve enternasyonal dayanışma ile çözüm yoluna girecektir.

"Dünya'da ve Türkiye'de Su Politikaları" paneli...

YTÜ'de 6 Mart günü TMMOB Öğrenci Komisyonları ve YTÜ Çevre Teknolojileri Kulübü'nün organizasyonu ile "Dünya'da ve Türkiye'de Su Politikaları" başlıklı panel gerçekleştirildi. Geçtiğimiz hafta boyunca hem Yıldız hem de Davutpaşa Kampüsleri'nde bildiri dağıtımı ve afişlerle panelin çağrısı yapıldı.

Panel "Dünya Su Politikaları" ve "Türkiye Su Politikaları" başlıklı iki oturum halinde gerçekleştirildi.

İlk oturum YTÜ Çevre Teknolojileri Kulübü'nden Şükran Tuncer'in sunumu ile başladı. Dünyada suyun özelleştirme süreci ve bu sürecin başrol oyuncularını GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması), Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletler politikaları üzerinde durdu. ÇMO Öğrenci Komisyonu'ndan Ece Soydan, suyun ticarileştirilmesinin en önemli araçlarından olan Dünya Su Forumları hakkında bilgi verdi. Kübra Ayçiçek (ÇMO Öğrenci Komisyonu), suyun özelleştirilmesinin dünyadaki sonuçları üzerine örnekler verdi. Fuat Ercan, suyun özelleştirilmesinde kamunun işlevinin yeniden tanımlanması ve kamu-özel işletme modeline vurgu yaptı. Soru-cevap bölümünün ardından ilk oturum bitirildi.

Aranın ardından suyun ticarileştirilmesinin çarpıcı sonuçlarını ortaya koyan belgesel gösterimi yapıldı.

İkinci oturumda Gaye Yılmaz suyun ticarileştirilmesine karşı verilen mücadelenin sınıflar arası mücadele olduğu vurgusunu yaptı. ÇMO Öğrenci Komisyonundan Özge Gökmen Türkiye'de su politikalarının tarihsel süreci hakkında bilgi verdi. Çorlu Su Yaşam Platformu'ndan Tamer Dodorga ve Edirne Su Yaşam Platformu'ndan Ziya Göker Küçük, suyun ticarileştirilmesinin belediyeler eliyle gerçekleştirilmesini anlattılar.

Panel, Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu'nun düzenlediği, 15 Mart'ta Kadıköy'de gerçekleştirilecek mitinge çağrı ile sonlandırıldı.

Neler oluyor?

M. Can Yüce

Bütün dikkatler ve ilgi yerel seçimler üzerinde odaklanmışken Kürdistan sorunu eksensiz gelişmeler ya gözden kaçırılıyor, ya da yeterince tartışılmıyor. Oysa yerel seçimler üzerine yapılan propaganda toz bulutu kısa bir süre sonra dönecek ve bölgemizin ve halkımızın yaşadığı sorunlar ve bu nokta üzerinde yaşanan çatışmalar tüm şiddetiyle devam edecek.

İran'a giderken yaptığı açıklamada Abdullah Gül, Kürt sorunu konusunda önümüzdeki günlerde önemli gelişmelerin olacağını söyledi. Kuşkusuz bu mesajı ciddiye almak ve üzerinde düşünmek, olası gelişmeleri öngörmeye çalışmak gerekir. İlk akla gelen soru, "neler olabilir" sorusudur!

Bu sorunun yanıtının ayrıntılarına geçmeden önce hemen bir noktanın altını çizmek durumundayız: İddia edildiği gibi, Kuzey Kürdistan sorunu konusunda bugünden yarına çok dramatik ve önemli bir gelişme veya gelişmeler beklemek, yanlış ve kendi kendini kandırmak olur. Ama bu, hiçbir şeyin olmayacağı anlamına gelmiyor.

Son bir ayın gelişmelerine bakıldığında kimi gelişmelerin ipuçlarını görmek ve bunlardan nelerin olabileceğini ve bunların kapsamını ana çizgileriyle kestirmek çok güç olmasa gerekir.

Bir: TC ile Güney Kürdistan hükümeti arasında belli bir yakınlaşmanın olduğu, bunun salt ekonomik ilişkiler, Kerkük ve diğer "ikili ilişkiler" konularıyla sınırlı olmadığı çok açıktır. Yine salt PKK'ye karşı işbirliği olanaklarını araştırmak ve bunun zeminini geliştirmek, ortak bir hareket yaratmak gibi noktalarla sınırlı olmadığı da bilinmektedir. Bunlarla birlikte bu yakınlaşma, Kuzey'de Kürt sorununda kimi adımlar atma, "kimi açılımlar" yapma gibi girişimleri içermektedir. Genel af veya buna benzer bir düzenleme ile PKK'yi silahsızlandırma projeleri de içinde olmak üzere dil, kültür gibi konularda bazı adımlar atma hazırlıkları da tartışılmaktadır. Güney Kürdistan Yönetimi'ni temsilen kimi sözcülerin yaptığı açıklamalar bunu doğrulamaktadır. Anılan bu yakınlaşma Güney Kürdistan Yönetimi'ni tanıma ve bunun ilk adımı olarak Hewler'de konsolosluk açma gibi bir noktaya kadar uzanır mı, bu bilinmez, ama bu noktanın da tartışıldığı gözlenmektedir.

İki: TC ile Güney Yönetimi arasındaki yakınlaşmanın ve bu konuda yapılan "diplomatik" girişimlerin ABD tarafından desteklendiği ve bunun genel Ortadoğu politikalarının bir gereği olduğu çok açıktır. Aynı konuşmasında A. Gül'ün, İsrail'in güvenliği konusunun mutlaka halledilmesi gerektiği yönündeki vurgusu boşuna değil, sorunun bölgesel düzlemde algılandığının ve konulduğunun en somut ifadesi olmaktadır.

Üç: TC'nin Güney hükümetiyle geliştirdiği ilişki ile TRT 6'nın açılmasıyla başlayan kimi devlet damgalı adımların aynı döneme denk getirilmesi rastlantı değildir, tersine genel bir paketin birbirini tamamlayan adımları niteliğindedir. İnkârçı çizgi ve yapılanmada ısrarın yanı sıra, yine onunla belli noktalarda çelişen adımların atılması, bir paketin unsurları izlenimini veriyor.

Dört: Güney Kürdistan'da Kürt sorunuyla ilgili "Uluslararası Kürt Konferansı"nın toplanacağı açıklandı. Bu konferans, çözüm önerilerini mi tartışacak, bu öneriler ne kadar ciddiye alınacak sorularının yanı sıra, yoksa esas olarak "kamuoyu oluşturma" işlevini mi yerine getirecek soruları yanıtlarını arıyor...

Beş: Bu noktaların ortak noktası, hemen her

aşamada ve zeminde PKK'nin dışlanması ve muhatap alınmamasıdır! Bu nedenle anılan bu gelişmeler PKK'nin büyük tepkisini çekmektedir. Belki de süreç içinde DTP doğrudan, PKK de dolaylı olarak bu sürece dahil edilebilir, ama politik taraf olarak muhatap kabul edilmeyeceği kesin gibidir! Yayınladıkları program ve son olarak 10. Kongre kararlarında da anlaşılacağı gibi, PKK için temel sorun ve mücadelenin temel gerekçesi, Öcalan'ın "özgürlüğü"dür. Kürt sorununda ise kimi kırıntılardan öte bir programatik talepleri yok. Başka bir ifadeyle PKK ve Öcalan, devlete ve düzene kabul edilmeyi, bunun için gerekli yasal düzenlemelerin yapılmasını istemektedirler. Bunun dışında özgürlükçü bir programları ve pratikleri de yoktur. Bugüne kadar yaratılan birikimler ile Kürdistan sorununun dinamikleri ve potansiyelleri onlar için sadece "kullanım nesnelere" işlevini görmektedir. Kimi adımlara çok büyük tepki gösteriyorlar, örneğin TRT 6'ya olduğu gibi... Buradaki karşı duruşun temel nedeni ilkesel ve programatik değil, kendilerine rağmen yapılıyor, kendilerini dışlamış olmasıdır; çünkü kendilerinin de bu anlamda bir programları yok! Yine kısaca özetlemeye çalıştığımız gelişme çizgilerine tepkileri, yine ilkesel ve programatik değil, dışta tutulma nedeniyledir.

Altı: Anılan gelişmelere karşılık verebilecek Kuzey'de politik bir seçeneğin olmaması, Kuzey Kürtler'i açısından çok önemli bir boşluk anlamına gelmektedir. Bu alanda farklı sesler, farklı çabalar var, ama bunlar henüz bir seçenek geliştirme durumunda değildir. Öyle olmasına rağmen iktidar tekeli elinde tutan PKK / KCK, bu farklı seslere ve renklere, mevcut gerçekliğe ışık tutan aydın, devrimci düşüncelere tahammül göstermemekte, infaz kararları

alın uygulama alanına koymaya çalışmaktadır. Aslında toplumu susturma ve geleceğini ipotek altında tutma çabası olan bu son durum, anılan genel politik ortam ve gelişme eğilimlerinden bağımsız değildir.

Yeniden başlıktaki soruya ve yanıtına gelecek olursak; belli ki bölge çapındaki politik gelişmeler bağlamında ve onun bir unsuru olarak Güney hükümetinin de desteklediği Kuzey'e dönük bir paket parça parça, biraz da yedirile yedirile yürürlüğe konulmak istenmektedir. Bu paketin bir ucu PKK'yi muhatap almadan tasfiye etme ve bu temelde düzene entegre etme hedefini içerirken, öteki ucunda kimi kültürel ve dile dönük adımlarla ortaya çıkan politik boşluğu AKP ve onun üzerinden devlet eliyle doldurma, bunu da çözüm olarak sunma hedefini kapsamaktadır. Yine bu bağlamda Güney'le ilişkileri belli bir noktaya taşıma hedefi de bu paketin içinde var.

Peki, bunun karşılığında Güney TC'ye ne verecek? Bu, önemli bir soru... Tanınmanın karşılığı Kerkük'ten vazgeçmek mi? Bu da diğer önemli bir soru, aynı zamanda birinci sorunun da yanıtını belli ölçüde içinde taşıyan bir soru...

Son bir ek daha: Yerel seçimlerde ortaya çıkacak tablo, anılan gelişmelerin hızını, psikolojik ve politik ortamını belli ölçülerde etkileyecektir.

Genel tablo bu...

Bir kez daha vurgulamak gerekir ki, ne yazık ki, yaşamını ve geleceğini doğrudan etkileyen, etkileyecek bütün bu gelişmeler karşısında politik programı ve hareketiyle Kuzey Kürdistan halkı bir özne, özgür iradeye sahip bir taraf değil; bu, trajedinin devamı değilse nedir?

10 Mart 2009

"Ölüm kuyuları"nın açılması ertelendi!

Barış Meclisi, Silopi Cumhuriyet Savcısı'nın BOTAŞ kuyularının açılmasının süresiz bir tarihe ertelemesine ilişkin olarak 7 Mart günü bir basın toplantısı gerçekleştirdi.

Basın toplantısında konuşan Şırnak barosu avukatlarından Rojhat Dilsiz, Silopi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın BOTAŞ kuyularının açılmasını güvenlik sorununu gerekçe göstererek süresiz bir tarihe ertelediğini ifade etti. Bu durumun kendilerinde delillerin karartılabileceği kuşkusunu uyandırdığını söyleyen Dilsiz, ölüm kuyularının Silopi'ye 10 km uzaklıkta 80 dönümlük bir alan olduğunu ve karakolun içerisinde olduğunu belirterek, iddia edildiği gibi güvenlik açısından sorun yaşanma durumunun olmadığını söyledi.

Barış Meclisi adına ise yapılan açıklamada ise şunlar söylendi: "Türkiye Barış Meclisi olarak, barışın unutarak değil, hatırlayarak, yok sayarak değil, açığa çıkararak, yaşananlardan dolayı bütün mağdurlardan özür dilenerek, faili meçhullerin katillerini ve mezarlarının bulunarak geleceğini biliyoruz. Yakınlarını kaybetmiş binlerce aile bunu beklemektedir."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

İzmir'de 7. İktisat Kongresi...

Bu yıl 7.'si düzenlenen Bağımsız İktisat Kongresi 5-7 Mart 2009 tarihleri arasında İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Dokuz Çeşmeler Yerleşkesi'nde gerçekleşti. Kongre, "Dünya nereye gidiyor? Sosyal ve ekonomik yönleriyle çevre" başlığı altında örgütlendi.

Her yıl üniversite öğrencileri tarafından düzenlenen İktisat Kongresi bu yıl pek çok üniversitenin katılımıyla 500'e yakın öğrenciye ev sahipliği yaptı.

İçerisinde bulunduğumuz kapitalist sistemin üniversitelerinde bilimden uzak ve piyasa koşullarına göre gerçekleşen eğitimden iktisat bilimi de nasibini alıyor. Pek çok alanda olduğu gibi bu alanda da verili düzenin tekerini döndürecek konular ele alınıyor.

Kongrede yapılan sunumlarda kriz, krize karşı yaklaşımlar, krizin sonuçları ve insan-toplum, kapitalizm, nükleer enerji, teknolojik gelişmeler-çevre konuları çokça konuşulup tartışılmasına rağmen, bu konulara çözüm önerileri ise kongrenin eksik kalan yanı oldu.

Ekim Gençliği / İzmir

TAYAD: "Tecrit devam ediyor!"

TAYAD, Kırıklar F Tipi Cezaevinde tutuklu bulunan Süleyman Erol'un intihar girişimiyle ilgili 6 Mart günü Sultanahmet Adliyesi bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklama sonrası sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Sultanahmet Adliyesi bahçesinde biraraya gelen TAYAD'lı Aileler, "Hapishanelerde tecrit ve işkenceye son! Sohbet hakkı uygulansın" pankartı açtılar.

TAYAD'lı Aileler adına yapılan açıklamada, tecrit devam ettikçe Süleyman Erol'ların ilk olmadığı gibi son olmayacağı ifade edildi. Adalet Bakanı ve bürokratları ile hapishane yöneticileri hakkında tecrit politikalarını uygulamakta ısrar ettikleri için suç duyurusunda buldukları ifade edildi. 45/1 sayılı genelgedeki "sohbet hakkı"nın derhal ve koşulsuz uygulanması istendi.

Eylemde, "Sohbet hakkı uygulansın!", "Tecrite son!", "Adalet istiyoruz!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yürüyüş dergisine toplatma!

Devrimci basın yayın organlarına dönük baskı ve engellemeler sürüyor.

'Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı Yürüyüş' dergisi 9 Mart günü yaptığı yazılı açıklama ile derginin 8 Mart tarihli 8. sayısına İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından el koyulduğunu ve derginin yayınının bir ay süreyle durdurulduğunu belirtti.

Dergiye verilen kapatma ve el koyma kararına gerekçe olarak derginin çeşitli sayfalarında çıkan yazılarda, "16 Mart 1978 Beyazıt katliamının, 12 Mart 1995'te Gazi katliamının sorumlusunun devlet olduğu" sözleri gösterildi.

Verilen bu kararın iktidarın gerçeklere, muhalif düşüncelere tahammülsüzlüğünü bir kez daha gösterdiği ifade edildi. Açıklamanın devamında şunlar belirtildi:

"Terör demagojilerinin sahibi olan devlet ve AKP iktidarı meydanlarda halkı kandırırken, bir taraftanda katilleri koruyor ve yeni katliamlarında tohumlarını atıyor. Yaşanan hiçbir katliam, baskı geçmişte kalmadı, failleri hala devlet tarafından korunuyor. Biz bu gerçekleri yazmaya devam edeceğiz. Sorumlular yargılanmadıkça, halkımızın adalet arayışı sürdükçe susmamız mümkün değil. Dergimize yönelik karar işte bu gerçeklerin gizlenmesi içindir ve siyasi bir karardır."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bern'de devlet terörü protesto edildi

Atılım gazetesi ve diğer devrimci kurum çalışanlarına yönelik saldırıyı protesto etmek amacıyla İsviçre'nin Bern kentinde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Bern'in en işlek caddesinde yapılan açıklamada, Türk sermaye devletinin baskıcı, faşist tutumu teşhir edildi ve

gözaltına alınanların derhal serbest bırakılması istendi.

Basın açıklamasına yaklaşık 50 kişi katıldı. Basın açıklamasına İLSP, ATİK ve BİR-KAR destek verdi.

BİR-KAR / Bern

Su Platformu'ndan miting çağrısı!

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu, 7 Mart günü Taksim Tramvay Durağı'nda yaptığı basın açıklaması ile "Su hayattır, satılamaz" mitingine çağrı yaptı.

"Su halkındır satılamaz! / Dünya Su Forumu'na hayır! / Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu" pankartının açıldığı eylemde, basın açıklamasını TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Başkanı Torez Dinçöz gerçekleştirdi. Dinçöz yaptığı açıklamada, 16-22 Mart'ta İstanbul'da yapılacak olan Dünya Su Forumu'nun asıl amacının su kaynaklarının özelleştirilmesi olduğunu belirtti. Dünyayı geri dönüşümsüz bir ekolojik yıkımın eşiğine getiren, daha fazla kar elde etmek için aşırı üretimi tek geçerli kural sayan kapitalist-emperyalist küreselleşmeye karşı, yaşamın ve doğanın sürdürülebilir olmasını amaçlayan ekolojik politikaları desteklediklerini yineledi.

Basın açıklaması 15 Mart'ta Kadıköy'de saat 15.00'te buluşma çağrısı ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 ESKİŞEHİR

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 120.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

Hüseyin Temiz
yoldaşı
yitirdik...

Devrimciler ölmez,
devrim davası
yenilmez!

